

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION USING COOPERATIVE LEARNING MODEL
ON SOCIAL SKILLS OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education
Department of Curriculum and Instruction
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2017
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โดย	นายฐานรงค์ ทุเรียน
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เต็มเพชร สุขคณาภิบาล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณนะ)

มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฐานรงค์ ทูเรียน : ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION USING COOPERATIVE LEARNING MODEL ON SOCIAL SKILLS OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์, 237 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 60 คน แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 8 แผน แบบวัดทักษะทางสังคมและแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า “ที”

ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2560

กิตติกรรมประกาศ

นายฐานรงค์ ทูเรียน เกิดเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จ การศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2558 และเข้าศึกษาต่อในปริญญาโท สาขาวิชา สุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2558

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เต็มเพชร สุขคนาภิบาลประธานสอบ วิทยานิพนธ์และกรรมการภายนอก และ อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อคิดและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ทำให้วิทยานิพนธ์มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เต็ม เพชร สุขคนาภิบาล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐพร สุดดี อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณและ อาจารย์ จตุพงษ์ ทองสุข ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน และคณาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่อำนวยความสะดวก สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการ วิจัยในครั้งนี้ และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือใน การวิจัยเป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สนับสนุนทุน “ทุนอุดหนุน วิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต” ในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายผู้วิจัยของกราบขอบพระคุณ คุณแม่อรุณี ทูเรียน และ คุณพ่อสมบัติ ทูเรียน อย่างสูงที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการศึกษา อันมีค่ายิ่งโดยตลอดมาจนจบการศึกษา ผู้วิจัยขอมอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาเพื่อทดแทนคุณ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	10
2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา.....	16
3. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	22
4. พัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	31
5. แนวคิดทักษะทางสังคม.....	33
6. กีฬาประเภททีม.....	42
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ชั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง.....	53
ชั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
ชั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	87
สรุปผลการวิจัย.....	87
อภิปรายผลการวิจัย.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	103
รายการอ้างอิง.....	105
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	111
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	113
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	120
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	214
ภาคผนวก จ การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	220
ภาคผนวก ฉ ภาพการจัดการเรียนรู้.....	229
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	237

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา.....	14
ตารางที่ 2	มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการ แข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา.....	15
ตารางที่ 3	การจัดกลุ่มเรียงอันดับคะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุด.....	26
ตารางที่ 4	แสดงการสังเคราะห์ทักษะทางสังคม.....	37
ตารางที่ 5	ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	55
ตารางที่ 6	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนการทดลองของนักเรียน กลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	61
ตารางที่ 7	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	63
ตารางที่ 8	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่ม ทดลองจำแนกเป็นรายชื่อ.....	64
ตารางที่ 9	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่ม ควบคุมจำแนกเป็นรายชื่อ.....	68
ตารางที่ 10	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะทางสังคม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่ม ทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	72
ตารางที่ 11	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะทางสังคม หลังการทดลองระหว่างนักเรียน กลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายชื่อ.....	72
ตารางที่ 12	ค่าร้อยละของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองจากแบบบันทึกทักษะ ทางสังคมโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง และระยะทดลอง.....	83
ตารางที่ 13	ค่าร้อยละของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมจากแบบบันทึกทักษะ ทางสังคมโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง และระยะทดลอง.....	85

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	50
แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	52
แผนภาพที่ 3 แบบแผนการทดลอง.....	60
แผนภาพที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคม ก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	77
แผนภาพที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการ ทำงานกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่ม ควบคุม	78
แผนภาพที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับผิดชอบ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	79
แผนภาพที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	80
แผนภาพที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	81
แผนภาพที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่าง นักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายด้าน	82
แผนภาพที่ 10 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียน กลุ่ม ควบคุมจากแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง (1) และระยะทดลอง (2).....	86

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาเด็กให้มีความรู้และทักษะ การส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเด็กให้มีความรู้และทักษะการเรียนรู้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาด้านเด็กให้มีมาตรฐาน และมีพฤติกรรมตามหลักสูตรกำหนด โดยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง ตอบสนองความสามารถ ความถนัดและความสนใจของเด็ก การสร้างองค์ความรู้และค้นพบความสามารถของตนเอง โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง มีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติสร้าง ความตระหนักและเกิดองค์ความรู้ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการเรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข อันจะส่งผล ประโยชน์สูงสุดกับเด็กให้เป็นผู้มีนิสัยรักการเรียนรู้และพัฒนาเป็นคนไทยที่มีความสมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญาและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่น โดยกรมสุขภาพจิตเผยสถิติเด็กไทยกว่า 100,000 คน มีปัญหาเกี่ยวกับการไม่ยอมไปโรงเรียน พบปัญหานี้บ่อยในอายุ 11-12 ปี ซึ่งเป็นระยะที่เด็กเริ่มเข้าสู่ ระยะวัยรุ่นโดยสาเหตุหลักมาจากเด็กไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบรรทัดฐานด้านพฤติกรรมที่สังคม ยอมรับได้ซึ่งเด็กวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับ บรรทัดฐานด้านพฤติกรรมที่สังคมยอมรับได้มีสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและไม่รับ ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ขาดความสนใจ ไม่เอาใจใส่ผู้อื่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ในบางรายงาน การศึกษาพบว่าเหตุการณ์ดังครีดยบางอย่างก็เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดภาวะไม่ยอมไปโรงเรียนได้ เช่น การขัดแย้งกับเพื่อน ส่งผลให้เกิดปัญหาพฤติกรรมได้เช่น ปัญหาการใช้ความรุนแรง การหนีเรียน การมีภาวะซึมเศร้า ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 10 ต้องให้แพทย์เข้ามาช่วยเหลือ ต้องใช้เวลาหลายเดือนถึง จะปรับสภาพจิตใจของเด็กไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวเด็กวัยรุ่นบางคนที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับ บรรทัดฐานด้านพฤติกรรมที่สังคมยอมรับได้อาจส่งผลกระทบต่อร่างกายแรงถึงขั้นฆ่าตัวตาย และจากสถิติใน ปี 2550 – 2554 พบว่า ประเทศไทยมีวัยรุ่นที่ฆ่าตัวตายสำเร็จ 852 คน หรือ เฉลี่ย 170 คนต่อปี โดย ปี 2554 พบว่า วัยรุ่นไทยอายุระหว่าง 15-19 ปี มีอัตรา วัยรุ่นชายฆ่าตัวตายมากกว่าวัยรุ่นหญิงเป็น 3 เท่า โดยที่วัยรุ่นหญิงจะพยายามทำร้ายตนเองมากกว่าวัยรุ่นชายเป็น 3 เท่า โดยมีสาเหตุมาจากการ

ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบรรทัดฐานด้านพฤติกรรมที่สังคมยอมรับได้ และขาดทักษะในการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น จะมีความกลัวต่อการถูกเฝ้ามองหรือถูกประเมินจากคนอื่น เด็กเหล่านี้จะกลัวโดยคิดไปว่า เขาอาจจะทำหรือพูดอะไรที่ดูไม่ดี ออกไปแล้วทำให้ตัวเองอับอาย หรืออาจตกเป็นเป้าสายตาของการถูกวิพากษ์วิจารณ์ และคิดว่าตัวเองมีปมด้อยที่น่าอับอาย รู้สึกว่าตนเองไร้ความสามารถ เป็นภาระแก่ผู้อื่น ซึ่งเป็นความคิดที่ลดคุณค่าของตัวเองลงโดยไม่รู้ตัว จนเกิดความกลัวการเข้าสังคมในที่สุด เด็กเหล่านี้จะไม่กล้าแม้แต่เล่นกับเด็กคนอื่นหรือไม่กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ การออกความคิดเห็นในการทำงาน อาจถึงขั้นหวาดกลัวการพูดกับผู้ใหญ่ ไม่สบตาใคร ขณะพูด และมักจะไมยอมไปโรงเรียน ชอบปลีกตัวไปหลบอยู่คนเดียวบ่อย ๆ เพราะกลัวการเผชิญหน้ากับบุคคลอื่น เสียโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทำให้ไม่ได้พัฒนาตนเองอย่างที่ควรจะเป็น รวมทั้งพลาดโอกาสดี ๆ อีกหลายสิ่ง ปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่นดังกล่าวสามารถป้องกัน แก้ไขได้ด้วยการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยสาระที่ 3 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา (สุชา จันทร์อม, 2542; พนม เกตุมาน, 2553; จริลักษณ์ รัตนาพันธ์, 2557; ธิดา พิทักษ์สินสุข, 2557; กรมสุขภาพจิต, 2558; อรรธรณ น้อยวัฒน์, 2558; ประเวศ ดันติพิวัฒนสกุล, 2559; พัชรี คำธิดา, 2559)

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเป็นหนึ่งในกระบวนการศึกษาที่สำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นการดูแล การส่งเสริมการพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิตเพื่อสุขภาพ และสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อันเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกสรรแล้วว่ามีคุณค่า โดยอาศัยการลงมือปฏิบัติจริง ประสบการณ์จากการเล่นในวิชาพลศึกษาของเด็กจะนำไปสู่การรู้จักรับผิดชอบตัวเองในวันข้างหน้า และกิจกรรมพลศึกษาซึ่งอยู่ภายใต้การจัดและดำเนินการ ของครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความเข้าใจสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี เช่น ทางด้านคุณลักษณะประจำตัวจะส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ ความคิดริเริ่ม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน การรู้จักยับยั้งชั่งใจ การมีศีลธรรมจรรยาและอื่น ๆ สำหรับคุณลักษณะที่เกี่ยวกับหมู่คณะ ก็จะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันผู้ที่มีทักษะทางด้านกีฬาจะช่วยเหลือเพื่อนที่มีทักษะอ่อนกว่าตนเอง มีความร่วมมือกัน มีความสุภาพอ่อนโยน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา เคารพสิทธิของผู้อื่น เสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อส่วนรวม และฝึกการทำงานเป็นทีมมีความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี อย่างไรก็ตามแม้ว่าความมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ แต่ก็ยัง

พบว่านักเรียนที่เรียนพลศึกษายังไม่สามารถปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และทักษะทางสังคมยังไม่สูงพอที่จะปรับตัวและควบคุมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของตนเองได้นั่นเอง (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548; หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551, 2551)

ทักษะทางสังคมเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของบุคคล ซึ่งควรได้รับการฝึกฝนปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก ๆ ฉะนั้นการฝึกทักษะทางสังคมเป็นเรื่องที่ฝึกฝนได้ พัฒนาได้โดยการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน ได้ทำงานเป็นกลุ่มรวมกัน โดยผ่านการเล่นซึ่งเป็นกิจกรรมที่สำคัญในชีวิตเด็กทุกคนจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง สร้างสรรค์คิดแก้ปัญหาและค้นพบด้วยตนเอง การเล่นจริงมีอิทธิพลและมีผลต่อการเจริญเติบโตช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา จากการเล่นเด็กก็มีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ใช้ประสาทสัมผัสและการรับรู้ ผ่อนคลายอารมณ์ แสดงออกถึงตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น การเล่นจริงเป็นทางที่ดีเด็กจะสร้างประสบการณ์การเรียนรู้สิ่งแวดล้อมเรียนรู้ความเป็นอยู่ของผู้อื่นสร้างความสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น กับธรรมชาติรอบตัว ส่งผลให้มีทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีความสุข ได้แก่ ทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม ทักษะความรับผิดชอบ ทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น และสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งกำลังอยู่ในวัยรุ่นและเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม และเด็กในวัยนี้ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนและสังคมรอบ ๆ ตัว ถ้าหากเด็กวัยรุ่นไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนจะทำให้ตนเองรู้สึกประสพความล้มเหลวในการเข้ากลุ่ม จึงหาทางออกให้ตนเองด้วยการเก็บตัวหรือแยกตัวอยู่คนเดียว กลายเป็นเด็กขี้อายเพราะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และขาดความมั่นใจในสังคม จนเป็นเหตุให้เข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้ มีโอกาสในการเรียนรู้และมีเพื่อนน้อยกว่าเพราะฉะนั้นจึงควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้เด็กวัยรุ่นเกิดทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความเป็นผู้นำผู้ตาม แสดงออกความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การเรียนรู้จักตนเองและสร้างความภาคภูมิใจ และสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เกิดขึ้นในตัวเด็กทุกคน (เทียมใจ พิม่วงศ์, 2541; สุชา จันทรเอม, 2542; วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548; กรมวิชาการ, 2550; เกரியงค์ศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551; กุลยา ก่อสุวรรณ, 2553; ประเวศ ตันติพิวัฒนกุล, 2557)

การจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญในการนำมาจัดการเรียนการสอน ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สามารถนำมาใช้กับการเรียนได้ทุกวิชาและทุกระดับชั้น และจะยังมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะทางสังคมอย่างวิชาพลศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

เพราะรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม เป็นการจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ โดยในการจัดกลุ่มนั้น ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคลทั้งในด้านเพศและความสามารถทางการเรียนด้วย 2) ขั้นสอน โดยครูนำเสนอบทเรียนและสื่อที่น่าสนใจ มีการมอบหมายงานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขคิดหรือวิเคราะห์ 3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องร่วมมือกันในการเรียนรู้มีการช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการเรียนรู้ การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน คนที่มีทักษะทางกีฬาเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อกลุ่ม โดยยึดแนวคิดที่ว่าความสำเร็จของกลุ่มจะเป็นความสำเร็จของสมาชิกทุกคนด้วย 4) ขั้นแข่งขันเกม 5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในด้านทักษะทางสังคมได้ เพราะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม แสดงความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่โดยไม่ประหม่าและไม่เขินอาย ผู้เรียนจะทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน เพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียนร่วมกัน สร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้เรียน กล้าแสดงออกพฤติกรรมและทักษะในชั้นเรียน และเกิดทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้าสภาพแวดล้อม (Johnson, 1987; วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2542; ชนาธิป พรกุล, 2554)

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางสังคม ที่ผ่านมา พบว่า ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมของเด็กในด้านต่าง ๆ ดังเช่น งานวิจัยของ กิตติวัฒน์ อัจฉากิตติ (2554) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ผลของโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อทักษะทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลาย วรณภรณ์ มะลิรัตน์ (2554) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบกลุ่ม ที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย พิริยุทธ เข้มเพ็ชร (2556) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมและสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร พรพรรณ มากบุญ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี เป็นต้น แต่การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น ไม่พบว่ามีการศึกษา ทั้งที่วัยรุ่นเป็นที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นวัยที่มีการปรับตัวอยู่ในช่วงที่กำลังสับสนต้องปรับตัวทั้งในด้านการเรียนและกลุ่มเพื่อนและเด็กในวัยนี้ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนจนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่ 2 ของนักเรียน ดังนั้น

วิธีการสอนให้เด็กมั่นใจ ต้องเริ่มต้นตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กนักเรียนยังต้องมีการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ในโรงเรียน แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งความสัมพันธ์ต่าง ๆ นั้นก็ต้องมีทั้งด้านดีและไม่ดี เด็กวัยรุ่นจึงต้องรู้จักควบคุมตนเอง ต้องรู้จักเข้าใจผู้อื่นและมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในสังคมต่อไป

จากปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยสาระที่ 3 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจและสติปัญญา และความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สามารถพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

คำถามวิจัย

การจัดการเรียนการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้หรือไม่ และได้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

สมมติฐานการวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือจะส่งผลให้คะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สูงขึ้น ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยรัฐของประเทศไทย จำนวน 12,143 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะทางสังคม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางกายที่เลือกสรรเป็นอย่างดีเป็นสื่อในการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอน คือ 1.) ขั้นเตรียม 2.) ขั้นอธิบายและสาธิต 3.) ขั้นฝึกหัดปฏิบัติ 4.) ขั้นนำไปใช้ 5.) ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ในกลุ่มโดยสนับสนุนให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแสดงความสามารถในการแข่งขันด้านความรู้ระหว่างกลุ่มซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นเตรียมประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับ

ระเบียบของกลุ่มบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน และฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2) **ขั้นสอน** ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3) **ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม** ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูอาจให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น TGT, JIGSAW, STAD เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งเทคนิคที่ใช้ต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ อาจต้องใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือหลายๆ เทคนิคประกอบกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยหรือต้องการความช่วยเหลือ

4) **ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ** เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5) **ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม** ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและผลการแข่งขันเกม ถ้าสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติมและผู้เรียนช่วยกันประเมินการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

ทักษะทางสังคม หมายถึง ทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างมีความสุข ประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ทักษะความรับผิดชอบ ทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น ทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม

1) **ทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม** หมายถึง ความสามารถในการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น สามารถเสนอแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการตัดสินใจในสิ่งที่เห็นว่าถูก กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ การออกความคิดเห็นในการทำงานใดๆ ด้วยความมั่นใจไม่มีความลังเล และการมีส่วนร่วมของทุกคนเพื่อให้งานสำเร็จ

2) **ทักษะความรับผิดชอบ** หมายถึง ความสนใจมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย และติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไปเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานนั้น ๆ ให้เป็นผลสำเร็จด้วยดี และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย

3) **ทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น** หมายถึง ความมีน้ำใจ การดูแลเอาใจใส่ การสละเวลา แรงงานและความสามารถของตน เพื่อทำให้งานของผู้อื่นสัมฤทธิ์ผล ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัว

4) ทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวทั้งเป็นการนำและการปฏิบัติตามเพื่อให้คนในกลุ่มทำงานสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน ความสามารถในการร่วมอภิปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนได้
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีทักษะทางสังคมที่ดีขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ โดยเสนอหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 1.1 วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์
  - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
  - 1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
  - 2.1 แนวคิด ปรัชญา หลักการ
  - 2.2 ความมุ่งหมายของการพลศึกษา
  - 2.3 หลักการสอนพลศึกษา
  - 2.4 การจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
  - 2.5 ลำดับและขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
3. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 3.1 องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 3.2 บทบาทของครู
  - 3.3 ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ
  - 3.4 หลักการจัดกลุ่มนักเรียน
  - 3.5 เทคนิคของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. พัฒนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
5. ทักษะทางสังคม
  - 5.1 ความหมายของทักษะทางสังคม
  - 5.2 ความสำคัญของทักษะทางสังคม
  - 5.3 องค์ประกอบของทักษะทางสังคม
  - 5.4 การพัฒนาทักษะทางสังคม
6. กีฬาประเภททีม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 7.1 งานวิจัยในประเทศ
- 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
- 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัด การเรียนรู้
- 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1) มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
- 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
- 4) มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
- 2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
- 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม
- 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

1.2 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและอธิบายตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้ง สมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษาประกอบด้วย

1) การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการ เจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงใน การทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่ สมวัย

2) ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับ ผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3) การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้ เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และ ประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการ เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬาและความมีน้ำใจนักกีฬา

4) การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลัก และวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5) ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทาง ในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษามี 5 สาระ 6 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการ ดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

ตารางที่ 1 มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เพิ่มพูนความสามารถของตน ตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา	<ul style="list-style-type: none"> หลักการเพิ่มพูนความสามารถในการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬาอย่างละ 1 ชนิด	<ul style="list-style-type: none"> การเล่นกีฬาไทย และกีฬาสากลที่เลือก เช่น กรีฑาประเภทลู่และลาน บาสเกตบอล กระบี่ เทเบิลเทนนิส เทนนิส วอลเลย์
3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและนำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น	<ul style="list-style-type: none"> การนำความรู้และหลักการของกิจกรรมนันทนาการไปใช้เชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

ตารางที่ 2 มาตรฐาน พ 3.2 รักรการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา จนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	<ul style="list-style-type: none"> • ความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา จนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี • การออกกำลังกาย เช่น กายบริหาร แบบต่างๆ เต้นแอโรบิก โยคะ รำมวยจีน
2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัด ความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น	<ul style="list-style-type: none"> • การเล่นกีฬาไทย และกีฬาสากล ทั้งประเภทบุคคลและทีม • การประเมินการเล่นกีฬาของตนเองและผู้อื่น
3. ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น	<ul style="list-style-type: none"> • กฎ กติกา การเล่นเกมและการแข่งขันกีฬาที่เลือกเล่น
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ	<ul style="list-style-type: none"> • รูปแบบ วิธีการรุกและป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือก
5. ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน	<ul style="list-style-type: none"> • การเล่น การแข่งขันกีฬา และการทำงานเป็นทีม
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น	<ul style="list-style-type: none"> • การยอมรับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเล่นกีฬา

สรุปได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 3 เน้นการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาในประเด็นต่างๆดังนี้

2.1 แนวคิด ปรัชญา หลักการ

แนวคิด ปรัชญา หลักการ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) มีรายละเอียดดังนี้

ปรัชญาการพลศึกษา หมายถึง ค่านิยม หลักการ วิธีการและทฤษฎีต่างๆ ทางการศึกษาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ การทดลอง การพิสูจน์และการกลั่นกรอง พิจารณาด้วยเหตุด้วยผลอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นอย่างดีและถูกต้อง ได้เป็นที่ยอมรับของวิชาพลศึกษาว่าสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดดำเนินการ ตลอดจนการจัดการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ปรัชญาการทางพลศึกษาจึงถือว่าเป็นปรัชญาประยุกต์สาขาหนึ่ง เพราะเป็นปรัชญาที่เริ่มมาจากความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเกี่ยวกับพลศึกษาตลอดจนความพยายามที่จะนำแนวคิด ทางปรัชญามาวิเคราะห์ความรู้ต่างๆ ทางพลศึกษาให้มีความหมายความเข้าใจในคุณค่าของพลศึกษาให้มีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของการเรียนรู้ปรัชญาการพลศึกษาตามปกติแล้ววิชาชีพในแต่ละวิชาชีพนั้นย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการและปรัชญาในการจัดการ และการดำเนินการในการจัดวิชาชีพของตนเองไว้โดยเฉพาะ เพราะปรัชญาของวิชาชีพนั้นเป็นค่านิยม หลักการหรือทฤษฎีที่ได้ทดลองและกลั่นกรองมาอย่างเป็นอย่างดีแล้ว ว่าเป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้การจัดการและดำเนินการของวิชาชีพนั้นเป็นผลดี และบรรลุผลตามจุดหมายปลายทางที่วางไว้ สำหรับวิชาชีพพลศึกษา ก็เหมือนวิชาชีพอื่นๆ ที่จำเป็นต้องมีปรัชญาในการดำเนินการโดยเฉพาะตนเอง เพื่อให้การจัดการและการดำเนินการเป็นผลดีมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดหมายปลายทางตามที่วางไว้ได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกัน ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า คุณค่าและประโยชน์ของการเรียนรู้และเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาเป็นอย่างดีที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา เป็นการช่วยครูสามารถกำหนดทิศทางและแนวทางในการปฏิบัติงานในด้านพลศึกษาได้ถูกต้องและเป็นผลดีอย่างแท้จริง คือ การเรียนรู้และเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาที่ถูกต้องและชัดเจนนี้ ทำให้ครูพลศึกษาสามารถที่จะกำหนดทิศทางหรือจุดหมายปลายทางของการจัดและดำเนินงานทางพลศึกษาได้ถูกต้องสามารถใช้จุดหมายปลายทางของการจัดและการดำเนินการ ตลอดจนการปฏิบัติงานต่างๆ เป็นไปตามจุดหมายปลายทางที่วางไว้ด้วยดีตัวอย่างเช่น ในการที่ครูพลศึกษาจะจัดหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนในระดับหนึ่งระดับใดนั้นครูก็สามารถที่จะวางจุดหมายปลายทางของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้มี

การเรียนรู้หรือมีพัฒนาการในด้านต่างๆ เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักการ ขอบข่ายและปรัชญาการพลศึกษาจะช่วยกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ เลือกกิจกรรม วิธีการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล และการให้คะแนนนักเรียนเป็นไปโดยถูกต้องและสอดคล้องกับหลักการและปรัชญาการพลศึกษาอย่างแท้จริง การที่ครูสอนพลศึกษามีความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาเป็นอย่างดีนั้น จะช่วยให้การจัดการและการดำเนินการต่างๆทางพลศึกษาในทุกๆ ขั้นตอนเป็นไปโดยถูกต้อง การจัดการและการดำเนินการต่างๆทางพลศึกษาแต่ละขั้นตอนต่างๆ เหล่านั้น สามารถที่จะมีเหตุผลทางวิชาการพร้อมที่จะชี้แจงหรือเป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ และในขณะเดียวกันนั้นก็ช่วยทำให้การจัดการและการดำเนินการต่างๆในทางพลศึกษาเป็นผลดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.1.1 การที่ครูสอนวิชาพลศึกษามีความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาโดยถูกต้องเป็นอย่างดีนั้น จะช่วยให้ครูพลศึกษามีความเข้าใจกัน มีการผนึกกำลังกันและมีการประสานกันในการทำงานต่างๆทางพลศึกษาได้ดี ทำให้การจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษามีความสอดคล้องกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นผลทำให้การจัดการและการดำเนินการพลศึกษาเป็นผลดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.1.2 การมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาเป็นการช่วยทำให้มีการจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษาเป็นไปตามขั้นตอนตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษา และช่วยทำให้การจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษาของโรงเรียนเป็นผลดียิ่งขึ้นตามที่ได้กล่าวมา ทำให้ผลการเรียนการสอนพลศึกษา การจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษาต่างๆ ได้ผลดีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่บุคคลอื่นๆ ได้มากยิ่งขึ้นซึ่งเท่ากับว่าเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ให้ครูคนอื่น บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ตลอดจนในระบบการศึกษามากยิ่งขึ้น ช่วยทำให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

2.1.3 ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา จะช่วยให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสมตามความรู้ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และพัฒนาการตามหลักการของการพลศึกษา และตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้ได้ดียิ่งขึ้น และครูก็สามารถที่จะทำการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนการให้คะแนนนักเรียนเป็นไปด้วยความยุติธรรมตามหลักการและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนที่วางไว้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

2.1.4 ความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา ช่วยทำให้ครูทราบขอบข่ายและลักษณะวิชาพลศึกษาที่แท้จริง ทำให้ครูสามารถจัดสถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก

ตลอดจนอุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นทำให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.1.5 ความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา นอกจากจะช่วยทำให้ครูมีความเข้าใจบทบาทของวิชาพลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียนได้เป็นอย่างดีแล้วยังช่วยให้ครูพลศึกษามีความเข้าใจในความสัมพันธ์ของหลักสูตรวิชาพลศึกษากับหลักสูตรวิชาอื่นๆในโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

2.1.6 ความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา จะช่วยทำให้ครูพลศึกษาสามารถจัดการและดำเนินการทางพลศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาของโรงเรียน ตลอดจนหลักการและปรัชญาการศึกษาของชาติได้ดียิ่งขึ้น

2.1.7 ความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา ทำให้ครูสามารถทำการประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญและคุณค่าของวิชาพลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียนแก่นักเรียน ครูสาขาวิชาอื่นๆผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโรงเรียน และประชาชนทั่วไปได้ดีและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.2 ความมุ่งหมายของการพลศึกษา

ความมุ่งหมายของกรพลศึกษา (Todorovich, 2001; ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์, 2545)

2.2.1 เพื่อพัฒนาทางด้านร่างกาย

เป็นพัฒนาเกี่ยวกับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การเจริญเติบโตความอดทน และการประสานสัมพันธ์ในการทำงานของเซลล์ อวัยวะและระบบต่างๆของร่างกาย

2.2.2 เพื่อพัฒนาการทักษะทางกายขั้นพื้นฐานและทักษะเพื่อนันทนาการ

เป็นการพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ทักษะเบื้องต้นให้ถูกต้อง ทักษะการกีฬาและกิจกรรมเข้าจังหวะหรือทักษะการเต้นรำ การเคลื่อนไหวร่างกายในท่าต่างๆ และเพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นได้ด้วยความเชื่อมั่นและปลอดภัย

2.2.3 เพื่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์

สามารถควบคุมตนเองในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม มีวินัย และบังคับตนเองได้ให้ทำในสิ่งที่ถูกต้องและสามารถยอมรับข้อผิดพลาดของตนเองได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักตนเอง มีความกล้าหาญ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีสติปัญญาที่ดีในการทำสิ่งต่างๆ

2.2.4 เพื่อพัฒนาการทางด้านสังคม และมนุษยสัมพันธ์

รู้จักช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม รู้จักรับฟังและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม มีความร่วมมือและสามัคคีในการปฏิบัติกิจกรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2.2.5 เพื่อความสนุกสนาน

สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายด้วยความสนุกสนานและมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม ผ่อนคลายความตึงเครียดทางกายและอารมณ์โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษา

2.3 หลักการสอนพลศึกษา

หลักการสอนพลศึกษา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2527)

ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการสอนต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ให้ครบทุก ๆ ด้านทั้ง 5 ด้านควบคู่ไปพร้อม ๆ กัน จึงจะสามารถกล่าวได้ว่าการสอนนั้นเป็นการเรียนการสอนที่มีความเป็นวิชาพลศึกษาที่สมบูรณ์อย่างแท้จริงได้

ในการเรียนการสอนพลศึกษาที่ดีและถูกต้องตามหลักการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละคาบ หรือในแต่ละชั่วโมงที่จะได้ผลสมบูรณ์ที่แท้จริงนั้น ครูจะต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้บรรลุผลหรือมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านควบคู่ไปพร้อม ๆ กัน

2.3.1 ด้านสมรรถภาพทางกาย ให้นักเรียนได้มีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี และมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์

2.3.2 ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ให้นักเรียนได้มีทักษะในการเล่นกีฬาที่จำเป็นและที่ง่าย ๆ สามารถนำไปเล่นในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนเองได้

2.3.3 ด้านความรู้และความเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในระเบียบและวิธีการเล่นเบื้องต้นที่ง่าย ๆ และที่จำเป็น

2.3.4 คุณธรรมประจำตัว ให้นักเรียนได้มีคุณธรรม เช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจนักกีฬา เป็นต้น

2.3.5 ด้านเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาตลอดจนการออกกำลังกายซึ่งจะเป็นการนำไปสู่การมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย เป็นต้น

2.4 การจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

การจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2527)

เป็นการจำแนกตามหลักการจำแนกของบลูม (Bloom's Taxonomy of Educational Objectives) ได้มีการจำแนกเป็นพฤติกรรมทางด้านพุทธิพิสัยหรือด้านความรู้ (Cognitive Domain) ทางด้านเจตคติพิสัย (Affective Domain) และทางด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) แต่ในวิชาพลศึกษาเพื่อให้จุดประสงค์ในการเรียนรู้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้แยกพฤติกรรมด้านเจตคติพิสัยออกไปอีกเป็นสองด้าน คือ เป็นด้านเจตคติและด้านคุณธรรมและแยกด้านทักษะพิสัยออกเป็นอีกสองด้าน คือ เป็นด้านทักษะการเล่นกีฬาและด้านสมรรถภาพทางกาย

การเรียนรู้ทางวิชาพลศึกษาจึงสามารถจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 2.4.1 พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสมรรถภาพทางกาย
- 2.4.2 พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการเล่นกีฬา
- 2.4.3 พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความรู้ความเข้าใจ
- 2.4.4 พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคุณธรรม
- 2.4.5 พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านเจตคติที่ดี

ในการเรียนพลศึกษาในแต่ละครั้งหรือในแต่ละชั่วโมงเรียนนั้นเป็นการเรียนที่ต้องช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในพฤติกรรมด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน ไปพร้อมกัน เช่น ในขณะที่นักเรียนเรียนในชั่วโมงพลศึกษานั้น นักเรียนจะต้องลงเล่นกีฬาด้วยตนเองจริงๆ และในเมื่อนักเรียนได้ลงเล่นกีฬาจริงๆ ด้วยตนเองแล้ว ผลที่จะเกิดขึ้นพร้อมกันในขณะเดียวกันนั้น คือ 1) นักเรียนจะมีการออกกำลังกายทำให้สมรรถภาพทางกายดีขึ้น 2) นักเรียนได้ฝึกหัดเล่นกีฬา ทำให้มีทักษะกีฬาดีขึ้น 3) นักเรียนได้ปฏิบัติจริงในวิธีการเล่นกีฬา ทำให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้น 4) นักเรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติและ 5) นักเรียนจะได้เล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาที่ดีทำให้มีความรัก เห็นความสำคัญและเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายและมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ทำให้มีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันต่อไป

2.5 ลำดับและขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ลำดับและขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาหรือปฏิบัติจริงด้วยตนเองเป็นสำคัญ โดยในขณะที่นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาจริงๆ ด้วยตนเองนั้น นักเรียนก็จะเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน คือ 1) ด้านสมรรถภาพร่างกาย 2) ด้านทักษะกีฬา 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 5) ด้านเจตคติ ควบคู่กันไปพร้อม ๆ กัน ในกระบวนการจัด

และดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ถูกต้อง จึงมีความจำเป็นจะต้องเป็นตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญในแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

2.5.1 กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ

กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนทุกครั้งก่อนที่จะมีการเรียนวิชาพลศึกษา นับว่าเป็นกระบวนการที่มีความจำเป็นและสำคัญมาก คือ 1. ทำให้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายมีความพร้อม และจิตใจของนักเรียนมีการตื่นตัว 2) ทำให้ระบบต่าง ๆ ของร่างกายได้รับการกระตุ้นให้ตื่นตัวพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้โดยไม่เกิดการบาดเจ็บจากการฉีกขาดของกล้ามเนื้อหรือเกิดการพลิกแพลงของข้อต่อได้

2.5.2 กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่เรียนได้

กระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการ วิธีการ ระเบียบ กติกาการเล่นและข้อตกลง อีกทั้งยังเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่สำคัญและจำเป็นของกีฬาและกิจกรรมที่จะสอน สามารถปฏิบัติและเล่นกิจกรรมเหล่านั้นด้วยความปลอดภัยและด้วยความสนุกสนาน

2.5.3 กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน

กระบวนการนี้นับว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะว่าเป็นกระบวนการที่จะทำให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสนำสิ่งที่ได้เคยเรียนรู้มาแล้วในกระบวนการก่อน ๆ มาใช้เล่นเพื่อให้เกิดความสนุกสนานในสภาพการณ์จริง ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จริง ได้มีประสบการณ์จริง และได้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามที่จุดประสงค์การเรียนรู้ได้วางไว้อย่างแท้จริง และการที่นักเรียนจะมีความรัก ความชอบ เห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายและมีความผูกพันกับการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายในภายภาคหน้าต่อไปอีกหรือไม่ มากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับบรรยากาศและประสบการณ์จริงที่นักเรียนได้รับจากการจัดการเรียนการสอนของกระบวนการนี้เป็นสำคัญ

2.5.4 กระบวนการสรุป ประเมินผล และสุขปฏิบัติ

แม้กระบวนการนี้เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอน แต่ก็นับว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญของการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นกระบวนการที่ครูได้สรุปและประเมินผลของการเรียนการสอนที่ผ่านมาให้นักเรียนได้ทราบ เพื่อปรับปรุงในสิ่งต่าง ๆ ที่ยังไม่ดีให้ดีขึ้น หรือในสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นต่อไป สิ่งทีครูได้แจ้งให้นักเรียนทราบจะมีทั้งในด้านการเล่น วิธีการเล่น พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เล่นที่เกี่ยวข้องกับระเบียบและกติกาการเล่นและการมีน้ำใจนักกีฬา ทั้งในระหว่างการเล่น หลังจากการเล่นเมื่อเป็นผู้ชนะ หรือหลังจากการเล่นเมื่อเป็นผู้แพ้ และที่ครูเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้ดีขึ้น หรือที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นต่อไปและในขณะที่เดียวกันนักเรียนได้มีเวลา

พักก่อนที่นักเรียนจะได้ทำความสะอาดร่างกายเพื่อเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวให้พร้อมที่จะเข้าเรียนในวิชาอื่นต่อไป

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา จะต่างจากวิชาอื่นตรงที่วิธีการและสิ่งทีนำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อในการเรียนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาให้มากที่สุด พลศึกษาไม่ได้ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังช่วยพัฒนาการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการดำเนินชีวิตอีกด้วย

3. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

(สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, 2547; วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, บัญญัติ ชำนาญกิจ, 2558)

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือสามารถนำไปใช้กับการเรียนทุกวิชาและทุกระดับชั้น และจะมีประสิทธิผลยิ่งขึ้นกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลายการปฏิบัติภารกิจแบบซ้ำซ้อน การเน้นคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียนทักษะทางสังคม การสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกันและความร่วมมือภายในกลุ่ม

3.1 องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

(จอห์นสัน และจอห์นสัน, 1987; อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2550)

3.1.1 ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่ และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกที่ว่าตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงาน

กลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกัน ทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคน จะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

3.1.2 การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Pronotive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่ม ฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3.1.3 ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

3.1.4 การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.5 กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผล และปรับปรุงงาน องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในอันที่จะช่วยให้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

จากองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้นมีองค์ประกอบ 5 ประการด้วยกัน คือ 1) มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยสมาชิกแต่ละคนมีเป้าหมายในการทำงานกลุ่ม ร่วมกัน ซึ่งจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม 2) มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการให้สมาชิกได้ร่วมกันทำงานกลุ่มกันอย่างใกล้ชิด โดยการเสนอและแสดงความคิดเห็นกันของสมาชิกภายในกลุ่ม

ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน 3) มีความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หมายความว่า สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล 4) มีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มย่อย ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5) มีการใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือ วิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการวางแผนปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยจะต้องดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

3.2 บทบาทของครู

3.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่ม (โดยปกติกลุ่มละประมาณ 2- 6 คน) และลักษณะของกลุ่มควรเป็นกลุ่มที่คล่องความสามารถ (แก่ง ปานกลาง อ่อน)

3.2.2 ดูแลการจัดลักษณะการนั่งของสมาชิกกลุ่มให้ทำงานร่วมกันได้สะดวกและง่ายต่อการสังเกตและติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม

3.2.3 ชี้แจงกรอบกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละคนเข้าใจวิธีการและกฎเกณฑ์การทำงาน

3.2.4 สร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม

3.2.5 เป็นที่ปรึกษาของกลุ่ม และคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของกลุ่มและสมาชิก

3.2.6 ยกย่องเมื่อนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้รางวัล คำชมเชยในลักษณะกลุ่ม

3.2.7 กำหนดว่าผู้เรียนควรทำงานร่วมกันแบบกลุ่มนานเพียงใด

สรุปได้ว่าบทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือดังนี้ ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ได้แก่ กำหนดขนาดของกลุ่ม ดูแลการจัดลักษณะการนั่งของสมาชิกกลุ่ม ชี้แจงกรอบกิจกรรม สร้างบรรยากาศในการเรียน เป็นที่ปรึกษาของกลุ่ม ให้รางวัลเมื่อนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มสำเร็จ กำหนดเวลาในการทำกิจกรรม ตลอดจนถึงแจ้งให้ผู้เรียนให้เข้าใจในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแต่ละเทคนิค รวมทั้งทำหน้าที่ประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกับผู้เรียน เพื่อปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.3 ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

(วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542; ผ่องฉวี มณีรัตนพันธุ์, 2555; บัญญัติ ชำนาญกิจ, 2558)

ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือไว้ดังนี้

3.3.1 **ขั้นเตรียม** กิจกรรมในขั้นเตรียมประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่มบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน และฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

3.3.2 **ขั้นสอน** ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3.3.3 **ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม** ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่มในขั้นนี้ ครูอาจให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น JIGSAW, TGT, STAD, TAI, GT, LT, CO-OP เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งเทคนิคที่ใช้แต่ละครั้งต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ อาจต้องใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือหลาย ๆ เทคนิคประกอบกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยหรือต้องการความช่วยเหลือ

3.3.4 **ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ** ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคลในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

3.3.5 **ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม** ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้าสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติมและผู้เรียนช่วยกันประเมินการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

สรุปได้ว่าขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นสอน 3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม 4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ 5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม จากขั้นตอนการทำกิจกรรมดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้อย่างเหมาะสม

3.4 หลักการจัดกลุ่มนักเรียน

ผู้สอนจะต้องศึกษาคะแนนสอบวิชาใดวิชาหนึ่งของนักเรียนแล้วเรียงอันดับที่จากคนที่มีความคะแนนสูงสุดไปหาคนที่มีความคะแนนต่ำสุด แล้วจัดให้แต่ละกลุ่มมีคนเก่ง ปานกลางและอ่อนคละกันในทุกกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มควรมีทั้งเพศชายและหญิงคละกันด้วย และกลุ่มที่มีขนาดพอเหมาะคือกลุ่มที่มีสมาชิก 4 คน ดังตัวอย่างในห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 28 คนให้เรียงอันดับคะแนนจากคนที่ได้คะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุดตามลำดับแล้วจัดกลุ่มตามอันดับที่ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การจัดกลุ่มเรียงอันดับคะแนนสูงสุดไปหาลำดับต่ำสุด

ระดับความสามารถ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5	กลุ่ม 6
เก่ง	1	2	3	4	5	6
ปานกลาง	12	11	10	9	8	7
ปานกลาง	13	14	15	16	17	18
อ่อน	24	23	22	21	20	19
อ่อน	25	26	27	28		

ที่มา : (วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2542)

การแบ่งกลุ่มแบบนี้จะเห็นได้ว่าทุกกลุ่มจะมีนักเรียนคละเก่ง ปานกลาง อ่อนเหมือนกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข โดยนักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความสามารถ สบายใจในการพูดคุยซักถาม การให้ความรักแก่กัน คนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจในการให้ความรู้แก่คนปานกลาง และคนอ่อน คนปานกลางจะเรียนรู้วิธีเรียนในกลุ่มมีความสามารถ สบายใจในการพูดคุยซักถาม การให้ความรักแก่กัน คนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจในการให้ความรู้แก่คนปานกลาง และคนอ่อน คนปานกลางจะเรียนรู้วิธีเรียนจากคนเก่ง และทั้งคนเก่งและปานกลางจะช่วยคนอ่อน การเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้คนปานกลางและอ่อนคะแนนสูงขึ้นมีความสุขในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือสำหรับครูผู้สอน การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือเหมาะสำหรับใช้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังนั้นผู้สอนควรตั้งกติกาในการสอน เช่น ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยให้ทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องให้มากที่สุดเท่า ๆ กัน เพราะหลังจากศึกษาเรื่องที่ผู้สอนกำหนดให้แล้ว ผู้สอนอาจทำกิจกรรมต่อเนื่องได้อีกหลายวิธี เช่น อาจให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้คะแนนดี แต่ถ้าคนอ่อนจับสลากได้แล้วนำเสนอได้ไม่ดีอาจทำให้สมาชิกในกลุ่มเสียคะแนนได้ หรือผู้สอนอาจให้ทุกคนในกลุ่มสอบแล้วนำคะแนนที่ได้มารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในกลุ่มผลลัพธ์คือคะแนนของแต่ละคน ถ้าฝึกฝนคนอ่อนได้ดีก็จะทำให้ทุกคนได้คะแนนดีไปด้วยหรืออาจจับสลากให้ตัวแทนออกมาแข่งขันเกมก็ได้ถ้าได้คนเก่ง คนปานกลางไม่น่าจะมีปัญหา แต่ถ้าได้คนอ่อนก็อาจทำให้แพ้ได้ถ้าฝึกฝนกันมาไม่ดี เป็นต้นและในการเก็บคะแนนหรือทดสอบเพื่อเก็บคะแนนจริง ไม่ควรเก็บคะแนนจากกลุ่มเพราะกระบวนการกลุ่มแบบนี้จัดไว้สำหรับฝึกฝนความรู้ เมื่อฝึกฝนจนมั่นใจว่าเด็กทุกคนมีความรู้ดีแล้วจึงทดสอบเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บคะแนนเป็นรายบุคคลก็ได้

สรุปได้ว่า หลักการจัดกลุ่มนักเรียนผู้สอนจะต้องแบ่งนักเรียนตามความสามารถของผู้เรียนจากสูงสุดไปหาน้อยสุด และจัดให้นักเรียนทุกกลุ่มจะต้องมีนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน คละ

ความสามารถ เพื่อให้นักเรียนเก่งสามารถช่วยนักเรียนที่อ่อนกว่าให้สามารถทำกิจกรรมร่วมกันให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3.5 เทคนิคของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

(สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ, 2537; วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542; ทิศนา แคมมณี, 2547; ปภัสรา โคตะขุน, 2555)

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งแต่ละรูปแบบก็ได้รับการพัฒนาเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ รูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยทั่วไปที่สามารถนำไปใช้กับวิชา และระดับชั้นต่างๆ ไป มี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีม (Teams Games Tournaments : TGT) 2) รูปแบบการต่อบทเรียน Jigsaw 3) รูปแบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams – Achievement Divisions : STAD) และเทคนิคของการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้ในวิชาการและระดับชั้นที่เฉพาะเจาะจงมี 2 เทคนิค ได้แก่ เทคนิคโปรแกรมการเรียนรู้ในการอ่านและเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRP) และ 2) เทคนิคการจัดกลุ่มแบบช่วยรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) ซึ่งเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 เทคนิคนี้ สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และมีโอกาสประสบความสำเร็จอย่างเท่าเทียมกัน โดยนำเสนอเฉพาะเทคนิคของการเรียนแบบร่วมมือโดยทั่วไปที่สามารถนำไปใช้กับวิชาและระดับชั้นต่างๆ ไป 3 เทคนิค ซึ่งมีความแตกต่างกันในลักษณะดังต่อไปนี้

3.5.1 รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีม (Teams Games Tournaments : TGT)

รูปแบบการเรียนรู้แบบ TGT เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็นปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว หรือมีคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน ซึ่งได้อธิบายขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที.จี.ที. (TGT) ไว้ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง กลาง อ่อน) กลุ่มละ 4 คนและเรียกนักเรียนกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)
2. กลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน
3. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา แยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น โดยจัดกลุ่มการแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในแต่ละกลุ่มไปรวมกัน และคนอ่อนของแต่ละกลุ่มก็ไปรวมกัน กลุ่มใหม่ที่รวมกันนี้เรียกว่า กลุ่มแข่งขัน กำหนดให้มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน
4. สมาชิกในกลุ่มแข่งขัน เริ่มการแข่งขันดังนี้
  - 4.1 แข่งขันกันตอบคำถาม 10 คำถาม
  - 4.2 สมาชิกคนแรกจับคำถามขึ้นมา 1 คำถาม และอ่านคำถามให้กลุ่มฟัง

4.3 สมาชิกคนที่อยู่ซ้ายมือของผู้อ่านคำถามคนแรก ตอบคำถามก่อนต่อไปจึงให้คนถัดไปตอบจนครบ

4.4 ผู้อ่านคำถาม เปิดคำตอบ แล้วอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกให้กลุ่มฟัง

4.5 ให้คะแนนคำตอบดังนี้

4.5.1 ผู้ตอบถูกคนแรกได้ 2 คะแนน

4.5.2 ผู้ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน

4.5.3 ผู้ตอบผิดได้ 0 คะแนน

4.6 ต่อไปสมาชิกกลุ่มที่สองจับคำถามที่ 2 และเริ่มเล่นตามขั้นตอนไปเรื่อย ๆ

จนกระทั่งคำถามหมด

4.7 ทุกคนรวมคะแนนของตนเอง

4.7.1 ผู้ได้คะแนนสูงสุด 1 ได้โบนัส 10 คะแนน

4.7.2 ผู้ได้คะแนนสูงสุด 2 ได้โบนัส 8 คะแนน

4.7.3 ผู้ได้คะแนนสูงสุด 3 ได้โบนัส 5 คะแนน

4.7.4 ผู้ได้คะแนนสูงสุด 4 ได้โบนัส 4 คะแนน

5. เมื่อแข่งขันเสร็จแล้ว สมาชิกกลุ่มกลับไปกลุ่มบ้านของเราแล้วนำคะแนนที่ได้แต่ละคนได้รวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ TGT มีดังนี้

1. การเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่รูปแบบการนำเสนอ อาจจะเป็นการบรรยาย อภิปราย กรณีศึกษาหรืออาจจะมีสื่อการเรียนอื่น ๆ ประกอบด้วยก็ได้ ผู้สอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนต้องให้ความสนใจมากในเนื้อหาสาระเพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

2. การจัดทีม เป็นการจัดทีมผู้เรียน โดยให้แต่ละทีมพิเศษและความสามารถ ทีมมีหน้าที่ในการเตรียมตัวสมาชิกให้พร้อมเพื่อการเล่น เกม หลังจากจบชั่วโมงการเรียนรู้ แต่ละทีมจะนัดสมาชิกศึกษาเนื้อหาโดยมีแบบฝึกหัดช่วย โดยทั่วไปผู้เรียนจะผลัดกันถามคำถามในแบบฝึกหัด จนกว่าจะเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด เทคนิค TGT จุดเน้นในทีม คือ ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม จะช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด

3. เกม เกมเป็นเกมตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ในการเล่นเกมที่ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนจากทีมจะมาเป็นผู้แข่งขัน

4. การแข่งขัน การแข่งขันอาจจัดขึ้นปลายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียนก็ได้ ซึ่งจะ เป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว และผ่านการเตรียมพร้อมจากกลุ่มมาแล้ว การจัดโต๊ะแข่งขัน

จะมาหลายโต๊ะ แต่ละโต๊ะจะมีตัวแทนของแต่ละทีมร่วมแข่งขันทุกโต๊ะ การแข่งขันควรเริ่มดำเนินการพร้อมกัน แข่งขันเสร็จแล้วจัดลำดับผลการแข่งขันแต่ละโต๊ะนำไปเทียบค่าหาคะแนนโบนัส

5. การยอมรับความสำเร็จของทีม มีการนำคะแนนโบนัสของสมาชิกแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีมและหาค่าเฉลี่ยทีมที่มีคะแนนสูงสุดจะได้รับให้เป็นทีมชนะเลิศกับรองลงมา ควรมีการประกาศผลและเผยแพร่สู่สาธารณะ รวมทั้งการมอบรางวัลยกย่องชมเชย

3.5.2 รูปแบบการตอบทเรียน Jigsaw เป็นการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพ ต่อมา มีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอน แต่วิธีการหลักยังคงเดิม การสอนแบบนี้ นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อย ของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้น ๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง

รูปแบบการตอบทเรียน Jigsaw มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1) การเตรียมสื่อการเรียนการสอน (Preparation of Materials) ครูสร้างใบงาน

ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนของกลุ่ม และสร้างแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ แต่ถ้ามีหนังสือเรียนอยู่แล้วยิ่งทำให้ง่ายขึ้นได้ โดยแบ่งเนื้อหาในแต่ละหัวข้อเรื่องที่จะสอนเพื่อทำใบงานสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ในใบงานควรบอกให้นักเรียนต้องทำอะไร เช่นให้อ่านหนังสือหน้าอะไร อ่านหัวข้ออะไร จากหนังสือหน้าไหนถึงหน้าไหน หรือให้ดูวิดีโอ หรือให้ลงมือปฏิบัติการทดลองพร้อมกับคำถามให้ตอบตอนท้ายของกิจกรรมที่ทำด้วย

2) การจัดสมาชิกของกลุ่มและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Teams And Expert Groups) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ (Home Groups) แต่ละกลุ่มจะมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องตามใบงานที่ครูสร้างขึ้น ครูแจกใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในกลุ่ม และให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนศึกษาใบงานของตนก่อนที่จะแยกไปตามกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) เพื่อทำงานตามใบงานนั้น ๆ เมื่อนักเรียนพร้อมที่จะทำกิจกรรม ครูแยกกลุ่มนักเรียนใหม่ตามใบงาน กิจกรรมในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มอาจแตกต่างกัน ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาหัวข้อตามใบงานที่แตกต่างกัน ดังนั้นใบงานที่ครูสร้างขึ้นจึงมีความสำคัญมาก เพราะในใบงานจะนำเสนอด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่มอาจจะลงมือปฏิบัติการทดลองศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับมอบหมาย พร้อมกับเตรียมการนำเสนอสิ่งนั้นอย่างสั้น ๆ เพื่อว่าเขาจะได้นำกลับไปสอนสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในหัวข้อดังกล่าว

3) การรายงานและการทดสอบย่อย (Reports And Quizzes) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนก็จะกลับไปยังกลุ่มเดิมของตัวเอง

(Home Group) แล้วสอนเรื่องที่ตัวเองทำให้กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มครู กระตุ้นให้นักเรียนใช้วิธีการต่าง ๆ ในการนำเสนอสิ่งที่สอน นักเรียนอาจใช้วิธีการสาธิต อ่านรายงาน ใช้คอมพิวเตอร์ รูปถ่าย ไดอะแกรม แผนภูมิหรือภาพวาดในการนำเสนอความคิดเห็น ครูกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มได้มีการอภิปรายและซักถามปัญหาต่าง ๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้แต่ละเรื่องและผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำเสนอ

เมื่อผู้เชี่ยวชาญได้รายงานผลงานกับกลุ่มของตัวเองแล้ว ควรมีการอภิปรายผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ศึกษา หลังจากนั้นครูก็ทำการทดสอบย่อย เกณฑ์การประเมินการให้คะแนนเหมือนกับวิธีการของ STAD

วิธีการของ Jigsaw จะดีกว่า STAD ตรงที่ว่า เป็นการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น และนักเรียนยังรับผิดชอบกับการสอนสมาชิกคนอื่น ๆ ของกลุ่มอีกด้วย นักเรียนไม่ว่าจะมีความสามารถมากน้อยแค่ไหนจะต้องรับผิดชอบเหมือน ๆ กัน ถึงแม้ว่าความลึก ความกว้างหรือคุณภาพของรายงานจะแตกต่างกันก็ตาม

ขั้นตอนการสอนแบบ Jigsaw มีดังนี้

ขั้นที่ 1 : ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม ถ้ากลุ่มขนาด 3 คน ให้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน

ขั้นที่ 2 : จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้ จากนั้นแจกเอกสารหรืออุปกรณ์การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วน ๆ ตามหัวข้อย่อยดังนี้ ในแต่ละกลุ่ม นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1 นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2 นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3

ขั้นที่ 3 : เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มพื้นฐาน ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 3 หรือ 4 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนดในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอน การนำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง

ขั้นที่ 4 : นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา ทบทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 : นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 6 : กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล หรือการชมเชยการสอนแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาจนำไปใช้ในการทบทวนเนื้อหาที่มีหลาย ๆ หัวข้อหรือใช้กับบทเรียนที่เนื้อหาแบ่งแยกเป็นส่วน ๆ ได้ และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนได้

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลักการเดียวกันและมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกันคือช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุดโดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการจัดการและควบคุมกับอารมณ์ตนเอง ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล เป็นประการสำคัญ ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีม (Teams Games Tournaments : TGT) และรูปแบบการต่อบทเรียน Jigsaw มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนในวิชาพลศึกษาที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน และมุ่งให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน

4. พัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(สุชา จันท์ธอม, 2542)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเป็นวิกฤตช่วงหนึ่งของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงต่อของวัยเด็กและผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นของวัยจะมีการเปลี่ยนแปลงมากมายเกิดขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสมจะช่วยให้วัยรุ่นสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม และกระตุ้นให้พัฒนาการด้านอื่น ๆ เป็นไปด้วยดี

4.1 การแบ่งช่วงของวัยรุ่น

การแบ่งช่วงของวัยรุ่น การกำหนดช่วงอายุของการเข้าสู่วัยรุ่น ไม่สามารถกำหนดได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้การเลือกใช้เกณฑ์การตัดสินมีความแตกต่างกันในแต่ละทฤษฎี และสังคมที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะแบ่งช่วงของวัยรุ่นเป็น 3 ช่วงคือ

4.1.1 วัยรุ่นตอนต้น อยู่ในช่วงอายุ 10-13 ปี เป็นช่วงแรกของการเข้าสู่วัยรุ่น ในช่วงนี้วัยรุ่นจะยังมีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางเด็ก เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงร่างกายทุกระบบ วัยรุ่นจะมี

ความคิดหมกมุ่นกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อจิตใจ ทำให้ อารมณ์หงุดหงิดและแปรปรวนง่าย

4.1.2 วัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในช่วงอายุ 14-16 ปี เป็นช่วงที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกึ่งระหว่างความ เป็นผู้ใหญ่ ช่วงนี้วัยรุ่นจะยอมรับสภาพร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นหนุ่มเป็นสาวได้เริ่มมีความคิด ที่ลึกซึ้ง ต้องการหาอุดมการณ์และหาเอกลักษณ์ของตนเอง

4.1.3 วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 17-19 ปี เป็นช่วงเวลาของการตัดสินใจที่จะเลือกอาชีพที่ เหมาะสมและเป็นช่วงที่จะมีความผูกพันกับเพื่อนต่างเพศ สภาพร่างกายเปลี่ยนแปลงสมบูรณ์เติบโต โดยสมบูรณ์เต็มที่

4.2 พัฒนาการของวัยรุ่น

เด็กผู้หญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กผู้ชาย พัฒนาการของวัยรุ่นประกอบด้วย พัฒนาการ ทางด้านร่างกาย พัฒนาการทางจิตใจและสติปัญญาและพัฒนากายทางสังคม

4.2.1 พัฒนาการทางด้านร่างกาย ได้แก่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั่วไป และการ เปลี่ยนแปลงทางเพศ วัยนี้มีการสร้างและหลั่งฮอร์โมนเพศและฮอร์โมนการเจริญเติบโตอย่างมากและ รวดเร็ว จะมีกระบวนการสร้างกระดูกในอัตราที่เร็วกว่ากระบวนการสลายของกระดูก จึงเป็นวัยที่มี การสะสมเนื้อกระดูกเพิ่มขึ้นจนมีค่าสูงสุด ผู้หญิงจะมีไขมันมากกว่าผู้ชายและผู้ชายจะมีกล้ามเนื้อ มากกว่าผู้หญิง

4.2.2 พัฒนาการทางด้านจิตใจและสติปัญญา วัยนี้จะมีการพัฒนาสติปัญญาสูงขึ้น มี ความคิดเป็นรูปธรรม มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น ตามลำดับจนเมื่อพ้นวัยรุ่นแล้ว จะมีความสามารถทางสติปัญญาได้เหมือนผู้ใหญ่ แต่ในช่วงนี้วัยรุ่น อาจจะขาดความยั้งคิด ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ มีความคิดเกี่ยวกับตนเอง มีเอกลักษณ์ซึ่งจะ แสดงถึงความเป็นตัวตนอย่างชัดเจน มีความสามารถในการรับรู้ตนเอง จะเริ่มแสดงออกถึงสิ่งที่ตน ชอบ สิ่งที่ตนถนัด มีภาพลักษณ์ของตนเอง คือ การมองภาพของตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ หน้าตา รูปร่าง ความสวยความหล่อ ความพิการข้อดีข้อด้อยทางร่างกายของตนเอง นอกจากนี้วัยรุ่นยัง ต้องการการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนอย่างมาก มีความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นอยากรูจะมีสูงสุดในวัยนี้ ทำให้อาจเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ง่ายถ้าวัยรุ่นขาดการยั้งคิดที่ดี วัยนี้จะเรียนรู้ที่จะควบคุมความคิด การรู้จักยั้งคิด การคิดให้เป็นระบบ เพื่อให้สามารถใช้ความคิดได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ในเรื่องของอารมณ์วัยรุ่นจะมีอารมณ์ปั่นป่วน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิดง่าย เครียดง่าย โกรธง่าย อาจเกิดอารมณ์ซึมเศร้าโดยไม่มีสาเหตุได้ง่าย อารมณ์ที่ไม่ดีเหล่านี้ อาจทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเช่น การไม่ออกกำลังกายเพราะไม่กล้าเข้า

สังคม การรับประทานอาหารน้อยเนื่องจากมีความเครียด ซึ่งจะมีผลต่อการดำเนินชีวิตและก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพตามมาในอนาคต

4.2.3 พัฒนาการทางสังคม วัยนี้จะเริ่มห่างจากครอบครัว ไม่สนิทสนมกับพ่อแม่พี่น้องเหมือนเดิม แต่จะสนใจเพื่อนมากกว่า จะใช้เวลากับเพื่อนนานๆ ไม่สนิทสนมกับพ่อแม่พี่น้องเหมือนเดิม แต่จะสนใจเพื่อนมากกว่า จะใช้เวลากับเพื่อนนาน ๆ มีกิจกรรมนอกบ้านมาก เริ่มมีความสนใจเพศตรงข้าม สนใจสังคมสิ่งแวดล้อม ปรับตัวเองให้เข้ากับกฎเกณฑ์กติกาของกลุ่มของสังคมได้ดีขึ้น มีความสามารถในทักษะสังคม การสื่อสารเจรจา การแก้ปัญหา การประนีประนอม การยืดหยุ่น อ่อนโยนผ่อนตามกัน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น พัฒนาการทางสังคมที่ดีจะเป็นพื้นฐานมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี และบุคลิกภาพที่ดี การเรียนรู้สังคมจะช่วยให้ตนเองหาแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง และมีสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อตนเองในอนาคต

สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของวัยรุ่นโดยทั่วไปจะมีพัฒนาการทั้ง 3 ด้านไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ พัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ถ้าวัยรุ่นมีการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม จะช่วยทำให้วัยรุ่นสามารถปรับตัวได้ดีและป้องกันการเกิดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคตซึ่งเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะการส่งเสริมทักษะทางสังคมในวัยรุ่น การพัฒนาเด็กให้มีทักษะทางสังคมที่ดีขึ้น ต้องกระทำตั้งแต่เริ่มแรกเพราะทักษะทางสังคมจะช่วยให้เด็กมีพื้นฐานที่ดี สามารถพัฒนาความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี ช่วยพัฒนาด้านสติปัญญา การสื่อความหมาย รวมถึงช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้

5. แนวคิดทักษะทางสังคม

5.1 ความหมายของทักษะทางสังคม

(เทียมใจ พิมวงศ์, 2541; เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551; ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์, 2551; กุลยา ก่อสุวรรณ, 2553; เพชรยุพา บุรณ์สิริรัฐ, 2558)

ทักษะทางสังคม เป็นทักษะในการรู้จักร่วมกัน และทำงานด้วยกัน รู้จักการให้และการรับ การรู้จักความรับผิดชอบ รู้จักผลัดเปลี่ยนเวร รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น และมีความสำนึกต่อสังคม อันได้แก่ การอยู่ร่วมกันในสังคมและการรู้จักที่ดีต่อสังคม เป็นความสามารถในการสื่อสาร ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน การรู้จักทำงานร่วมกันและการยอมรับนับถือเป็นรากฐานของการสร้างบุคลิกภาพให้เกิดความมุ่งมั่นพยายามปรับตัวได้ทุกโอกาส และมีความสำเร็จสูง ทั้งในปัจจุบันและการทำงานในอนาคต เป็นต้น ส่วนความหมายอีกแง่หนึ่งของทักษะทางสังคม คือ ทักษะที่ทำให้มนุษย์แต่ละคนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข และเป็นประโยชน์แก่สังคมนั้น

จากความหมายของทักษะทางสังคมซึ่งนักวิชาการได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า ทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะอยู่ร่วมกันในลักษณะของกลุ่มหรือในสังคม สามารถปรับตัวได้ดี ทั้งกับเพื่อนและคนแปลกหน้าได้อย่างรวดเร็ว รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยการรู้จักบทบาทของผู้นำและบทบาทของสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของกลุ่มหรือสังคมทักษะสังคมได้จากการเรียนรู้ และสามารถฝึกฝนจากประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญได้ถ้าปฏิบัติต่อกันอย่างถูกต้อง ซึ่งความสามารถเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่เป็นคุณค่าต่อสังคม เป็นประโยชน์ต่อตนเองและบุคคลอื่นๆด้วย โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารหรือการทำงานร่วมกัน การเข้าใจกฎเกณฑ์ในสังคมและเข้าใจผู้อื่น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในทางบวกให้เกิดขึ้นในสังคม และทักษะที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์จะต้องคำนึงถึงตนเองและผู้อื่นเพื่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม

5.2 ความสำคัญของทักษะทางสังคม

(เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551; ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์, 2551; กุลยา ก่อสุวรรณ, 2553 ; เพชรยุพา บุรณศิริรัฐ, 2558)

5.2.1 ความสำคัญด้านสังคม เป็นการมุ่งเตรียมผู้เรียนให้เป็นผู้รับผิดชอบต่อสังคม เช่น รู้จักพัฒนาสังคมที่ตนอาศัยอยู่ให้ดีขึ้น ในการศึกษาด้านนี้จะต้องเน้นหนักในเรื่องการฝึกฝนทักษะส่วนบุคคล ไม่เฉพาะเตรียมรับสภาพในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเท่านั้น แต่เพื่อสร้างสรรค์สังคมที่ดีให้แก่อนาคต ได้แก่ การที่ทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันอย่างราบรื่น ตลอดจนการนำไปใช้แสวงหาความรู้ใหม่ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในกลุ่มต่อสังคมได้แก่ การที่ทำให้สังคมดำรงอยู่ได้และพัฒนาให้เจริญงอกงามยิ่งขึ้น

5.2.2 ความสำคัญด้านส่วนบุคคล เป็นการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถเข้าใจชีวิตสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวผู้เรียนได้ ทักษะทางสังคมจะให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้บุคคลแสดงบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้อย่างเหมาะสม อันส่งผลต่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า ทักษะทางสังคมมีความจำเป็นมากสำหรับเด็ก ที่ผู้เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการฝึกทักษะทางสังคมเพราะทักษะทางสังคมทำให้คนสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ยิ่งถ้าฝึกกับเด็กจะทำให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ และยังสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆได้เป็นอย่างดี

5.3 องค์ประกอบของทักษะทางสังคม

มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคมไว้ต่างๆ กัน เช่น

นาตยา ภัทรแสงไทย (2525) ได้อธิบายส่วนประกอบทักษะทางสังคมแต่ละทักษะ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนร่วมกับผู้อื่น
2. การมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ
3. การมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม
4. การตอบสนองอย่างมีมารยาทต่อคำถามผู้อื่น
5. การมีผู้นำการอภิปราย
6. การแสดงความรับผิดชอบ
7. การช่วยเหลือผู้อื่น

ปัทมาวดี บุญยสวัสดิ์ (2536) ได้แบ่งทักษะทางสังคมไว้ดังนี้

1. การเคารพต่อระเบียบวินัยของตนเองและกลุ่ม
2. การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
3. การแสดงและการแก้ปัญหาในกลุ่ม
4. การมีมารยาทในสังคม
5. การแสดงความรับผิดชอบ
6. การช่วยเหลือผู้อื่น

สุรศักดิ์ สุมารัตน์ (2540) กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะทางสังคม คือความสามารถต่างๆที่ทำให้มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันในสังคม นับตั้งแต่การใช้ชีวิตร่วมกัน การปฏิบัติตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ได้แก่

1. ทักษะการมีส่วนร่วมในการวางแผนกับผู้อื่น
2. ทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกับผู้อื่น
3. ทักษะการมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม
4. ทักษะการมีส่วนร่วมในการตอบสนองอย่างมีมารยาทต่อคำถามของผู้อื่น
5. ทักษะการเป็นผู้อภิปราย
6. ทักษะการแสดงออกความรับผิดชอบ
7. ทักษะในการช่วยเหลือผู้อื่น
8. ทักษะในการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง
9. ทักษะในการใช้สิทธิเสรีภาพอย่างมีคุณธรรม
10. ทักษะในการเคารพต่อระเบียบวินัยของตนเองและกลุ่ม

11. ทักษะในการแก้ปัญหาในกลุ่ม

12. ทักษะในการมีมารยาทในสังคม

อุมามพร ตรังคสมบัติ (2544) กล่าวถึง การมีทักษะทางสังคมประกอบด้วย

1. ความสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น
2. สื่อสารได้อย่างชัดเจน ตรงไปตรงมา รู้จักฟังรู้จักโต้ตอบ
3. รู้จักประเมินสถานการณ์ รู้ว่าตนเองจะปฏิบัติอย่างไร
4. จัดการกับความขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. สามารถประนีประนอมและร่วมมือกับผู้อื่นได้
6. มีความเป็นผู้นำ
7. รู้จักโน้มน้าวจิตใจคน สร้างความร่วมมือร่วมใจ แรงแบนตาลใจและความกระตือรือร้นให้

เกิดขึ้นในกลุ่ม

โกวิทย์ โปธิสาร (2548) กล่าวว่าทักษะทางสังคมประกอบด้วย

1. ทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม
2. ทักษะการเคารพต่อระเบียบวินัยตนเอง

Taba (1967) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคมว่า ทักษะทางสังคมเน้นในเรื่อง

1. การทำงานกลุ่ม
2. ความสามารถในการร่วมกันอภิปราย
3. การมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น
4. ความสามารถในการร่วมมือกันวางแผนงาน

Jarolimek (1977) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคมไว้ดังนี้

1. ทักษะในการเป็นผู้ให้และผู้รับ
2. ทักษะในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
3. ทักษะในการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น
4. ทักษะในการควบคุมตนเอง
5. ทักษะในการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และทักษะในการรู้จักสิทธิของตนเองและผู้อื่น
6. ทักษะในการวางแผนและทักษะในการเป็นผู้นำ
7. ทักษะในการแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย
8. ทักษะในการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

Goleman (1998) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะทางสังคม ดังนี้

1. การมีอิทธิพลเพื่อใช้ในการชักจูงโน้มน้าวใจผู้อื่น
2. การมีทักษะในการสื่อสารเปิดใจกว้างในการรับฟัง และสื่อสารโต้ตอบด้วยความชัดเจน
3. การความเป็นผู้นำ สามารถผลักดันและชักนำบุคคลกลุ่มคนได้ การก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เริ่มต้นหรือดำเนินการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆได้
4. การจัดการกับความขัดแย้ง แก้ปัญหาความไม่ลงรอยกัน ความสามารถสร้างสัมพันธ์ภาพให้แน่นแฟ้น ช่วยและสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์
5. การช่วยเหลือและร่วมมือโดยทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีจุดหมายเดียวกัน

ซึ่งจากองค์ประกอบของทักษะทางสังคม ได้มีผู้เสนอไว้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสารข้างต้น โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบทักษะทางสังคม โดยพิจารณาเลือกในองค์ประกอบทักษะทางสังคมที่มีผู้เล่นไว้อย่างน้อย 4 ท่าน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงการสังเคราะห์ทักษะทางสังคม

องค์ประกอบทักษะทางสังคม	Goleman (1998)	Jarolimek (1977)	Taba (1967)	โกวิทย์ โพธิสาร (2548)	อุมภาพร ตรังคสมบัติ (2544)	สุรศักดิ์ สุมารัตน์ (2540)	ปัทมาวดี บุญยสวัสดิ์ (2536)	นาตยา ภัทรแสงไทย (2525)
ทักษะในการเคารพต่อระเบียบวินัยของตนเองและกลุ่ม				/		/	/	
การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม			/	/		/	/	/
การมีมารยาทในสังคม						/	/	/
การแสดงความรักใคร่ชอบ		/				/	/	/
การช่วยเหลือผู้อื่น				/		/	/	/
ทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม		/	/	/	/	/		/
ทักษะการเข้าใจบทบาทหน้าที่	/					/		
ทักษะการใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีคุณธรรม						/		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

องค์ประกอบทักษะทางสังคม	Goleman (1998)	Jarolimek (1977)	Taba (1967)	โกวิท โพธิสาร (2548)	อุมภาพร ตรีรงค์สมบัติ (2544)	สุรศักดิ์ สุมารัตน์ (2540)	ปัทมาวดี บุญยสวัสดิ์ (2536)	นาตยา ภัทรแสงไทย (2525)
ทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัว	/							
ทักษะในการสื่อสาร					/			
ทักษะในการควบคุมตนเอง	/				/			
ความภูมิใจในตนเอง	/							
ทักษะการชักจูงสมาชิก					/			
ทักษะในการควบคุมตนเอง								
ทักษะในการแสดงความคิดเห็น	/			/				
ทักษะในการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	/							
ทักษะการเป็นผู้ให้และผู้รับ		/						
ทักษะในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งแวดล้อม		/						
ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น			/		/			
ทักษะในการร่วมมือกับราย			/					
ทักษะการรู้จักประเมินสถานการณ์					/			

สรุปได้ว่า เมื่อพิจารณา จากตารางที่ 4 องค์ประกอบทักษะทางสังคม สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้ ทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ทักษะความรับผิดชอบ ทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น ทักษะการเป็นผู้นำและผู้ตาม และยังรวมถึง การพูดจา การทำความเคารพ การรู้จักลำดับก่อนหลัง การเคารพสิทธิของผู้อื่น การมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ทักษะในการปฏิบัติตนในสังคม มารยาทในสังคม การแต่งกาย การรู้จักค่านิยมในสังคม ความรอบรู้กฎระเบียบข้อบังคับ กฎหมายและความต้องการของสังคม ทักษะทางสังคมเกิดจากการที่ตนได้มีปฏิสัมพันธ์กันนับตั้งแต่การใช้ชีวิตร่วมกัน ตลอดจนทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย ทักษะการพัฒนาตนเอง เป็นการปรับปรุงสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่ตนเอง ยอมรับในความด้อยหรือข้อจำกัดของตนเอง สามารถศึกษาหาความรู้พัฒนาตนเองอยู่

เสมอ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการทำงานร่วมกับผู้อื่น ยอมรับสิทธิและความรับผิดชอบของผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถแสดงบทบาทของตนได้อย่างเท่าเทียมกับผู้อื่น ทักษะการมีส่วนร่วมในกลุ่ม เป็นการพยายามศึกษาและทำความเข้าใจกับกฎกติกาของกลุ่ม มีความรับผิดชอบที่จะทำงานที่กลุ่มมอบหมายให้สำเร็จ ทักษะการวางแผน เป็นการแสดงออกซึ่งความสามารถในการกำหนดแผนการ และแนวคิดของตนเองต่อการพัฒนางานเพื่อให้ดำเนินงานให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

5.4 การพัฒนาทักษะทางสังคม

(โกวิทย์ โปธิสาร, 2548; เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551; ประเวศ ดันดีพิวัฒนกุล, 2557; เพชรยุพา บุรณศิริจรรยา, 2558)

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการพัฒนาทักษะทางสังคม ไว้ดังนี้

5.4.1 การพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการมีมนุษยสัมพันธ์อันราบรื่นนั้น นักเรียนควรได้รับการฝึกหัดให้มีความสามารถในทักษะย่อย ๆ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถที่จะรู้สึกเห็นใจผู้อื่น เช่น รู้สึกถึงความต้องการ ปัญหาและความมุ่งหวังของผู้อื่น และมองเห็นสิ่งต่าง ๆ เหมือนอย่าง queen มองเห็นและเข้าใจ ครูอาจสังเกตได้จากพฤติกรรมที่นักเรียนแต่ละคนแสดงออกในแง่ของหลักความเชื่อ ความเห็นอย่างระมัดระวังไม่ให้เกิดกระทบกระเทือนความรู้สึกของผู้อื่น การแสดงท่าทีเป็นมิตรต่อผู้อื่นและเต็มใจช่วยเหลือตามสมควร

2. ความสามารถในการสำรวจความรู้สึก ค่านิยม ความสามารถและจุดอ่อนของตนเอง ซึ่งครูจะสังเกตได้จากพฤติกรรมต่อไปนี้ของนักเรียน คือ การเสนอความคิดเห็นของตนเองแล้วยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นโดยดี การพิจารณาข้อผิดพลาดของตนเอง โดยไม่โยนความผิดให้แก่ผู้อื่น และการยอมรับมอบหมายหน้าที่การงานหลังจากได้พิจารณาความสามารถและความเหมาะสมของตนเองแล้วอย่างรอบคอบ

3. ความสามารถที่เข้าใจคนในฐานะเอกัตบุคคล ไม่ใช่พวกพ้องของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ทักษะนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานกับบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่ใช่พวกเดียวกันและมีภูมิหลังแตกต่างกันได้พร้อมที่จะสร้างความเป็นมิตรให้กับทุก ๆ คน โดยไม่มีอคติต่อลักษณะภายนอกเชิงกิริยา ท่าทาง การแต่งกาย ผิวและความเชื่อของบุคคลเหล่านั้น

4. ความสามารถที่จะชั่งน้ำหนักระหว่างข้อเท็จจริงกับความรู้สึก ระหว่างสติปัญญากับอารมณ์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นเป็นพฤติกรรมดังนี้ คือ การยอมรับปัญหาทั้งหลายของมนุษย์มิใช่แก้ได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เสมอไป แต่ก็สามารถแยกแยะปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยข้อมูลและพร้อมกันนั้นก็พิจารณาถึงความรู้สึกและอารมณ์ประกอบกันด้วยผู้เรียนยังสามารถจะคาดการณ์ได้ว่า ผลสืบเนื่องของการคิดกับปัญหาของตนนั้นจะเป็นเช่นไร

5. ความสามารถร่วมทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะสมาชิกของกลุ่มนักเรียนที่มีพัฒนาการทางทักษะนี้จะมีพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ดังนี้ คือ ยอมรับและใช้ประโยชน์จากการร่วมมือของผู้อื่น โดยทำให้ผู้นั้นเกิดความรู้สึกว่าความร่วมมือของเขาเป็นสิ่งที่มีความค่า และเป็นที่ต้องการพร้อมกันนั้นก็แสดงความเชื่อมั่น และความเป็นเอกภาพของคนทีพร้อมจะร่วมมือกับผู้อื่น ทั้งในฐานะผู้ตามและผู้หน้าที่เคารพต่อกฎเกณฑ์และข้อตกลงของกลุ่ม

5.4.2 แนวทางการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคม ผู้สอนควรระลึกอยู่เสมอว่า สังคมของเราเป็นสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง ดังนั้นควรให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ และนำไปปฏิบัติได้ โดยจัดให้สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของผู้เรียนให้มากที่สุด ผู้สอนและผู้เรียนควรจะได้นำไปปฏิบัติ กระทำ ผักผ่อน และแก้ปัญหาร่วมกันโดยอาศัยกระบวนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยการให้ผู้เรียนสามารถฟังอ่านวิเคราะห์ แก้ปัญหา และแสดงวิธีการแก้ปัญหานั้นได้อย่างดีละอย่างมีเหตุผล

5.4.3 การพัฒนาทักษะทางสังคมจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องและตลอดกันไป การพัฒนาแต่ละขั้นจะมีความสำคัญต่อกัน โดยเริ่มตั้งแต่การรวมกลุ่ม การร่วมประชุม ปรึกษาหารือกัน จึงมีสิ่งที่จะต้องพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. มีประสบการณ์ในการตัดสินใจด้วยตนเองอย่างไร
2. ระยะเวลาในการร่วมกลุ่มนานมากน้อยเพียงใด
3. จะแสดงความรู้สึกปรารถนาด้วยมารยาทอันควรอย่างไร
4. มีมารยาทในการพูดสิ่งสำคัญได้อย่างไร
5. รับฟังคนอื่นพูดด้วยมารยาทอันควรได้อย่างไร
6. จะแบ่งปันการใช้ทรัพยากรร่วมกันได้อย่างไร
7. เป็นผู้ปฏิบัติตามที่ดีได้อย่างไร
8. จะเสนอความรู้ข้อใดบ้างต่อกลุ่ม หรือแสดงความสำเร็จ การยอมรับ และเป็นหน้าที่ต่อ

ปัญหาหรืออุปสรรคใดของกลุ่ม

9. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอะไรบ้าง ตามความสามารถ วัย และระดับความรู้ ตลอดจนความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

5.4.4 ทักษะทางสังคมในลักษณะที่มีผลจากสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีดังนี้

1. ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ในการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น บุคคลนั้นควรมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ซึ่งเราเรียกว่า ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง การที่จะช่วยให้นักเรียนมีภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองได้ต้องสร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนและบรรยากาศทางสังคมให้ดีโดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเอื้ออาทรต่อกัน การจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้มีลักษณะที่สนับสนุนการ

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยมีพื้นฐานอยู่ที่การไว้วางใจ ความยอมรับนับถือ ความซื่อสัตย์ จริ่งใจ ทักษะทางสังคมที่นักเรียนควรจะได้รับควรจะรวมสิ่งต่อไปนี้ด้วย

- 1.1 การเข้าร่วมกระบวนการทางสังคมอย่างสุภาพ
- 1.2 รับรู้ปัญหาและความรู้สึกของคนอื่น
- 1.3 ฟังคนอื่นพูดอย่างตั้งใจ
- 1.4 คำนึงถึงพฤติกรรมย่อย และพฤติกรรมรวมของคนอื่น
- 1.5 ทำความเข้าใจในสาเหตุที่คนมีพฤติกรรมต่าง ๆ
- 1.6 คำนึงถึงการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและการเลือก

2 ทักษะของการทำงานกลุ่ม

ความสามารถในการที่จะทำงานกลุ่มได้เป็นอย่างดี จะเป็นทักษะที่สำคัญในโรงเรียนและในชีวิตนอกโรงเรียน เพราะสิ่งต่างๆ ที่เด็กทำนั้นส่วนมากแล้วจะต้องทำงานร่วมกับคนอื่น

ทักษะที่ต้องสอนและเรียนเพื่อให้ทำงานกลุ่มได้ดี มีดังนี้

- 2.1 ให้การวางแผนในกลุ่ม (ให้คำแนะนำ ประนีประนอมจุดที่มีความแตกต่าง)
- 2.2 ระบุปัญหา (ชี้ให้เห็นปัญหา ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น)
- 2.3 จัดการสิ่งต่างๆ เพื่อให้ได้งานที่ได้ระบุไว้ (แนะนำงานย่อย แนะนำงานพิเศษเฉพาะอย่าง)
- 2.4 ทำงานในฐานะสมาชิกในกลุ่ม (รู้และทำงานในความรับผิดชอบเฉพาะอย่างทำงานร่วมกับผู้อื่น)
- 2.5 ความเป็นผู้นำของกลุ่ม (ให้การยอมรับข้อคิดเห็นและสิ่งต่างๆ ที่สมาชิกเสนอพยายามนำกลุ่มไปให้ถึงเป้าหมาย)

3 ทักษะการแก้ไขความขัดแย้ง

แนวทางที่ครูต้องเตรียมไว้สำหรับสถานการณ์ที่ขัดแย้ง ดังนี้

- 3.1 สร้างเงื่อนไขในห้องเรียน ในการก่อให้เกิดความขัดแย้ง ดังนี้
- 3.2 ต้องแก้ปัญหาคความขัดแย้งระหว่างบุคคลทันที
- 3.3 ทำการสอบความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและหาข้อสรุปของความขัดแย้ง

การพัฒนาทักษะของนักเรียนจะประสบผลสำเร็จได้นั้น จะต้องอาศัยการพัฒนาทักษะย่อยๆ และสิ่งสำคัญที่ครูจะเอาใจใส่อย่างมาก คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ให้มากที่สุดและควรได้ฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องการผสมผสานกันในทุกบทเรียนและอีกประการหนึ่งคือ การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะทางสังคมเป็นทางหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความสามารถในการผจญกับปัญหาต่าง ๆ ในสังคม ทำให้ตระหนักถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นการเตรียมตัวในการที่จะนำไปใช้กับคนอื่น ๆ ซึ่งทักษะทางสังคมที่จะฝึกให้ได้ก็นั้นรวมทั้งสิ่งต่อไปนี้ด้วย คือ การแสดงความคิดเห็น ความมั่นใจในตนเอง การตระหนักถึงผลกระทบของการกระทำของตัวเองเราต่อบุคคลอื่น การควบคุมอารมณ์อดกลั้นต่อความกดดันของกลุ่ม เข้าใจเจตนาของคนอื่น ๆ มีความรู้สึกที่ดีต่อการสนทนาร่วมกัน การพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนจะสำเร็จได้นั้น จะต้องอาศัยทักษะต่าง ๆ ดังนี้ ทักษะการพัฒนาตนเอง เป็นการปรับปรุงและสร้างสภาพพจน์ที่ดีให้แก่ตนเอง สามารถศึกษาหาความรู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการทำงานร่วมกับผู้อื่น ยอมรับสิทธิและความรับผิดชอบของผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถแสดงบทบาทของตนเองได้เท่าเทียมกับผู้อื่น ทักษะการมีส่วนร่วมในกลุ่ม เป็นการพยายามศึกษาและทำความเข้าใจกับกฎกติกาของกลุ่ม มีความรับผิดชอบที่จะทำงานที่กลุ่มมอบหมายให้สำเร็จ ทักษะการวางแผน เป็นการแสดงออกซึ่งความสามารถในการกำหนดแผนการ และแนวความคิดของตนเองต่อการพัฒนางานเพื่อให้การดำเนินงานให้สอดคล้องกับความเป็นจริง และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ครูผู้สอนควรจัดประสบการณ์การเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และเน้นการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ให้มากที่สุด และควรได้ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีการบูรณาการในทุกบทเรียน โดยเฉพาะการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

6. กีฬาประเภททีม

(วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539; นิพนธ์ จันทรมณี, 2543, ญัฐพร สุดดี, 2550)

ความหมายของกีฬาประเภททีม

กีฬาประเภททีม หมายถึง กีฬาที่ประกอบด้วยผู้เล่นหรือผู้เข้าแข่งขันฝ่ายละ 2 คนขึ้นไป ลงแข่งขันหรือลงประลองในชนิดกีฬานั้น ๆ โดยผลการแพ้ชนะมาจากผู้เล่นทั้งทีม เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล รักบี้ฟุตบอล บาสเกตบอล ฮอกกี้ เนตบอล แชนด์บอล คริกเก็ต เบสบอล ฟุตซอล ซอฟท์บอล เซปักตะกร้อ กีฬาที่เล่นเป็นทีมส่วนมากจะมีวัตถุประสงค์ คือต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม ความร่วมมือร่วมใจ ความรับผิดชอบในหน้าที่หรือตำแหน่งในการเล่นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าการวางแผนในการเล่นหรือเทคนิคต่างไปในทิศทางเดียวกัน จึงจะทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จ

ประโยชน์ของกีฬาประเภททีม

กีฬาประเภททีมต้องมีกฎ กติกา ผู้เล่น ต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่นดังนั้นการเล่นกีฬาประเภททีมจึงย่อมช่วยสอนให้ผู้เรียนรู้จักความยุติธรรมปฏิบัติตนให้อยู่ในขอบเขตอันพึงควรกระทำสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นมีความอดกลั้น อดทน ช่วยเหลือ

ซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา (รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย) รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีตลอดจนรู้จักปฏิบัติหน้าที่อันถูกต้อง

ความสำคัญของกีฬา

กีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งในด้านสุขภาพ และพละอนามัย และด้านจิตใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว และชุมชน ในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก

โลก จะอาศัยกระบวนการของกีฬา เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม การเป็นผู้นำ ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย และมีความรับผิดชอบหน้าที่ เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นเป็นรากฐานที่ดีของสังคม เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

สรุปได้ว่า กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาสากลประเภททีมชนิดหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียนได้เป็นอย่างดีอีกทั้งเป็นการออกกำลังกายที่ได้มีการประสานงานกับบุคคลอื่นและมีการควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีทำให้เกิดความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการฝึกเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

วีระชัย เจริญวัฒนะตระกูล (2550) ได้วิจัย ผลการใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เน้นกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคารจังหวัดหนองคาย จำนวนนักเรียน 47 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เน้นกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนมีทักษะกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เน้นกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.72 อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก

สมพิศ ไชยเสนา (2550) ได้ศึกษาค้นคว้าผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเขียนคำควบล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านผา อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวนนักเรียน 41 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ แสดง

ว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 73.00 และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก

นวลจันทร์ วาลย์มนตรี (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง สารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองหล่มคลองเตย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน จำนวน 1 ห้อง ห้องเรียน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง สารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.44/80.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT มีค่าเท่ากับ 0.6026 และนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง สารและการเปลี่ยนแปลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคงทนในการเรียนรู้

ชลิตา ชวนานนท์ (2552) ที่ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ที่มีคะแนนทักษะทางสังคมน้อยสุด ซึ่งได้จากการจับคู่คะแนนทักษะทางสังคมที่มีคะแนนใกล้เคียงกันแล้วสุ่มเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มและแบบประเมินทักษะทางสังคม ผลการทดลองพบว่า หลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีคะแนนทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีคะแนนทักษะทางสังคมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติวัฒน์ อัจนาจิตติ (2554) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อทักษะทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลาย เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้โปรแกรม “ส่งเสริมทักษะทางสังคม” สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมงครึ่ง รวมระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินทักษะทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนปลายที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ “ส่งเสริมทักษะทางสังคม” มีทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัยรุ่นตอนปลายที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ “ส่งเสริมทักษะทางสังคม” มีทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นและด้าน

การทำงานร่วมกับผู้อื่นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประทีนรัตน์ นิยมสิน (2554) ได้ศึกษาเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิค TGT กับระดับความสามารถทางการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 2 จำนวน 2 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ แบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ และแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันส่งผลต่อทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองมีระดับความสามารถทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนกลุ่มปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่าง และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ภาณรินทร์ ประสงค์สกุลชัย (2554) ได้ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้เลือกแบบเจาะจง โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษและแบบวัดทักษะทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางสังคมก่อนเรียนและหลังเรียน นักศึกษามีทักษะทางสังคมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.60

วราณภรณ์ มะลิรัตน์ (2554) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบกลุ่ม ที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง เด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนวัดคันลัด จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 15 คน ใช้เป็นกลุ่มทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบกลุ่ม และแบบประเมินทักษะทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการจัดกิจกรรม และ

ระหว่างการจัดกิจกรรมมีระดับคะแนนทักษะทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าคะแนนทักษะทางสังคมโดยรวมทุกรายด้านของเด็กปฐมวัยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทับทิมทอง กอบัวแก้ว (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียที่ส่งเสริมทักษะทางสังคมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ด้านเทคโนโลยีการศึกษา และด้านการศึกษาพิเศษ ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนราชวินิต มัธยมระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 10 คน ผลการวิจัย พบว่ารูปแบบการเรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดียที่ส่งเสริมทักษะทางสังคม ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ที่ได้เรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดียตามรูปแบบการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้น มีทักษะทางสังคมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

น้ำอ้อย ทวีการไกล (2555) ได้ศึกษาการใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะ ทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลุ่มประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 44 คน โดยดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 12 แผน สัปดาห์ละ 1 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยจะใช้สถิติ t - test เพื่อทำการเปรียบเทียบทักษะทางสังคมก่อนและหลังการจัดกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะทางสังคมโดยรวมหลังการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปาริฉัตร คำปล้อง (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะทางสังคมโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นอุทงทองสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวัดศิรีรัตนาราม อำเภออุทงทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มห้องเรียนโดยการจับสลากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์ แบบสังเกตทักษะทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล ปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นอุทงทอง อยู่ในระดับดี ทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล ปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นอุทงทอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิโรรัตน์ ไชยบุญเรือง (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะทางสังคมโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านสำหรับเด็กปฐม ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน สำหรับเด็กปฐมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นอนุบาล 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลพระลับ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษา แผนการจัดประสบการณ์เพื่อการพัฒนาทักษะทางสังคมโดยใช้การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน สำหรับเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.82/80.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมโดยกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านทั้ง 12 กิจกรรม มีคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

พรพรรณ มากบุญ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาระดับทักษะทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจากเพื่อนของเด็กและเยาวชนชาย และเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี จำนวน 214 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า มีทักษะทางสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

พิริยธ เข็มเพชร (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมและสุขภาพจิตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมและสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัจจัยด้านภูมิหลัง ครอบครัว และโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคมและส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักเรียนเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการปรับตัวทางสังคมและสุขภาพจิตของนักเรียน ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 จากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนตัวอย่างที่ใช้ 460 คน ผลการวิจัย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน บรรยากาศการเรียนการสอน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรและเพศสามารถร่วมกันส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคมได้ ร้อยละ 58.10 และสามารถร่วมกันส่งผลต่อสุขภาพจิตได้ ร้อยละ 22.00 มีความสัมพันธ์เป็นเชิงเส้นตรงและเชิงบวก

ศิวลี ฉิมดี (2556) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนที่เน้นกลวิธีสังคมและความรู้สึก

กลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เครื่องมือที่ใช้ แผนการสอนที่เน้นกลวิธีสังคมและความรู้สึก จำนวน 10 แผน แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและแบบวัดทักษะทางสังคม ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัย ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนที่เน้นกลวิธีสังคมและความรู้สึกและทักษะทางสังคมของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางทั้งก่อนและหลังได้รับการสอนที่เน้นกลวิธีสังคมและความรู้สึก

วีรณา ปะกิลากัง (2558) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้น อนุบาล 1 จำนวน 10 คนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดมหาสารคาม ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานและแบบสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคมมี 3 ด้าน คือ ความอดทน ความเป็นผู้นำผู้ตาม ความรับผิดชอบ สถิติที่ใช้ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ $t - test$ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานมีพฤติกรรมทักษะทางสังคมทั้ง 3 ด้านหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้นอยู่ในระดับดีและมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สตาร์ค (Stark.1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินโปรแกรมการฝึกทักษะทางสังคมเด็กวัยรุ่นตอนกลางที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ โดยทำการศึกษากับนักเรียนชายทั้งหมด 14 คน ที่มีอายุระหว่าง 9 – 12 ปี ซึ่งให้เด็กได้รับการฝึกอบรมทักษะต่าง ๆ เช่น การเชิญชวน การทักทาย การเข้าร่วม การยิ้ม การสนทนา การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การให้ความร่วมมือ การแสดงความเสียใจ ในจำนวนเด็กชาย 14 คนนี้ 7 คน จะได้รับการฝึกอบรมทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควบคู่ไปกับการฝึกอบรมทักษะทางสังคมด้วย เด็กชายเหล่านี้จะถูกประเมินทั้งก่อนหลังการฝึกอบรม โดยใช้มาตรวัดสังคม (Socio metric) การสังเกตพฤติกรรมและการแสดงออก ผลการศึกษาพบว่า จำนวนเด็กมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาของการฝึกอบรม

เดโชว์ (Dechow. 1984) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนแบบการแข่งขันเป็นทีม (TGT) และการจัดชั้นเรียนแบบดั้งเดิม เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้เกมซึ่งเรียกว่า The Team Games Tournament Method ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และขบวนการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนประถมศึกษาและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การสอนแบบ TGT มี

ผลแตกต่างมีนัยสำคัญต่อคะแนนวิชาชีววิทยา หรือเจตคติต่อวิชาชีววิทยาในโรงเรียนที่ศึกษาเรื่องนี้ และชั้นที่ทดลองสอน TGT ชอบและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนชีววิทยา

วิลเลียมส์ (Williams. 1989) ได้ศึกษาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทีม และแบบทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาพีชคณิต จุดประสงค์เพื่อตัดสินว่ายุทธศาสตร์การเรียนแบบทีมมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนแบบเดิม ในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าพีชคณิตศาสตร์ 1 ในการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น และเป็นการพัฒนาทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาพีชคณิต 1 ชั้นเรียนที่ใช้ทดลองจะสอนวิชาพีชคณิต 1 โดยใช้ผลผสานวิธีเรียนแบบ STAD และ TGT ผู้ที่ถูกลดลงถูกคัดเลือกนักเรียนที่เรียนพีชคณิต 1 จำนวน 165 คน จากโรงเรียนมัธยมปลาย 2 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมต้น 1 โรงเรียนเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้อง กลุ่มทดลอง 1 ห้อง ห้องมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างห้องทดลอง และห้องควบคุมในอัตราเฉลี่ยของคะแนนสอบวิชาพีชคณิต 1 และไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในทัศนคติของนักเรียนต่อพีชคณิต 1

สปูลเลอร์ (Spuler. 1993) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ประสิทธิภาพของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ 2 แบบ คือ STAD และ TGT เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียน จุดประสงค์เพื่อสรุปทั้งปริมาณและทิศทางของประสิทธิภาพการใช้การสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เพื่อนำการศึกษาและเปรียบเทียบระหว่างการสอนแบบ TGT กับแบบดั้งเดิม ผลออกมาพบว่าร้อยละ 80 ของการศึกษากลับมาในเชิงสถิติผลสัมฤทธิ์สูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบ STAD กับการเรียนแบบดั้งเดิมผลสัมฤทธิ์สูงกว่าร้อยละ 51 และในการศึกษายังพบว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเรียนแบบ STAD และ TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคณิตศาสตร์สูงกว่าการเรียนแบบดั้งเดิม

เวอร์จีเนีย (Verginia.1996) ศึกษาผลการฝึกทักษะทางสังคม และผู้ฝึกที่อยู่ต่างกัน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน จำนวน 11 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 4 คน ได้รับการฝึกทักษะทางสังคม และมีผู้ฝึกให้กลุ่มที่ 2 จำนวน 4 คน ได้รับการฝึกทักษะทางสังคมอย่างเดียว กลุ่มที่ 3 จำนวน 3 คน เป็นกลุ่มควบคุม จากการทดลองพบว่า การฝึกทักษะทางสังคมและมีผู้ฝึกที่มีประสบการณ์ ช่วยพัฒนาการเรียนของเด็กนักเรียน

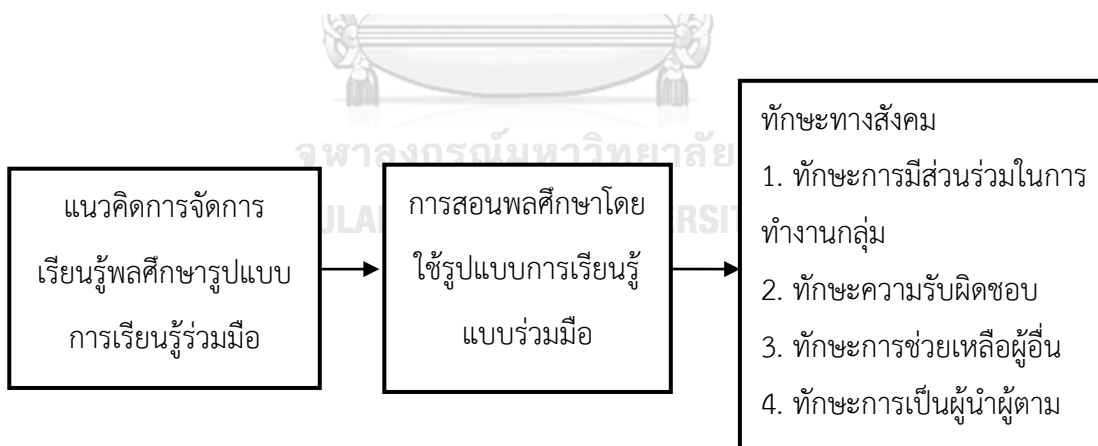
แจ๊คสัน (Jackson. 1998) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้ในการจัดกลุ่มนักเรียน โดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อการส่งเสริมการสร้างมโนภาพสำหรับนักเรียนที่มีความเชื่อที่ต่างกัน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนชายผิวดำมีการสร้างมโนภาพกับเชื่อเรื่องอื่น ๆ มากกว่านักเรียนผิวดำที่เรียนในห้องปกติ แต่การเรียนรู้อบบกลุ่มร่วมมือไม่มีผลต่อการสร้างมโนภาพสำหรับนักเรียนชายผิวขาว นักเรียนหญิงผิวดำและนักเรียนหญิงผิวขาว

บาชามห์ (Basamh. 2003) ได้ศึกษาทัศนคติของครูและอาจารย์ใหญ่ต่อเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือในโรงเรียนสตรี โดยใช้เครื่องมือและวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ 4 วิธี คือ STAD, TGT, JIGSAW, GI จากการศึกษาพบว่า ครูใหญ่ประเมินออกมาเป็นบวก และครูส่วนมากพอใจในเครื่องมือเหล่านี้ที่ใช้ในห้องเรียน

สรุปผล จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผลการวิจัยสอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนที่มุ่งสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา โดยใช้เทคนิคการสอนที่ให้นักเรียนภายในกลุ่มรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันนักเรียนที่เรียนเก่งรู้จักช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน และภายในกลุ่มมีการวางแผน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบช่วยกันภายในกลุ่มเพื่อที่จะสามารถไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นได้ ด้วยเหตุผลนี้ผู้ศึกษาจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

- 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 1.3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 1.3.1 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 1.3.2 การสร้างและพัฒนาแบบวัดทักษะทางสังคม

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง
- 2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง
- 2.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.2 สถิติที่ใช้

สรุปขั้นตอนในการวิจัยดังแสดงในแผนภาพที่ 2

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.1.3 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

1.1.4 ศึกษาเอกสาร วารสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้าง พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดทักษะทางสังคม

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยรัฐของประเทศไทย จำนวน 12,143 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนวิชาพลศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 60 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.2.1 การเลือกโรงเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และอาจารย์ให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการทดลองการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนในเขตสังกัดสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

1.2.2 การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อกำหนดห้องเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากผลการจับสลากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 ห้องเรียน เข้าเป็นกลุ่มทดลอง ได้ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1/ 6 จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และกลุ่มควบคุมได้ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมากำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.3 ศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.3.1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาพลศึกษา ศีรษะศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาพลศึกษา หรือมีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ตรวจพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากผู้ทรงคุณวุฒิและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.85 และในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่า IOC เท่ากับ 0.88 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการ

จัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่า IOC เท่ากับ 0.88 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีค่า IOC เท่ากับ 0.88 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

1.3.1.7 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้ง 8 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คาบ เพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

1.3.1.9 ทำการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
1. ชั้นเตรียม (5 นาที) เป็นการเช็คจำนวนนักเรียน รวมถึงการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อมทั้งกับกิจกรรมพลศึกษา และกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน	1. ชั้นเตรียม กิจกรรมในชั้นเตรียมประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน และฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ชั้นอธิบายและสาธิต (10 นาที) ครูอธิบายทักษะที่จะปฏิบัติ โดยครูสาธิตท่าทางกระบวนการปฏิบัติทักษะและการวัดประเมิน	2. ชั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
3. ชั้นฝึกหัดและปฏิบัติ (10 นาที) ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามและแนะนำสิ่งที่ต้องปรับปรุง	3) ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูอาจให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น TGT, JIGSAW, STAD เป็นต้น ในการทำกิจกรรม แต่ละครั้งเทคนิคที่ใช้ต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ อาจต้องใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือหลายๆ เทคนิคประกอบกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยหรือต้องการความช่วยเหลือ
4. ชั้นนำไปใช้ (20 นาที) เป็นการให้นักเรียนได้นำความรู้ ทักษะที่ได้ฝึกหัดปฏิบัตินำมาใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง	4. ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้
5. ชั้นสรุป (5 นาที) เป็นการสรุปทักษะในคาบนั้น ๆ ให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายประโยชน์ของทักษะและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะ	5. ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและผลการแข่งขันเกม ถ้าสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติมและ ผู้เรียนช่วยกันประเมินการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดทักษะทางสังคม และแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกต

1) แบบวัดทักษะทางสังคม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนนี้

1.1) ศึกษาวิธีการสร้างและแนวคิดจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดทักษะทางสังคม

1.2) สร้างแบบวัดทักษะทางสังคม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ จำนวน 40 ข้อ โดยกำหนดให้มีทั้งด้านบวกและด้านลบ

ปฏิบัติเป็นประจำ	หมายถึง	ปฏิบัติ 5-7 วันต่อสัปดาห์
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	หมายถึง	ปฏิบัติ 1-4 วันต่อสัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่ได้ปฏิบัติเลย

1.3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นในแต่ละข้อความในแบบวัดทักษะทางสังคมดังนี้

ในข้อความที่เป็นข้อความทางบวก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 1 คะแนน

ในข้อความที่เป็นข้อความทางลบ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 3 คะแนน

1.4) กำหนดเกณฑ์การตัดสินคะแนนแบบวัดทักษะทางสังคม ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนวัดทักษะทางสังคม	ผลการตัดสินทักษะทางสังคม
1.00 – 1.49	มีคะแนนทักษะทางสังคมระดับที่ควรปรับปรุง
1.50 – 1.99	มีคะแนนทักษะทางสังคมระดับพอใช้
2.00 – 2.49	มีคะแนนทักษะทางสังคมระดับดี
2.50 – 3.00	มีคะแนนทักษะทางสังคมในระดับดีมาก

1.5) นำแบบวัดทักษะทางสังคม จำนวน 40 ข้อที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ ลักษณะการใช้

คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.6) นำแบบวัดทักษะทางสังคมที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ทางสาขาพลศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาพลศึกษา หรือมีประสบการณ์ในการสอน พลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามและความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ วัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.98 และได้ค่า ดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

1.7) นำแบบวัดทักษะทางสังคมที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ ฝ่ายมัธยม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

1.8) นำแบบวัดทักษะทางสังคม มาทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach โดยกำหนดค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ผลการคำนวณโดยใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82 ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพ จำนวน 40 ข้อ

2) แบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกต ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนนี้

2.1) ศึกษาวิธีการสร้างและแนวคิด จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แบบบันทึกทักษะทางสังคม

2.2) สร้างแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกต ซึ่งเป็นแบบบันทึกพฤติกรรม (Behavior Checklist) ทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกตว่าพฤติกรรม นั้นเกิดหรือไม่เกิด จำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดให้มีพฤติกรรมทั้งด้านบวกและด้านลบ

2.3) ผู้วิจัยกำหนดคะแนนเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการสังเกตดังนี้

กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน (คะแนน)

ข้อความ	ทางบวก	ทางลบ
นักเรียนแสดงพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคมในชั้นเรียน	1	0
นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคมในชั้นเรียน	0	1

2.4) จำนวนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกต ซึ่งได้จากการบันทึก พฤติกรรมโดยผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นผู้สังเกตจำนวน 2 คน สังเกตพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคมทั้งใน ระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลองและระยะติดตามผล เมื่อรวบรวมจำนวนครั้งที่เกิดขึ้นในแต่ละ

ระยะแล้วนำมาคำนวณค่าร้อยละโดยใช้ฐานของจำนวนครั้งที่สังเกตพฤติกรรมในแต่ละระยะเป็นฐาน
คำนวณของผู้รับการทดลองแต่ละคน

2.5) นำแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกต จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6) นำแบบบันทึกทักษะทางสังคมที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาพลศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตทางสาขาพลศึกษา หรือมีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถามและความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 1.00 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.7) นำแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกตที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการของแคชดิน (Kazdin, 1982) คำนวณค่าความเที่ยงของการสังเกตพฤติกรรมจากผู้สังเกตจำนวน 2 คน ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความเชื่อถือได้ของข้อมูลนั้นโดยการนำเอาผลของการสังเกตพฤติกรรมของผู้สังเกตจำนวน 2 คนที่ได้บันทึกไว้ มาคำนวณดังนี้

$$\text{ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต} = \frac{A \times 100}{A + D}$$

โดย A เป็นจำนวนพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในช่วงเวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ตรงกัน

D เป็นจำนวนพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในช่วงเวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ไม่ตรงกัน

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตที่คำนวณได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ร้อยละ 80 ขึ้นไปจึงจะถือว่าข้อมูลนี้มีค่าเชื่อถือได้ ซึ่งผลการคำนวณพบว่าค่าความเที่ยงของผู้ช่วยสังเกตมีค่าเท่ากับร้อยละ 85

2.8) การสังเกตและการบันทึกทักษะทางสังคมของนักเรียนได้กระทำอย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระต่อกันตลอดระยะเวลาของการทดลอง ซึ่งในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในแต่ละครั้งใช้เวลา 1 คาบ ซึ่งเป็นช่วงเวลาจัดการเรียนการสอนโดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในแบบบันทึกพฤติกรรมว่าพฤติกรรมนั้นเกิดหรือไม่เกิดโดยให้ผู้สังเกต 2 คน สังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตลอดการทดลอง

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) แบบ 2 กลุ่มมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest – Posttest Control Group Design) ดังแบบแผนการทดลองแผนภาพที่ 3 ดังนี้ (ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, 2550)

แผนภาพที่ 3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การวัดก่อนการทดลอง		การวัดหลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃		O ₄

E = นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

C = นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

O₁ O₃ = คะแนนทักษะทางสังคมที่วัดได้ก่อนการทดลอง

O₂ O₄ = คะแนนทักษะทางสังคมที่วัดได้หลังการทดลอง

X = การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อทักษะทางสังคม

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัด และประเมินผลแก่รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางเวลา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อทักษะทางสังคม

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนการทดลองการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

2.3.1.1 ผู้วิจัยทดสอบวัดทักษะทางสังคมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองในสัปดาห์แรกก่อนทำการทดลอง (Pre-test)

2.3.1.2 นำผลการทดสอบก่อนการทดลองของทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนทักษะทางสังคมแตกต่างกันหรือไม่ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		t	p
		$\bar{x}$	SD		
กลุ่มทดลอง	30	97.40	6.11		
กลุ่มควบคุม	30	99.80	9.54	-1.16	0.12

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคม ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 การดำเนินการทดลอง ณ มหาวิทยาลัย

2.3.2.1 กลุ่มทดลองผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่สร้างขึ้นจำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์

2.3.2.2 กลุ่มควบคุมผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์ สาระการเรียนรู้ของห้องควบคุมเหมือนกับห้องทดลอง

2.3.3 การดำเนินงานหลังการทดลอง

หลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยดำเนินการทักษะทางสังคมหลังการทดลอง (Post-test) ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบโดยใช้แบบวัดทักษะทางสังคมฉบับเดียวกันกับก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมโดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

3.1.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และของนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (Paired Simple t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.1.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2 สถิติที่ใช้

3.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนทักษะทางสังคมโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (Paired Simple t-test) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาแบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการแสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมทักษะทางสังคมจากแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และหลังการทดลอง

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 7, 8 และ 9

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
กลุ่มทดลอง	30	97.40	6.11	113.30	4.58	11.60	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	99.80	9.54	102.57	2.88	1.68	0.10

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 97.40 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 113.30 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาแบบปกติ ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 99.80 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 102.57 คะแนน

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนทดลอง (n=30)		หลังทดลอง (n=30)		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม							
1	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะทำกิจกรรมกลุ่ม	2.40	0.56	2.70	0.46	2.19*	0.03
2	นักเรียนแสดงความคิดเห็นและช่วยแก้ไข ปัญหาขณะทำกิจกรรม	2.33	0.47	2.67	0.47	3.01*	0.00
3	นักเรียนแยกตัวออกมาทำงานคนเดียวเพื่อ ความสำเร็จของงาน	2.60	0.49	2.67	0.47	0.49	0.62
4	นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ใน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี	2.60	0.49	2.77	0.43	1.40	0.16
5	นักเรียนร่วมทำงานกับเพื่อนจนกระทั่งสำเร็จ	2.60	0.49	2.87	0.34	2.50*	0.01
6	นักเรียนโกรธหรือต่อว่าเพื่อนเมื่อเพื่อนทำงานไม่ ดี	2.60	0.56	2.77	0.43	1.54	0.13
7	นักเรียนมีการวางแผน และงานให้ทุกคนทำ ตามความถนัด	2.40	0.49	2.87	0.34	4.47*	0.00
8	นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย เหตุผล	2.67	0.47	2.90	0.30	2.53*	0.01

ตารางที่ 8(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	P
		(n=30)		(n=30)			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
9	นักเรียนทะเลาะหรือขัดแย้งกับผู้อื่นเมื่อทำงานหลายคน	2.63	0.49	2.77	0.43	1.27	0.21
10	นักเรียนยินดีปรับเปลี่ยนความคิดหากมีผู้อื่นเสนอความคิดที่ดีกว่า	2.57	0.50	2.90	0.30	3.01*	0.00
รวม		2540	1.49	2787	2.51	4.62*	0.00
ด้านทักษะความรับผิดชอบ							
11	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นและการฝึกทักษะ	2.67	0.47	2.97	0.18	3.07*	0.00
12	นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบโดยไม่ต้องเตือน เช่น เข้าแถว นำอุปกรณ์จากที่เก็บมาปฏิบัติ เก็บอุปกรณ์หลังเลิกซ้อม	2.40	0.49	2.77	0.43	3.26*	0.00
13	นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อเวลาครูอธิบายหรือสาธิตทักษะ	2.37	0.49	2.90	0.30	4.64*	0.00
14	นักเรียนนำแบบฝึกที่เรียนไปฝึกทบทวนที่บ้าน	2.40	0.49	2.73	0.45	3.01*	0.00
15	นักเรียนฝึกทักษะตรงตามเวลาที่กำหนด	2.47	0.50	2.93	0.25	4.47*	0.00
16	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน	2.53	0.50	2.77	0.50	2.04*	0.05
17	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จกระบวนการโดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ	2.30	0.46	2.70	0.53	3.02*	0.00
18	แม้ทักษะจะยากสักแค่ไหนนักเรียนจะมุ่งมั่นทำให้สำเร็จ	2.47	0.50	2.80	0.48	3.01*	0.00
19	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะนักเรียนจะทำให้สำเร็จเสมอ	2.43	0.50	2.87	0.43	3.49*	0.00
20	เมื่อนักเรียนทำผิดกฎ กติกา นักเรียนยอมรับ การปฏิบัติ เงื่อนไขตามข้อตกลงของการกระทำผิด	2.60	0.49	2.83	0.46	1.88	0.07
รวม		2463	2.49	2827	2.43	6.37*	0.00

ตารางที่ 8(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	P
		(n=30)		(n=30)			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น							
21	นักเรียนให้โอกาสและให้กำลังใจเพื่อนที่อ่อนแอกว่า	2.50	0.50	2.83	0.37	2.76*	0.01
22	เมื่อเพื่อนทำผิดนักเรียนให้อภัยเพื่อนด้วยความเต็มใจ	2.53	0.50	2.90	0.30	3.26*	0.00
23	นักเรียนให้โอกาสเพื่อนพูดแสดงความคิดเห็นโดยไม่แสดงท่าทีรำคาญ	2.57	0.50	2.90	0.30	3.34*	0.00
24	นักเรียนมักจะให้คำแนะนำกับเพื่อนที่ทักษะอ่อนกว่าตนเอง	2.53	0.50	2.87	0.34	2.76*	0.01
25	เวลาทำงานกลุ่มนักเรียนมักจะเอาเปรียบเพื่อน	2.50	0.57	2.87	0.34	3.61*	0.00
26	นักเรียนแสดงความชื่นชมยินดีกับเพื่อนได้อย่างเป็นกันเอง	2.50	0.57	2.93	0.25	4.70*	0.00
27	นักเรียนคอยให้กำลังใจเพื่อน ๆ อยู่เสมอ	2.47	0.50	2.70	0.53	1.75	0.09
28	นักเรียนมักจะเลี้ยงงานหนักและขอเพื่อนทำงานที่เบากว่าเสมอ	2.27	0.64	2.50	0.68	1.48	0.14
29	นักเรียนแย่งอุปกรณ์ขณะที่เพื่อนยังใช้อยู่	2.37	0.61	2.63	0.61	1.86	0.07
30	เมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนจะช่วยครูเก็บอุปกรณ์	2.10	0.54	2.53	0.50	3.49*	0.00
รวม		2433	2.69	2767	2.39	5.72*	0.00
ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม							
31	นักเรียนปฏิบัติกับเพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	2.37	0.49	3.00	0.00	7.07*	0.00
32	นักเรียนยินดีรับเปลี่ยนความคิดหากผู้อื่นเสนอความคิดเห็นที่ดีกว่า	2.53	0.50	3.00	0.00	5.03*	0.00

ตารางที่ 8(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	P
		(n=30)		(n=30)			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
33	นักเรียนสามารถเป็นผู้นำให้เพื่อน ๆ ทำกิจกรรมได้	2.30	0.46	2.97	0.18	6.67*	0.00
34	นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามกฎกติกาของกลุ่ม	2.37	0.49	2.93	0.25	6.15*	0.00
35	เมื่อมีการทำกิจกรรมใดๆ นักเรียนจะอาสาเป็นคนแรกเสมอ	2.03	0.49	3.00	0.00	10.80*	0.00
36	นักเรียนกล้าปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใคร	2.23	0.43	2.97	0.18	8.93*	0.00
37	นักเรียนกล้าทักท้วงเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด	2.23	0.43	3.00	0.00	9.76*	0.00
38	เมื่อนักเรียนปฏิบัติจนชำนาญแล้วนักเรียนกล้าที่จะไปสอนเพื่อน ๆ ต่อ	2.23	0.50	2.87	0.34	5.64*	0.00
39	เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในทีมนักเรียนจะเข้าไปไกล่เกลี่ย	2.23	0.50	2.87	0.34	5.64*	0.00
40	นักเรียนแสดงออกความมั่นใจในกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย	2.50	0.50	2.93	0.25	4.17*	0.00
รวม		2303	2.26	2950	0.68	14.82*	0.00
รวม		9740	6.11	11330	4.58	11.60	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการได้รับการจัดโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพโดยใช้ทฤษฎีความสามารถแห่งตนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 97.40 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 113.30 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะของทักษะทางสังคม พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกข้อยกเว้นข้อที่ 3, 4, 6, 9, 20, 27, 28 และ 29

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนทดลอง (n=30)		หลังทดลอง (n=30)		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม							
1	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่ม	2.77	0.56	2.37	0.49	3.02*	0.00
2	นักเรียนแสดงความคิดเห็นและช่วยแก้ไข ปัญหาขณะทำกิจกรรม	2.53	0.50	2.87	0.34	2.76*	0.01
3	นักเรียนแยกตัวออกมาทำงานคนเดียวเพื่อ ความสำเร็จของงาน	2.37	0.49	2.40	0.49	0.29	0.76
4	นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ใน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี	2.67	0.47	2.67	0.47	0.00	1.00
5	นักเรียนร่วมทำงานกับเพื่อนจนกระทั่งสำเร็จ	2.87	0.34	2.50	0.50	3.26*	0.00
6	นักเรียนโกรธหรือต่อว่าเพื่อนเมื่อเพื่อนทำงานไม่ ดี	2.33	0.47	2.73	0.45	3.02*	0.00
7	นักเรียนมีการวางแผน และงานให้ทุกคนทำ ตามความถนัด	2.47	0.57	2.60	0.49	0.94	0.35
8	นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย เหตุผล	2.83	0.37	2.73	0.45	0.90	0.37
9	นักเรียนทะเลาะหรือขัดแย้งกับผู้อื่นเมื่อ ทำงานหลายคน	2.33	0.54	2.60	0.56	1.86	0.07
10	นักเรียนยินดีปรับเปลี่ยนความคิดหากมีผู้อื่น เสนอความคิดที่ดีกว่า	2.80	0.40	2.60	0.49	1.64	0.11
รวม		25.97	2.12	26.07	1.81	0.21	0.83

ตารางที่ 9(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	P
		(n=30)		(n=30)			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านทักษะความรับผิดชอบ							
11	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นและการฝึกทักษะ	2.70	0.46	2.80	0.40	0.90	0.37
12	นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบโดยไม่ต้องเตือน เช่น เข้าแถว นำอุปกรณ์จากที่เก็บมาปฏิบัติ เก็บอุปกรณ์หลังเลิกซ้อม	2.57	0.50	2.53	0.50	0.25	0.80
13	นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อเวลาครูอธิบายหรือสาธิตทักษะ	2.60	0.49	2.27	0.45	2.56*	0.01
14	นักเรียนนำแบบฝึกที่เรียนไปฝึกทบทวนต่อที่บ้าน	2.10	0.48	2.13	0.50	0.32	0.74
15	นักเรียนฝึกทักษะตรงตามเวลาที่กำหนด	2.37	0.55	2.33	0.47	0.23	0.81
16	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน	2.73	0.45	2.43	0.50	2.19*	0.07
17	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จกระบวนการโดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ	2.33	0.47	2.47	0.57	1.00	0.32
18	แม้ทักษะจะยากสักแค่ไหนนักเรียนจะมุ่งมั่นทำให้สำเร็จ	2.37	0.55	2.37	0.49	0.00	1.00
19	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะนักเรียนจะทำให้สำเร็จเสมอ	2.47	0.57	2.30	0.46	1.22	0.23
20	เมื่อนักเรียนทำผิดกฎ กติกา นักเรียนยอมรับการปฏิบัติ เงื่อนไขตามข้อตกลงของการกระทำผิด	2.67	0.60	2.30	0.46	2.79*	0.00
	รวม	2490	3.15	2393	1.81	1.59	0.12

ตารางที่ 9(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	P
		(n=30)		(n=30)			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น							
21	นักเรียนให้โอกาสและให้กำลังใจเพื่อนที่อ่อนแอกว่า	2.63	0.55	2.43	0.50	1.43	0.16
22	เมื่อเพื่อนทำผิดนักเรียนให้อภัยเพื่อนด้วยความเต็มใจ	2.60	0.49	2.60	0.49	0.00	1.00
23	นักเรียนให้โอกาสเพื่อนพูดแสดงความคิดเห็นโดยไม่แสดงท่าทีรำคาญ	2.60	0.49	2.70	0.46	0.76	0.44
24	นักเรียนมักจะให้คำแนะนำกับเพื่อนที่ทักษะอ่อนกว่าตนเอง	2.33	0.54	2.30	0.46	0.23	0.81
25	เวลาทำงานกลุ่มนักเรียนมักจะเอาเปรียบเพื่อน	2.60	0.56	2.53	0.50	0.52	0.60
26	นักเรียนแสดงความชื่นชมยินดีกับเพื่อนได้อย่างเป็นกันเอง	2.63	0.49	2.50	0.50	1.27	0.21
27	นักเรียนคอยให้กำลังใจเพื่อน ๆ อยู่เสมอ	2.63	0.49	2.57	0.50	0.52	0.60
28	นักเรียนมักจะเลี้ยงงานหนักและขอเพื่อนทำงานที่เบากว่าเสมอ	2.30	0.59	2.43	0.50	1.27	0.21
29	นักเรียนแย่งอุปกรณ์ขณะที่เพื่อนยังใช้อยู่	2.60	0.67	2.57	0.50	0.32	0.74
30	เมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนจะช่วยครูเก็บอุปกรณ์	2.07	0.52	3.00	0.00	9.81*	0.00
รวม		2500	2.92	2563	1.37	1.18	0.24
ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม							
31	นักเรียนปฏิบัติกับเพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	2.57	0.50	2.60	0.49	0.32	0.74
32	นักเรียนยินดีรับเปลี่ยนความคิดเห็นหากผู้อื่นเสนอความคิดเห็นที่ดีกว่า	2.83	0.37	2.67	0.47	1.54	0.13

ตารางที่ 9(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	P
		(n=30)	(n=30)	(n=30)	(n=30)		
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
33	นักเรียนสามารถเป็นผู้นำให้เพื่อน ๆ ทำกิจกรรมได้	2.27	0.64	2.53	0.50	1.86	0.07
34	นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมตามกฎกติกาของกลุ่ม	2.67	0.54	2.67	0.47	0.00	1.00
35	เมื่อมีการทำกิจกรรมใดๆ นักเรียนจะอาสาเป็นคนแรกเสมอ	1.83	0.53	2.47	0.50	4.53*	0.00
36	นักเรียนกล้าปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใคร	2.13	0.43	2.67	0.47	4.28*	0.00
37	นักเรียนกล้าทักท้วงเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด	2.30	0.59	2.80	0.40	4.34*	0.00
38	เมื่อนักเรียนปฏิบัติจนชำนาญแล้วนักเรียนกล้าที่จะไปสอนเพื่อน ๆ ต่อ	2.33	0.60	2.90	0.30	4.57*	0.00
39	เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในทีมนักเรียนจะเข้าไปไกล่เกลี่ย	2.33	0.60	2.70	0.46	2.79*	0.00
40	นักเรียนแสดงออกความมั่นใจในกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย	2.67	0.47	2.93	0.25	2.80*	0.00
รวม		2393	3.12	2693	1.94	4.69*	0.00
รวม		9980	9.54	10257	2.88	1.68	0.10

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาแบบปกติก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 99.80 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 102.57 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะของทักษะทางสังคม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ ยกเว้นด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 5, 6, 13, 16, 20, 30, 35, 36, 37, 38, 39, 40

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 10 และ 11

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะทางสังคม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{X}$	SD		
กลุ่มทดลอง	30	113.30	4.58	10.84	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	102.57	2.88		

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 113.30 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 102.57 คะแนน

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะทางสังคม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n=30)		กลุ่มควบคุม (n=30)		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
		ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในขณะทำกิจกรรมกลุ่ม					
1	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะทำกิจกรรมกลุ่ม	2.70	0.46	2.37	0.49	2.69*	0.00
2	นักเรียนแสดงความคิดเห็นและช่วยแก้ไข ปัญหาขณะทำกิจกรรม	2.67	0.47	2.87	0.34	1.85*	0.03
3	นักเรียนแยกตัวออกมาทำงานคนเดียวเพื่อ ความสำเร็จของงาน	2.67	0.47	2.40	0.49	2.11*	0.03

ตารางที่ 11(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n=30)		กลุ่มควบคุม (n=30)		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
4	นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ใน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี	2.77	0.43	2.67	0.47	0.85	0.39
5	นักเรียนร่วมทำงานกับเพื่อนจนกระทั่งสำเร็จ	2.87	0.34	2.50	0.50	3.26*	0.00
6	นักเรียนโกรธหรือต่อว่าเพื่อนเมื่อเพื่อนทำงานไม่ดี	2.77	0.43	2.73	0.45	0.29	0.77
7	นักเรียนมีการวางแผน และงานให้ทุกคนทำ ตามความถนัด	2.87	0.34	2.60	0.49	2.40*	0.02
8	นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย เหตุผล	2.90	0.30	2.73	0.45	1.68*	0.49
9	นักเรียนทะเลาะหรือขัดแย้งกับผู้อื่นเมื่อ ทำงานหลายคน	2.77	0.43	2.60	0.56	1.28	0.1
10	นักเรียนยินดีปรับเปลี่ยนความคิดหากมีผู้อื่น เสนอความคิดที่ดีกว่า	2.90	0.30	2.60	0.49	2.81*	0.00
รวม		27.87	2.51	26.07	1.81	3.17*	0.00
ด้านความรับผิดชอบ							
11	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นและ การฝึกทักษะ	2.97	0.18	2.80	0.40	2.04*	0.02
12	นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ โดยไม่ต้องเตือน เช่น เข้าแถว นำอุปกรณ์จาก ที่เก็บมาปฏิบัติ เก็บอุปกรณ์หลังเลิกซ้อม	2.77	0.43	2.53	0.50	1.92*	0.03
13	นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อเวลาครูอธิบายหรือ สาธิตทักษะ	2.90	0.30	2.27	0.45	6.38*	0.00
14	นักเรียนนำแบบฝึกที่เรียนไปฝึกทบทวนต่อที่บ้าน	2.73	0.45	2.13	0.50	4.84*	0.00
15	นักเรียนฝึกทักษะตรงตามเวลาที่กำหนด	2.93	0.25	2.33	0.47	6.05*	0.00
16	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของ โรงเรียน	2.77	0.50	2.43	0.50	2.56*	0.01

ตารางที่ 11(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n=30)		กลุ่มควบคุม (n=30)		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
17	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จกระบวนการ โดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ	2.70	0.53	2.47	0.57	1.63	0.10
18	แม้ทักษะจะยากสักแค่ไหนนักเรียนจะมุ่งมั่น ทำให้สำเร็จ	2.80	0.48	2.37	0.49	3.44*	0.00
19	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะ นักเรียนจะทำให้สำเร็จเสมอ	2.87	0.43	2.30	0.46	4.87*	0.00
20	เมื่อนักเรียนทำผิดกฎ กติกา นักเรียนยอมรับ การปฏิบัติ เจื่อนใจตามข้อตกลงของการ กระทำผิด	2.83	0.46	2.30	0.46	4.45*	0.00
	รวม	28.27	2.43	23.93	1.81	7.81*	0.00
ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น							
21	นักเรียนให้โอกาสและให้กำลังใจเพื่อนที่ อ่อนแอกว่า	2.83	0.37	2.43	0.50	3.47*	0.00
22	เมื่อเพื่อนทำผิดนักเรียนให้อภัยเพื่อนด้วย ความเต็มใจ	2.90	0.30	2.60	0.49	2.81*	0.00
23	นักเรียนให้โอกาสเพื่อนพูดแสดงความคิดเห็น โดยไม่แสดงท่าทีรำคาญ	2.90	0.30	2.70	0.46	1.96*	0.02
24	นักเรียนมักจะให้คำแนะนำกับเพื่อนทักษะ อ่อนกว่าตนเอง	2.87	0.34	2.30	0.46	5.34*	0.00
25	เวลาทำงานกลุ่มนักเรียนมักจะเอาเปรียบเพื่อน	2.87	0.34	2.53	0.50	2.97*	0.00
26	นักเรียนแสดงความชื่นชมยินดีกับเพื่อนได้ อย่างเป็นกันเอง	2.93	0.25	2.50	0.50	4.17*	0.00
27	นักเรียนคอยให้กำลังใจเพื่อน ๆ อยู่เสมอ	2.70	0.53	2.57	0.50	0.99	0.32
28	นักเรียนมักจะเลี้ยงงานหนักและขอเพื่อน ทำงานที่เบากว่าเสมอ	2.50	0.68	2.43	0.50	0.43	0.66

ตารางที่ 11(ต่อ)

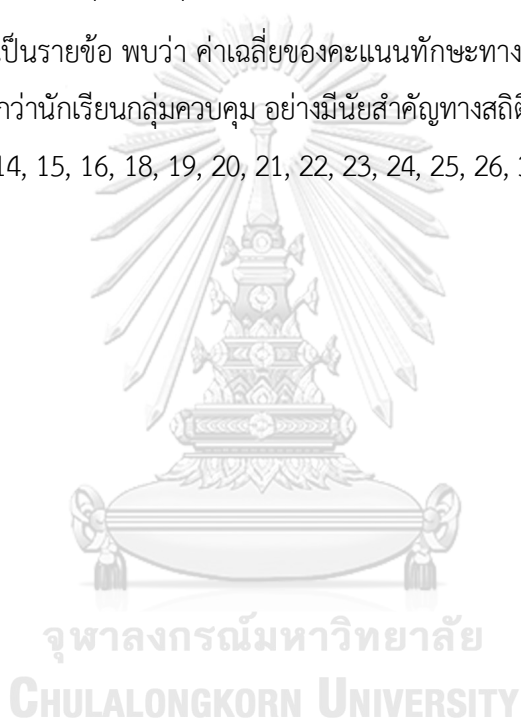
ข้อที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง (n=30)		กลุ่มควบคุม (n=30)		t	P
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
29	นักเรียนแย่งอุปกรณ์ขณะที่เพื่อนยังใช้อยู่	2.63	0.61	2.57	0.50	0.45	0.64
30	เมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนจะช่วยครูเก็บ อุปกรณ์ต่าง ๆ	2.53	0.50	3.00	0.00	5.03*	0.00
	รวม	27.67	2.39	25.63	1.37	4.02*	0.00
ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม							
31	นักเรียนปฏิบัติกับเพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	3.00	0.00	2.60	0.49	4.39*	0.00
32	นักเรียนยินดีรับเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้อื่น เสนอความคิดเห็นที่ดีกว่า	3.00	0.00	2.67	0.47	3.80*	0.00
33	นักเรียนสามารถเป็นผู้นำให้เพื่อน ๆ ทำ กิจกรรมได้	2.97	0.18	2.53	0.50	4.40*	0.00
34	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของกลุ่ม	2.93	0.25	2.67	0.47	2.69*	0.00
35	เมื่อมีการทำกิจกรรมใดๆ นักเรียนจะอาสา เป็นคนแรกเสมอ	3.00	0.00	2.47	0.50	5.75*	0.00
36	นักเรียนกล้าปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใคร	2.97	0.18	2.67	0.47	3.20*	0.00
37	นักเรียนกล้าทักท้วงเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด	3.00	0.00	2.80	0.40	2.69*	0.00
38	เมื่อนักเรียนปฏิบัติจนชำนาญแล้วนักเรียน กล้าที่จะไปสอนเพื่อน ๆ ต่อ	2.83	0.37	2.90	0.30	0.75	0.45
39	เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในทีมนักเรียนจะ ช่วยเข้าไปไกล่เกลี่ย	2.87	0.34	2.70	0.46	1.57	0.06
40	นักเรียนแสดงออกความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย	2.93	0.25	2.93	0.25	0.00	1.00
	รวม	29.50	0.68	26.93	1.94	6.81*	0.00
	รวม	113.30	4.58	102.57	2.88	10.84*	0.00

* $p < .05$

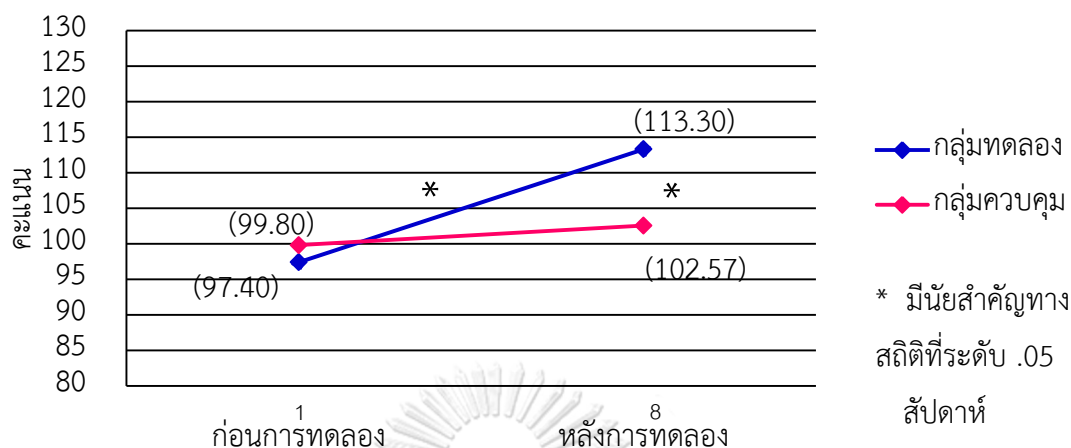
จากตารางที่ 11 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 113.30 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 102.57 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะของทักษะทางสังคม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคม ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ด้านทักษะความรับผิดชอบ ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น และด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37

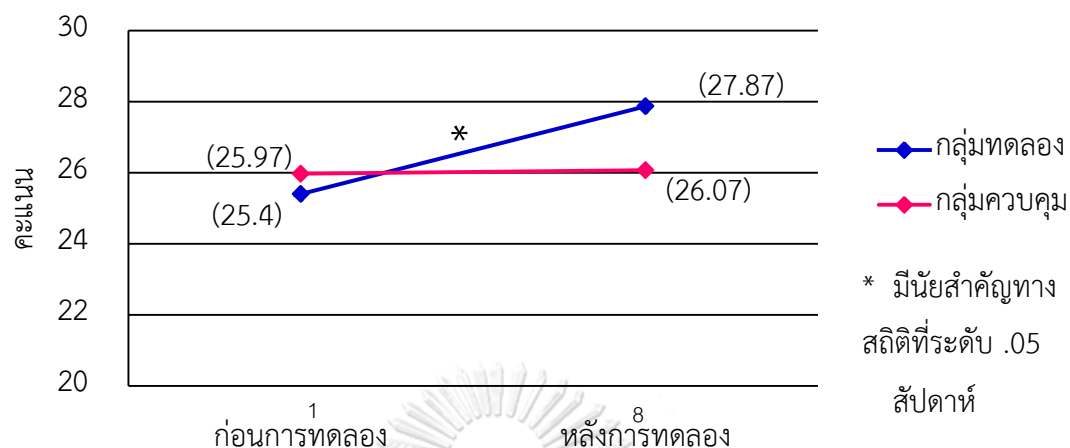
แผนภาพที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 97.40 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 113.30 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษา ก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 99.80 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 102.57 คะแนน

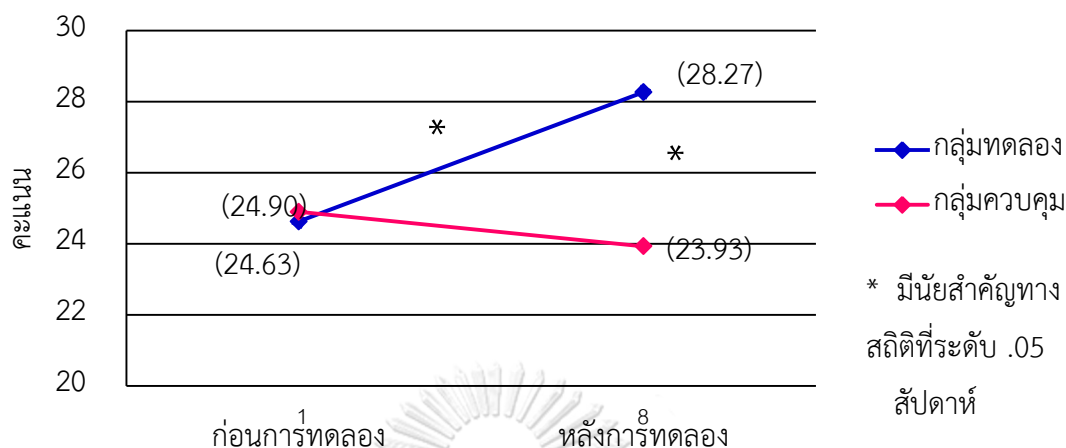
แผนภาพที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 25.40 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 27.87 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 25.97 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 26.07 คะแนน

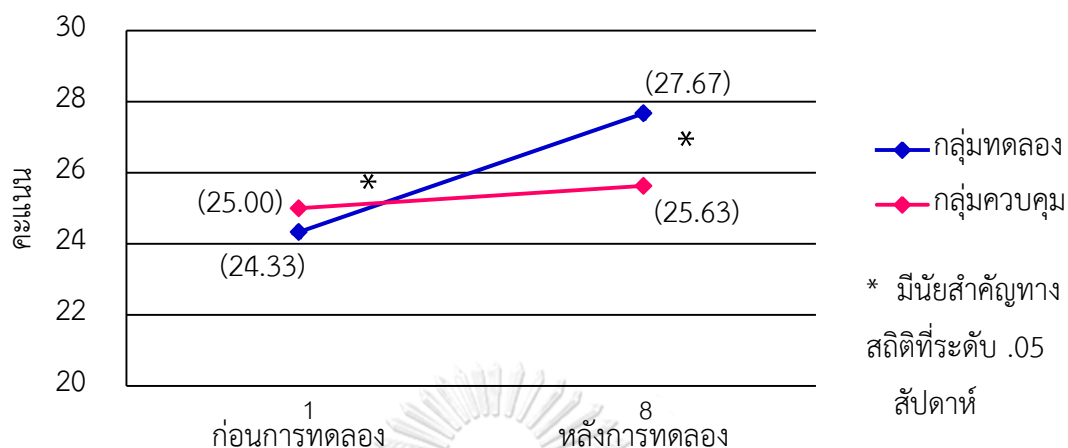
แผนภาพที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับผิดชอบ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับผิดชอบ ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสูงสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 24.63 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 28.27 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 24.90 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.93 คะแนน

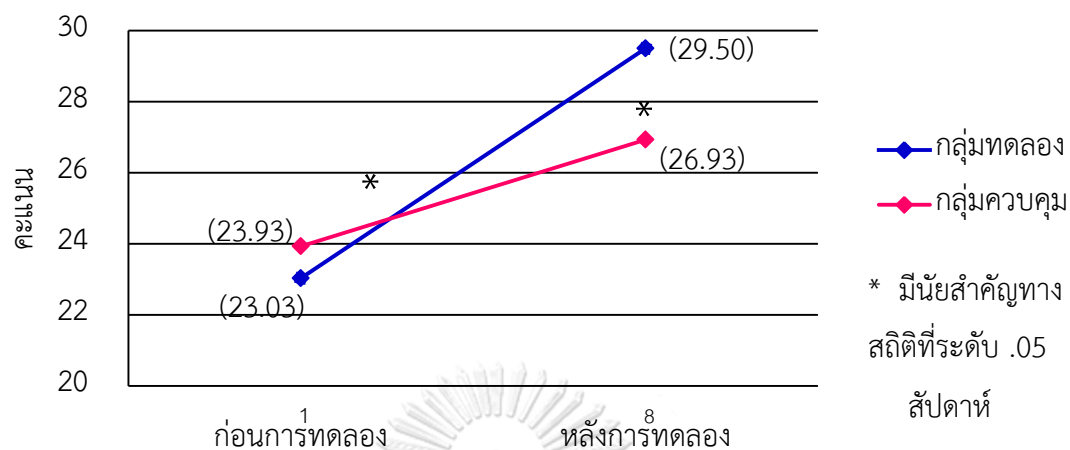
แผนภาพที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 7 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสูงสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 24.33 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 27.67 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นของนักเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 25.00 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 25.63 คะแนน

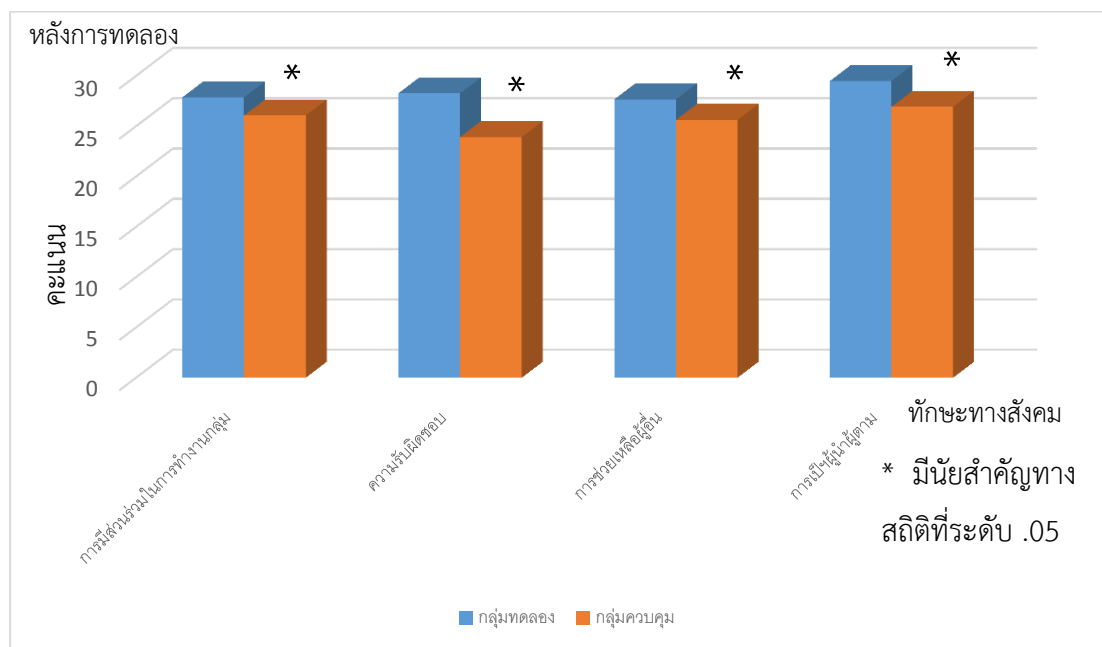
แผนภาพที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 8 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.03 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 29.50 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามของนักเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.93 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 26.93 คะแนน

แผนภาพที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายด้าน

จากภาพที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ด้านทักษะความนับถือชอบ ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น และด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตอนที่ 3 ผลการแสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมทักษะทางสังคมจากแบบบันทึกทักษะทางสังคม
โดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง และระยะทดลอง**

จากการที่ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคมในระยะก่อนการทดลอง และระยะทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 12

**ตารางที่ 12 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองจากแบบบันทึกทักษะทาง
สังคมโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง และระยะทดลอง**

ลำดับ คนที่	ก่อนทดลอง	ระยะทดลอง							
	0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	55	55	60	60	65	65	75	80	80
2	40	45	50	65	65	70	75	80	80
3	50	55	60	60	65	65	75	75	80
4	55	60	65	65	70	75	80	85	90
5	50	60	60	65	75	80	80	85	85
6	50	55	55	65	75	85	85	85	85
7	45	50	55	60	65	75	85	85	90
8	50	50	55	65	65	65	75	75	85
9	35	50	55	65	75	75	80	85	95
10	30	55	55	65	75	75	85	85	90
11	45	50	55	60	65	70	75	80	85
12	50	55	60	60	70	75	75	75	80
13	30	40	45	60	75	80	85	90	90
14	35	45	55	65	75	80	85	90	95
15	35	45	55	65	75	85	85	90	90
16	30	45	65	75	80	85	80	90	90
17	45	55	60	70	75	75	85	85	85
18	40	50	55	60	60	70	80	85	90
19	40	50	55	60	65	75	75	75	80
20	45	55	60	65	65	75	75	80	85

ตารางที่ 12(ต่อ)

สัปดาห์ คนที่	ก่อนทดลอง	ระยะทดลอง							
	0	1	2	3	4	5	6	7	8
21	50	60	70	75	80	80	80	85	85
22	35	50	55	60	65	75	75	80	85
23	35	45	60	65	75	75	80	85	85
24	35	45	55	65	70	70	75	80	80
25	40	50	65	65	70	75	70	80	80
26	55	60	60	65	65	70	75	80	85
27	60	60	60	60	65	70	70	75	80
28	50	55	60	60	65	65	65	75	85
29	60	60	65	65	75	75	85	85	85
30	30	50	55	55	60	65	70	80	80
รวม	42	52	58	64	72	74	78	82	85

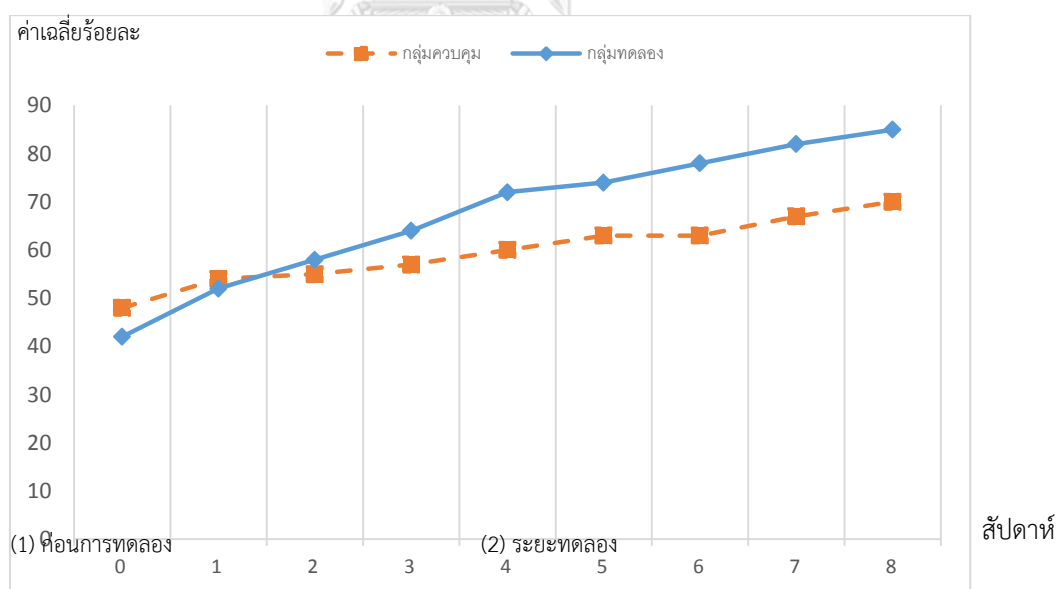
ตารางที่ 13 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมจากแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง และระยะทดลอง

ลำดับดาห์ คนที่	ก่อนทดลอง	ระยะทดลอง							
	0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	60	65	70	75	75	80	75	80	85
2	60	60	65	65	70	70	70	80	85
3	45	50	55	60	65	65	65	75	80
4	55	65	65	70	75	80	80	85	85
5	55	60	60	65	65	65	65	70	75
6	50	60	60	60	70	75	70	75	80
7	45	50	55	55	60	60	60	70	70
8	55	55	55	60	50	65	60	75	75
9	40	45	45	50	50	55	55	60	65
10	35	35	35	40	40	45	50	50	60
11	40	50	50	55	55	60	55	65	70
12	55	60	65	65	65	60	65	65	65
13	45	50	55	55	55	60	60	65	65
14	40	45	50	55	60	65	60	60	65
15	40	45	50	50	55	55	60	65	65
16	35	40	45	45	50	50	55	55	60
17	45	55	55	60	65	65	60	65	65
18	45	50	50	50	55	60	65	65	70
19	45	55	55	60	65	65	65	70	75
20	45	50	50	50	60	65	65	70	75
21	55	55	55	55	60	60	60	65	65
22	35	45	45	45	55	60	65	65	70
23	30	55	55	60	65	65	60	65	65
24	45	50	50	50	55	60	65	65	70
25	60	65	65	60	65	65	65	65	70

ตารางที่ 13(ต่อ)

สัปดาห์ คนที่	ก่อนทดลอง	ระยะทดลอง							
	0	1	2	3	4	5	6	7	8
26	60	65	65	65	70	75	70	75	80
27	60	65	65	60	60	65	60	65	70
28	45	50	50	50	55	55	55	55	60
29	55	55	55	55	60	65	60	65	65
30	60	60	60	65	60	65	60	65	70
รวม	48	54	55	57	60	63	63	67	70

แผนภาพที่ 10 ค่าร้อยละของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมจากแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง (1) และระยะทดลอง (2)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน ในภาคต้น ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Congruence หรือ IOC) เท่ากับ 0.85 และแบบวัดทักษะทางสังคม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติมีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะ มีผลดังนี้

1.1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองในรายชื่อที่ 1, 2, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะ มีผลดังนี้

1.2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองและก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองและก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองและก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมในรายชื่อที่ 1, 2, 5, 6, 13, 16, 20, 30, 35, 36, 37, 38, 39, 40 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมในรายทักษะทั้ง 4 ทักษะ มีผลดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับผิดชอบหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคม ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่าหลังการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะของทักษะทางสังคมพบว่าทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ในประเด็น ต่อไปนี้

1) ทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ได้แก่ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ชั้นที่ 3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม และชั้นที่ 4 ชั้นแข่งขันเกม ผู้วิจัยได้นำชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ชั้นแข่งขันเกม และเทคนิคการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีม ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถแสดงออกทางความคิดและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าตัดสินใจ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

ชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ครู ให้นักเรียนจัดแถวตอน 5 แถวเท่าๆ กันและให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มละความสามารถและเพศ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มโฮม พร้อมทั้งให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม จากนั้นครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกวิ่ง 31 ขา โดยในแต่ละกลุ่มโฮมให้ฝึกเป็นคู่ก่อน โดยมีข้อตกลงดังนี้ คนเก่งคู่กับคนอ่อน คนปานกลางคู่กับปานกลาง จากนั้นให้มาวิ่งรวมกันเป็นทีมเพื่อวางแผนการวิ่ง 31 ขา และทำการแข่งขันวิ่ง 31 ขา เป็นทีมตามกลุ่มโฮม ทีมใดสามารถวิ่งเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นทีมที่ชนะ และครูจะมีรางวัลให้กับทีมที่ชนะ ครูเน้นย้ำเรื่องการวางแผนในการเดิน การก้าวเท้า เมื่อเพื่อนล้มก็ช่วยกันพยุงเพื่อนให้ลุกขึ้นมาจนเข้าเส้นชัย

ขั้นที่ 3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถละกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 5 หรือ 6 คนก็ได้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีหมายเลขประจำตัว คือ หมายเลข 1, 2, 3, 4, 5, 6 เรียกว่า กลุ่มโฮม (Home Groups) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่มและตั้งชื่อกลุ่มของตนเองตามความพอใจ นักเรียนกลุ่มโฮมต่างก็แยกย้ายกันไปรวมกลุ่มใหม่ เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) ครูให้นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มโฮม ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 5 หรือ 6 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนดในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอเพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้นที่กลุ่มเดิมของตนเอง นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อมีการซักถามข้อสงสัยตอบปัญหาทบทวนให้เข้าใจชัดเจน สมาชิกในกลุ่มบ้านผลัดกันซักถามความรู้ในใบงานที่ตนได้ไปศึกษามาจนมีความเข้าใจกันทุกคน

ขั้นที่ 4 ขั้นแข่งขันเกม ครูให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยนักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนและมีผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง กองกลางและกองหน้าทำการแข่งขันการเล่นเป็นทีมโดยมีชื่อแม้ว่าผู้เล่นภายในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขันตามตำแหน่งและหน้าที่ของตนเอง โดยทีมใดที่ชนะจะได้รับคะแนนและของรางวัล ซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตทักษะทางสังคมพบว่า ผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ นักเรียนทุกคนพยายามแสดงความคิดเห็นในการวิ่ง 31 ขา เช่น การพูดพร้อมกับก้าวเท้า หนึ่ง เท้ากับเท้าซ้าย สอง เท้ากับเท้าขวา และร่วมกันอภิปรายว่าจะยืนอย่างไรในการวิ่ง 31 ขา เช่น คนตัวสูงควรอยู่ด้านข้าง คนตัวเล็กควรอยู่ด้านในเป็นต้น และในการเล่นทีมนักเรียนได้มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกัน มีหัวหน้าทีม มีผู้รักษาประตูและมีผู้เล่นในตำแหน่งต่างๆ และมีการวางแผนระบบการเล่น เช่น ระบบการเล่น 5 4 2 ทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงพยายามแข่งขันตามตำแหน่งของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เป็นผลให้มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฟองฉวี มณีรัตนพันธุ์ (2555) ได้กล่าวว่า กระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงานการที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน

สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับวารณภรณ์ มะลิรัตน์ (2554) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบกลุ่ม ที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง เด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 5-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนวัดคันลัด จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 15 คน ใช้เป็นกลุ่มทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบกลุ่ม และแบบประเมินทักษะทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการจัดกิจกรรม และระหว่างการจัดกิจกรรมมีระดับคะแนนทักษะทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าคะแนนทักษะทางสังคมโดยรวมทุกรายด้านของเด็กปฐมวัยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ทักษะความรับผิดชอบ

กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะความรับผิดชอบ คือ **การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 4 ชั้นแข่งขันเกม** ผู้วิจัยได้นำขึ้นทำกิจกรรมกลุ่มและเทคนิคการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีม ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่ผู้เรียนแต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย สมาชิกในกลุ่มทุกคนได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม โดยครูแบ่งนักเรียนแต่ละแถวให้เท่ากัน โดยศิลปะ และความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดจากทักษะกีฬาฟุตบอล

ชั้นที่ 4 ชั้นแข่งขันเกม ครูอธิบายเกมการแข่งขันให้นักเรียนได้ฟัง ซึ่งเกมเตะลูกฟุตบอลเป็นเกมที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องแยกย้ายกันไปแข่งขันในแต่ละฐานของตนเอง ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ฐาน โดย ฐานที่ 1 จะเป็นการแข่งขันของนักเรียนกลุ่มอ่อน ฐานที่ 2 จะเป็นการแข่งขันของนักเรียนกลุ่มปานกลาง ฐานที่ 3 จะเป็นการแข่งขันของนักเรียนกลุ่มเก่ง ซึ่งผู้เรียนทุกคนจะมีหน้าที่ของตนเองที่จะต้องไปแข่งขันเพื่อทำคะแนนให้กับกลุ่มของตนเอง นักเรียนทุกคนไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เป็นการสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกันและร่วมมือภายในกลุ่ม ซึ่งผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ นักเรียนเรียนทุกคนแสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะฝึกการเตะลูกฟุตบอล นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จกระบวนการ โดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ และคนที่มีความอ่อนพยายามที่จะถามเพื่อนที่เก่งกว่าว่าทำอย่างไรจึงจะเตะได้จำนวนมากเพราะต้องการทำให้ทีมได้คะแนน เพื่อนที่มีความสามารถในแต่ละกลุ่มพยายามแนะนำเพื่อนที่มีทักษะอ่อนกว่าในกลุ่มของตนเอง และ

เมื่อแข่งขันนักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการแข่งขัน เมื่อแข่งขันเสร็จนักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบโดยไม่ต้องเตือน เช่นการกลับมาเข้าแถวของกลุ่มตนเองและนั่งเรียบร้อย เก็บลูกฟุตบอลให้เรียบร้อยตามเดิม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังปลูกฝังเรื่องความรับผิดชอบต่อส่วนรวมเช่น เรื่องการเก็บอุปกรณ์กีฬาหลังจากใช้เสร็จแล้ว การยอมรับผลของการกระทำของตนเอง เช่น ถ้าไม่พยายามฝึกทักษะ ก็ต้องยอมรับผลที่จะออกมาว่ากลุ่มของตนเองจะได้คะแนนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตทักษะทางสังคมพบว่า ทักษะทางสังคมค่อยๆ ปรับขึ้นหลักการได้รับการจัดการเรียนรู้และเป็นผลทำให้มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือของบัญญัติ ชำนาญกิจ (2558) การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่ได้กล่าวว่ กิจกรรมพลศึกษาที่อยู่ภายใต้การจัดการจัดและดำเนินการเรียนการสอนของครูที่มีความสามารถและ กิจกรรมที่ตีนั้นจะส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ ได้ เช่น มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อความอดทน

3) ทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น

กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น คือ **การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม** ผู้วิจัยได้นำชั้นทำกิจกรรมกลุ่มของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมา จัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยเพื่อฝึกความมีน้ำใจ การดูแลเอาใจใส่เพื่อนในกลุ่ม การสละเวลา แรงงานและความสามารถของตนเองเพื่อทำงานของผู้อื่นสัมฤทธิ์ผล ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นและไม่เห็นแก่ตัว โดยผู้วิจัยให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มของตนเองโดยละเพศและละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 6 คน

ชั้นที่ 3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ครูให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่มของตนเอง และให้นักเรียนฝึกรับ - ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในโดยนักเรียนจับคู่ภายในกลุ่ม โดยมีกติกาว่า คนเก่งต้องคู่กับคนอ่อน ปานกลางคู่กับปานกลาง โดยครูจะกระตุ้นให้นักเรียน ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม ช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด ซึ่งผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้ คือ นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นคำพูดของนักเรียนเองแล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำ

ให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น นักเรียนที่อธิบายให้เพื่อนฟังจะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น นักเรียนทุกคนต่างพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะครูกิเลสเป็นกลุ่ม นอกจากนี้นักเรียนยังมีการแบ่งปันอุปกรณ์กันภายในชั้นเรียน มีการพูดให้กำลังใจเพื่อนที่ปฏิบัติไม่ค่อยได้ ซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตทักษะทางสังคมพบว่า ทักษะทางสังคมค่อยๆ ปรับขึ้นหลักการได้รับการจัดการเรียนรู้และเป็นผลทำให้มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือของ ฟองฉวี มณีรัตน์พันธ์ (2555) ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึก ว่าตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับชลิตา ชนวนานนท์ (2552) ที่ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า หลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีคะแนนทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการทดลองนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีคะแนนทักษะทางสังคมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ด้านการเป็นผู้นำผู้ตาม

กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ชั้นที่ 2 ชั้นสอน และชั้นที่ 4 ชั้นแข่งขันเกม ผู้วิจัยได้นำชั้นสอนและเทคนิคการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกในการปฏิบัติหรือการพูด และฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ และสามารถปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและการปฏิบัติตาม ความสามารถในการร่วมมืออภิปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น

ชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ผู้วิจัยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเช่น การยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการเรียน ครูให้นักเรียนคิดท่ากายบริหารสำหรับออกมานำยืดเหยียดร่างกายหน้าชั้นเรียนแล้วให้เพื่อนกลุ่มอื่นๆ ปฏิบัติตาม

ชั้นที่ 2 ชั้นสอน ครูอธิบายและสาธิตทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก และครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาช่วยครูในการสาธิตกลุ่มละ 1 คนหรือ 2

คน เพื่อช่วยสาธิตทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก โดยให้เพื่อน ๆ
 ประบมือให้กับอาสาสมัครที่ออกมาสาธิตให้เพื่อนดู

ขั้นที่ 4 ชั้นแข่งขันเกม ครูให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของ
 การเล่นกีฬาฟุตบอลโดยนักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการ
 เลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนและมีผู้
 เล่นในตำแหน่งกองหลัง กองกลางและกองหน้าทำการแข่งขันการเล่นเป็นทีมโดยมีข้อแม้ว่าผู้เล่น
 ภายในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขันตามตำแหน่งและหน้าที่ของตนเอง โดยทีมใดที่ชนะจะ
 ได้รับคะแนนและของรางวัล ซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตทักษะทางสังคมพบว่า ผลการกระทำของ
 นักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ เมื่อครูให้นักเรียนออกมาสาธิตนักเรียนจะยกมือเพื่อขอออกมาเป็นผู้
 สาธิตคนแรกเสมอด้วยความมั่นใจและไม่มีความลังเล และในการเล่นทีมนักเรียนสามารถแบ่งหน้าที่
 กันภายในทีมได้อย่างรวดเร็วและทุกคนต่างปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเคร่งครัด เช่นคนที่
 เป็นหัวหน้าทีมจะพูดกระตุ้นและพูดให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมของตนเองทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความ
 มั่นใจ และพร้อมที่จะแข่งขันกับกลุ่มอื่น เป็นผลให้มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการ
 ทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดรูปแบบ
 การเรียนรู้แบบร่วมมือของบัญญัติ ชำนาญกิจ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิด
 ความรู้สึกพึ่งพากันจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีการพึ่งพากันในด้านการได้รับประโยชน์
 จากความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน เช่น รางวัลหรือคะแนน และพึ่งพากันในด้านกระบวนการทำงานเพื่อให้
 งานกลุ่มสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายโดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนที่เท่าเทียมกันและ
 สัมพันธ์ต่อกันจึงจะทำให้งานสำเร็จ และการแบ่งงานให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มให้มีลักษณะที่
 ต่อเนื่องกัน ถ้าขาดสมาชิกคนใดคนหนึ่งจะทำให้งานดำเนินต่อไปไม่ได้ และสอดคล้องกับ กิตติวัฒน์
 อัจฉนาภิตติ (2554) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อทักษะทางสังคมของวัยรุ่น
 ตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนปลายที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ “ส่งเสริมทักษะ
 ทางสังคม” มีทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 วัยรุ่นตอนปลายที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ “ส่งเสริมทักษะทางสังคม” มีทักษะทางสังคม
 ด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นและด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม
 กิจกรรมนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมของกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการ
 ทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 4 ทักษะ
 ของทักษะทางสังคมพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการ
 ทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการ

ทำงานกลุ่ม ด้านทักษะความรับผิดชอบ ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ในประเด็น ต่อไปนี้

จากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตนักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งผู้วิจัยได้จัดการจัดการการเรียนรู้พลศึกษาโดยวิธีสอนปกติ ซึ่งกิจกรรมที่สอนเป็นการเรียนกีฬาฟุตบอลเช่นกัน ผู้วิจัยได้สอนตามหลักการพลศึกษา 5 ขั้นตอน ซึ่งในขั้นที่ 1 ได้มีการให้นักเรียนอาสาออกมาเพื่อนัดเหยียดกล้ามเนื้อเป็นการให้นักเรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออกและการเป็นผู้นำในการออกกำลังกาย ในขั้นที่ 4 ชื่อนำไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนได้ลงมือฝึกหัดปฏิบัติและนำมาใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งผู้วิจัยได้ให้นักเรียนได้แข่งขันเล่นกีฬาฟุตบอล ทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เน้นการทำงานเป็นทีม ได้แสดงออกการกระทำและการพูดแสดงความคิดเห็นภายในทีม มีการเลือกหัวหน้าทีม ผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถสังเกตได้คือ นักเรียนร่วมกลุ่มกันและต่างคนต่างเสนอความคิดเห็นโดยไม่ลัง มีการแบ่งตำแหน่งการเล่นภายในทีม เมื่อมีผู้ทำผิดกฎนักเรียนกล้าทักท้วง และเมื่อมีผู้เสนอความคิดเห็นที่ดีกว่านักเรียนยอมรับและปฏิบัติตามข้อคิดเห็นนั้น ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมในด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมพลศึกษาที่อยู่ภายใต้การจัดการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีความรู้ความสามารถจะส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัว และในขณะเดียวกันก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคมได้ดีด้วย มีความกล้าในการแสดงออก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สำหรับคุณลักษณะที่เกี่ยวกับหมู่คณะ จะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นออกเห็นใจผู้อื่น มีความสามัคคีร่วมมือซึ่งกันและกันและอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง กับนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมในรายทักษะทั้ง 4 ทักษะ ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ด้านทักษะความรับผิดชอบ ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตามหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

จากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ได้แก่ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาชั้นที่ 3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม และชั้นที่ 4 ชั้นแข่งขันเกม ผู้วิจัยได้นำชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ชั้นแข่งขันเกม และเทคนิคการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีม ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสามารถในการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น สามารถเสนอแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ กล้าตัดสินใจในสิ่งที่เห็นว่าถูก กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ ด้วยความมั่นใจไม่มีความลังเลและเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมเพื่อให้งานสำเร็จ สำหรับกลุ่มทดลอง

ชั้นที่ 3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 5 หรือ 6 คนก็ได้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีหมายเลขประจำตัว คือ หมายเลข 1, 2, 3, 4, 5, 6 เรียกว่า กลุ่มโฮม (Home Groups) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่มและตั้งชื่อกลุ่มของตนเองตามความพอใจ นักเรียนกลุ่มโฮมต่างก็แยกย้ายกันไปรวมกลุ่มใหม่ เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) ครูให้นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มโฮม ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 5 หรือ 6 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนดในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอเพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้นที่กลุ่มเดิมของตนเอง นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อมีการซักถามข้อสงสัยตอบปัญหาทบทวนให้เข้าใจชัดเจน สมาชิกในกลุ่มบ้านผลัดกันซักถามความรู้ในใบงานที่ตนได้ไปศึกษามาจนมีความเข้าใจกันทุกคน

ชั้นที่ 4 ชั้นแข่งขันเกม ครูให้นักเรียนในกลุ่มโฮมวางแผนแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนและมีผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง กองกลางและกองหน้าทำการแข่งขันการเล่นเป็นทีมโดยมีข้อแม้ว่าผู้เล่นภายในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขันตามตำแหน่งและหน้าที่ของตนเอง โดยแข่งขันเกมละ 5 นาที ทีมใดเป็นทีมที่ยิงประตูได้มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ ในระหว่างการแข่งขันครูจะพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดทำประตูได้มากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัล ขอให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อความสำเร็จของกลุ่มโฮมของนักเรียน กิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีการสื่อสารกับผู้อื่น ได้แสดงออกความสามารถในการแสดงออกความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของ

ผู้อื่นเกิดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม และผู้วิจัยได้ให้นักเรียนได้แข่งขันเล่นกีฬาฟุตบอล ทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เน้นการทำงานเป็นทีม ได้แสดงออกการกระทำและการพูดแสดงความคิดเห็นภายในทีม ผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถสังเกตได้คือ นักเรียนร่วมกลุ่มกันและต่างคนต่างเสนอความคิดเห็นโดยไม่ลัง มีการแข่งขันในการเล่นภายในทีม ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมในด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่ได้กล่าววาทกิจกรรม พลศึกษาที่อยู่ภายใต้การจัดและการดำเนินการเรียนการสอนของครูที่มีความรู้ความสามารถจะส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัว และในขณะเดียวกันก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคมได้ดีด้วย มีความกล้าในการแสดงออก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สำหรับคุณลักษณะที่เกี่ยวกับหมู่คณะ จะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นออกเห็นใจผู้อื่น มีความสามัคคีร่วมมือซึ่งกันและกัน และอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก และสอดคล้องกับ กิตติวัฒน์ อัจฉนาภิตติ (2554) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อทักษะทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนปลายที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ “ส่งเสริมทักษะทางสังคม” มีทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัยรุ่นตอนปลายที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ “ส่งเสริมทักษะทางสังคม” มีทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นและด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ทักษะความรับผิดชอบ

กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น คือ การจัดการเรียนรู้ พลศึกษาในชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ชั้นที่ 3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม และชั้นที่ 5 ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ซึ่งในทั้ง 3 ชั้นผู้วิจัยได้นำชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ชั้นแข่งขันเกม และชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้สอดแทรกเข้าไปในแต่ละชั้นเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยเพื่อทำให้นักเรียนเกิดความสนใจมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย และติดตามผลงานที่ได้กระทำให้เป็นผลสำเร็จ และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไปทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย

ชั้นที่ 1 ชั้นเตรียมครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีใครคนใดที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนที่แต่งกายถูกต้องจะได้คะแนนเพิ่มส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แต่งกายด้วยชุดพลศึกษามาจะถูกลดคะแนนของกลุ่มตนเอง ผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ นักเรียนแสดงออกถึงการแต่งกายด้วยชุดพลศึกษาทุกคน และเข้าเรียนตรงต่อเวลาทุกคน

ขั้นที่ 3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยนำขั้นทำกิจกรรมกลุ่มของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้คือ ให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง เพื่อทำการยิงประตู โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทักษะเพื่อเตรียมไปแข่งขันกับสมาชิกของกลุ่มอื่น แบบฝึกที่ 1 ฝึกยิงประตูสามมุม ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกการเคลื่อนที่เข้าไปยิงประตู 3 มุม โดยเริ่มจากทางด้านซ้าย ตรงกลาง และทางขวา เมื่อนักเรียนยิงประตูครบ 3 มุม โดยให้ปฏิบัติคนละ 2 รอบ เมื่อสมาชิกทุกคนฝึกจนครบจึงผลัดให้หัวหน้าทีมได้มาฝึกยิงประตูบ้าง แบบฝึกที่ 2 เพื่อนส่งบอลซ้ายขวา ครูให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโฮมของนักเรียนจะต้องมีหัวหน้าทีม 1 คน เพื่อส่งบอลทางด้านซ้ายหรือขวาให้นักเรียนวิ่งซิกแซกหลบหลีกสิ่งกีดขวางเข้ามายิงประตู จากการส่งบอลของหัวหน้าทีมเมื่อสมาชิกทุกคนฝึกจนครบจึงผลัดให้หัวหน้าทีมได้มาฝึกยิงประตู ครูสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลจะต้องไปช่วยเหลืออธิบายให้เพื่อนเข้าใจและเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถนำทักษะไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ได้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ นักเรียนทุกคนพยายามมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติการฝึกทั้งสองแบบฝึกให้สำเร็จตามที่ครูกำหนด นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จกระบวนการ โดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ เพื่อจะได้นำทักษะที่ได้ฝึกไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น ซึ่งนักเรียนทุกคนตระหนักรู้ว่าตนเองมีผลต่อคะแนนของกลุ่ม ถ้าหากนักเรียนปฏิบัติทักษะได้กลุ่มของตนเองจะได้คะแนนเยอะและถ้าหากปฏิบัติไม่ได้กลุ่มของตนเองจะได้คะแนนน้อย

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ผู้วิจัยสรุปผลการแข่งขัน ครูมอบรางวัลให้กับทีมที่ชนะ และนักเรียนทุกคนปรบมือแสดงความยินดีกับกลุ่มที่ชนะ และเน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้ ผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ นักเรียนทีมที่ไม่ได้รับรางวัลต่างก็ปรบมือแสดงความยินดีกับทีมที่ชนะ และมีนักเรียนหลายคนมาขอเยี่ยมอุปกรณ์ไปใช้ฝึกทักษะในช่วงพักกลางวัน ซึ่งเป็นผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมในรายทักษะความรับผิดชอบ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม สอดคล้องกับ บัญญัติ ชำนาญกิจ (2558) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล คือ ความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนโดยต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ต้องรับผิดชอบในผลการเรียนของตนเองและของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ทุกคนในกลุ่มจะรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องใด มีการกระตุ้นกันและกันให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์ มีการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือไม่ โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีความมั่นใจและพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นการประกันว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันกับกลุ่มและได้สอดคล้องกับ วีรณา ปะกิลากัง (2558) ได้ศึกษาการจัดการจัดการการเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานและแบบสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคมมี 3 ด้าน คือ ความอดทน ความเป็นผู้นำผู้ตาม ความรับผิดชอบ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานมีพฤติกรรมทักษะทางสังคมทั้ง 3 ด้านหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้นอยู่ในระดับดีและมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น

กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น คือ **การจัดการเรียนรู้ พลศึกษาในชั้นที่ 3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม และชั้นที่ 5 ชั้นสรุปทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม** ผู้วิจัยได้นำชั้นทำกิจกรรมกลุ่มและชั้นสรุปทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยเพื่อฝึกความมีน้ำใจ การดูแลเอาใจใส่เพื่อนในกลุ่ม การสละเวลา แรงงานและความสามารถของตนเพื่อทำให้งานของผู้อื่นสัมฤทธิ์ผล ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่นและไม่เห็นแก่ตัว

ชั้นที่ 3 ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกโหม่งลูกฟุตบอลแบบยืนอยู่กับที่โดยนักเรียนวางแผนว่ากลุ่ม โหม่งของนักเรียนจะต้องมีหัวหน้าทีม 1 คนเพื่อคอยโยนลูกฟุตบอลให้สมาชิกภายในทีมได้ฝึกโยนโหม่งลูกฟุตบอลอยู่กับที่ 3 ระดับ ได้แก่ 1 โหม่งโด่ง 2 โหม่งระดับอก 3 โหม่งลงพื้น โดยทุกคนต้องฝึกโหม่ง 3 ระดับนี้คนละ 3 รอบ เมื่อสมาชิกทุกคนฝึกจนครบจึงผลัดให้หัวหน้าทีมได้มาฝึกโหม่ง และแบบฝึกที่ 2 เคลื่อนที่เข้าไปโหม่งบอล ผู้วิจัยให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโหม่งของนักเรียนจะต้องมีหัวหน้าทีม 1 คนเพื่อคอยโยนลูกฟุตบอลให้สมาชิกภายในทีมเข้าแถวฝึกวิ่งเข้ามาโหม่งลูกฟุตบอลบริเวณที่ครูกำหนดทีละคน โดยฝึก 3 ระดับ ได้แก่ 1 โหม่งโด่ง 2 โหม่งระดับอก 3 โหม่งลงพื้น โดยทุกคนต้องฝึกโหม่ง 3 ระดับนี้คนละ 3 รอบ เมื่อสมาชิกทุกคนฝึกจนครบจึงผลัดให้หัวหน้าทีมได้มาฝึกโหม่งโดยใช้ลูกฟุตบอลร่วมกัน ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสังเกตเพื่อนอย่างใกล้ชิดถ้านักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลในแต่ละกลุ่มจะต้องไปช่วยเหลืออธิบายให้เพื่อนเข้าใจและเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถนำทักษะไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ได้ ซึ่งผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตนและของเพื่อนในกลุ่มมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม นักเรียนที่มีทักษะเก่งจะเปลี่ยนคำสอนของผู้วิจัยเป็นภาษาของนักเรียนแล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น และเมื่อเพื่อนที่มีทักษะอ่อนภายในกลุ่มของนักเรียนทำได้สำเร็จทุกคนจะพูดชื่นชมยินดีกับเพื่อนได้อย่างเป็นกันเองและนักเรียนคอยให้กำลังใจกันอยู่เสมอ

ชั้นที่ 5 ชั้นสรุปทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ผู้วิจัยสรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับการโหม่งลูกฟุตบอลและถามคำถามว่า ถ้าหากเพื่อนร่วมทีมของนักเรียนปฏิบัติทักษะการโหม่งลูกฟุตบอลไม่ได้นักเรียนจะปฏิบัติหรือบอกกับเพื่อนร่วมทีมว่าอย่างไร และครูสุ่มถามคำถาม

นักเรียนว่า การโหม่งลูกฟุตบอลให้โด่งจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง ซึ่งผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ ในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดนักเรียนจะรู้สึกอาย แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการคิดหาคำตอบหรือคิดคำพูด ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม ซึ่งเป็นผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมในรายทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม สอดคล้องกับอารมณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวว่าการประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือคือ สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สีกว่างานจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถามตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ ฝึกสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เช่น การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็นโดยไม่วิจารณ์บุคคล การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่นและได้สอดคล้องกับ พิริยุทธ เข็มเพชร (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมและสุขภาพจิตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมและสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัจจัยด้านภูมิหลัง ครอบครัว และโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคมและส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักเรียนเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการปรับตัวทางสังคมและสุขภาพจิตของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน บรรยากาศการเรียนการสอน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรและเพศ สามารถร่วมกันส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคมได้ ร้อยละ 58.10 และสามารถร่วมกันส่งผลต่อสุขภาพจิตได้ ร้อยละ 22.00 มีความสัมพันธ์เป็นเชิงเส้นตรงและเชิงบวก

2.4 ด้านการเป็นผู้นำผู้ตาม

กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น ได้แก่ **การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม และชั้นที่ 4 ชั้นแข่งขันเกม** ผู้วิจัยได้นำขั้นสอนและเทคนิคการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกในการปฏิบัติหรือการพูด และฝึกให้นักเรียนเรียนรู้และสามารถปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและการปฏิบัติตาม ความสามารถในการร่วมมืออภิปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น

ชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ผู้วิจัยครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกวิ่ง 31 โดยในแต่ละกลุ่มโยมให้ฝึกเป็นคู่ก่อน โดยมีข้อตกลงดังนี้ คนเก่งคู่กับคนอ่อน คนปานกลางคู่กับปานกลาง จากนั้นให้มารวมกันเป็นทีม และทำการแข่งขันวิ่ง 31 ขาเป็นทีมตามกลุ่มโยม ทีมใดสามารถวิ่งเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นทีมที่ชนะ ครูเน้นย้ำเรื่องการวางแผนในการเดิน การก้าวเท้า และต้องมีผู้นำ 1 คนในทีมเป็นผู้สั่ง

ให้ก้าวเท้า เมื่อเพื่อนล้มก็ช่วยกันพยุงเพื่อนให้ลุกขึ้นมาจนเข้าเส้นชัย ซึ่งผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ นักเรียนอาสาสมัครที่จะเป็นผู้นำในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้สัญญาในการเดิน การวิ่งกับเพื่อนในทีม และนักเรียนคนอื่น ๆ ในทีมต่างก็ปฏิบัติตามที่หัวหน้าทีมบอก

ขั้นที่ 4 ขั้นแข่งขันเกม ครูให้นักเรียนในกลุ่มโฮมวางแผนแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนและมีผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง กองกลางและกองหน้าทำการแข่งขันการเล่นเป็นทีมโดยมีข้อแม้ว่าผู้เล่นภายในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขันตามตำแหน่งและหน้าที่ของตนเอง โดยแข่งขันเกมละ 5 นาที ทีมใดเป็นทีมที่ยิงประตูได้มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ ในระหว่างการแข่งขันครูจะพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดทำประตูได้มากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัล ขอให้ให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อความสำเร็จของกลุ่มโฮมของนักเรียน ซึ่งผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถเห็นได้คือ นักเรียนในกลุ่มแต่ละกลุ่มแสดงถึงความเป็นผู้นำและนักเรียนคนอื่น ๆ ในกลุ่มก็ช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลและก่อนเริ่มเกมนักเรียนจับมือกันก่อนและหลังการแข่งขัน เมื่อกระทบกระทั่งหรือมีการพาลวเกิดขึ้นนักเรียนกล่าวขอโทษ กล่าวทักท้วงด้วยคำพูดที่สุภาพเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด มีการกล่าวชื่นชมเมื่อเพื่อนได้รับชัยชนะ ไม่แสดงการกระทำที่เอาเปรียบผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นร่วมมือปรึกษาหารือกันเพื่อปรับปรุงภายในทีมและให้กำลังใจเพื่อนภายในทีมของตนเอง ซึ่งเป็นผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมในรายทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม สอดคล้องกับจอห์นสัน และจอห์นสัน (1987) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกร่วมกันประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน และได้สอดคล้องกับ วีรณา ปะกิลากัง (2558) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานและแบบสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคมมี 3 ด้าน คือ ความอดทน ความเป็นผู้นำผู้ตาม ความรับผิดชอบ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรม

การละเล่นพื้นบ้านอีสานมีพฤติกรรมทักษะทางสังคมทั้ง 3 ด้านหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้นอยู่ในระดับดีและมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ก่อนการทดลองผู้วิจัยควรทำการศึกษาปัญหาพฤติกรรมของเด็กนักเรียน โดยสอบถามครู ผู้ปกครองหรือเพื่อน ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทดลองว่านักเรียนคนนี้มีพฤติกรรมทักษะทางสังคมมากน้อยเพียงใด

1.2 ควรมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกต สอบถาม และสัมภาษณ์เพื่อเป็นการประเมินผลนักเรียนหลังการร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรม เพราะนอกจากเป็นการแก้ปัญหาได้ตรงปัญหาแล้วยังเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนที่จะได้ปรับปรุงแก้ไข และดำเนินกิจกรรมให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

1.3 การจัดการเรียนรู้ในชั้นอธิบายและสาธิต ชั้นฝึกหัดและปฏิบัติ และชั้นนำไปใช้ควรจัดเวลาให้มีความเหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมในการทำวิจัยควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ควรจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายและนักเรียนรู้สึกสนุก มีความเหมาะสมกับกิจกรรม

1.4 ควรมีการวัดและประเมินผลในทุกกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรม เพื่อครูผู้สอนจะได้ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมทราบแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

1.5 การจัดการเรียนรู้โดยการนำเทคนิค TGT หรือ Jigsaw ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ ในชั้นแข่งขันเกมควรส่งเสริมให้นักเรียนมีการแข่งขันโดยไม่เน้นปฏิบัติทักษะมากเกินไป เพราะจะมีนักเรียนกลุ่มที่มีทักษะอ่อนจะยังไม่สามารถปฏิบัติทักษะทางกีฬาฟุตบอลได้

1.6 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนควรอธิบายถึงวิธีการเรียนแบบกระบวนการกลุ่มให้ชัดเจนและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกคน

1.7 การจัดการเรียนรู้ในชั้นนำไปใช้ คือการแข่งขันทีม ครูกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตนเองมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม เพื่อนักเรียนทุกคนจึงพยายามแข่งขันตามตำแหน่งของตนเองอย่างเต็มความสามารถ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาจริยธรรมในด้านที่ไม่พึงประสงค์ เช่น พฤติกรรมโรคซึมเศร้า ความฉลาดทางอารมณ์ พฤติกรรมก้าวร้าว

2.2 ควรมีการศึกษาความคงทนของพฤติกรรมทักษะทางสังคม ผู้วิจัยควรติดตามผลของทักษะทางสังคมของนักเรียน และสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อดูว่าทักษะทางสังคมและพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนยังคงอยู่หรือไม่

2.3 ควรมีการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น กีฬาบาสเกตบอล กีฬาวอลเลย์บอล เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. (2550). *เสริมสร้างทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็ก*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมสุขภาพจิต. (2558). *สุขภาพจิต แนวทางแก้ปัญหาลูกไม่ยอมไปโรงเรียน*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.krobkruakao.com>. [28 เมษายน 2558].

กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). *การสอนเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อย*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

กิตติวัฒน์ อัจฉนาทิตติ. (2554). *ผลของโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อทักษะทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2551). *ทักษะทางสังคมใครว่าไม่สำคัญ*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.kriengsek.com/node/1646> [20 กันยายน 2559].

จรีลักษณ์ รัตนพันธ์. (2557). *ทักษะทางสังคม* [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://k2mse.eng.rmutp.ac.th>. [27 กันยายน 2557].

ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิด : ทฤษฎีและการนำไปใช้*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชลิดา ชวานานนท์. (2552). *ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ณัฐพร สุดดี. (2550). *ฝึกระเบียบวินัยผ่านกิจกรรมพลศึกษา*. วารสารครุศาสตร์ ปีที่ 36 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม-ตุลาคม): 115-123.

ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. (2550). *การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (2756621)*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทับทิมทอง กอบัวแก้ว. (2555). *การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียที่ส่งเสริมทักษะทางสังคม ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทิตนา แคมมณี. (2547). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เทียมใจ พิมพ์วงศ์. (2541). การศึกษาทักษะทางสังคมของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเรียนร่วมกับเด็กปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบสหร่วมใจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธิดา พิทักษ์สินสุข. (2557). บทสัมภาษณ์ : อ.ธิดา พิทักษ์สินสุข เรื่อง "การเลือกโรงเรียนให้ลูก". [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://mothercorner.com/index.php?topic=751.0>. [27 เมษายน 2557].
- นิพนธ์ จันทร์มณี. (2543). ผลของการฝึกความอ่อนตัวและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่มีต่อความสามารถ ในการทุ่มลูกฟุตบอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์.
- นวลจันทร์ วลัยมนตรี. (2551). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- น้ำอ้อย ทวีการไถ. (2555). การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะ ทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2558). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://k2mse.eng.rmutp.ac.th>. [4 เมษายน 2558].
- ปภัตรา โคตะขุน. (2555). การจัดการเรียนการสอนแบบ TGT. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://sites.google.com/site/prapasara/11-2>. [19 มีนาคม 2555].
- ประทีนรัตน์ นิยมสิน. (2554). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิค TGT กับระดับความสามารถทางการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ประเวช ดันติพิวัฒนกุล. (2557). บัญญัติสุข 10 ประการ(2): ชีวิตและสุขภาพ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.thaihealth.or.th>. [20 กุมภาพันธ์ 2557].
- ประเวช ดันติพิวัฒนกุล. (2559). ฆ่าตัวตาย สุขภาวะคนไทยบนปากเหว. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.thaihealth.or.th/Content/31048-A2.html>. [29 มีนาคม 2559].
- ปาริฉัตร คำปล้อง. (2555). ผลการพัฒนาทักษะทางสังคมโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นอุทงสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

- ผ่องฉวี มณีรัตนพันธุ์. (2555). *การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)*. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา: https://www.gotoknow.org/posts/201289&usg=AFQjCNGbv_7NqBOTV2G-
[23 มิถุนายน 2555].
- พัชรี คำธิตา. (2559). *การรักษาหน้า การชุปซิบ นินทา เป็นเหตุผลเร่งให้คนฆ่าตัวตาย*. [ออนไลน์].
<http://www.thaihealth.or.th/Content/31048-A2.html>. [29 มีนาคม 2559].
- พนม เกตุมาน. (2553). *พัฒนาการวัยรุ่น*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/article/detail.asp?id=279. [25 ตุลาคม 2553].
- พรพรรณ มากบุญ. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- พิริยุทธ เข้มเพชร. (2556). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมและสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- เพชรยุพา บุรณศิริจรรยา. (2558). *หลักการพัฒนาความฉลาดทางสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เฉลียวเมือง.
- ภานรินทร์ ประสงค์สกุลชัย. (2554). *การใช้กิจกรรมการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์. (2545). *หลักการจัดผลศึกษาในโรงเรียนมัธยม*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิชากรและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : ธนพร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *เอกสารประกอบการสอน วิชา 0506702 : นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. มหาสารคาม. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาสารคาม. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- วีรณา ปะกิลากัง. (2558). *การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมของเด็ก ปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *รวมบทความเกี่ยวกับ ประชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วีระชัย เจริญวัฒนะตระกูล. (2550). ผลการใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เน้นกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วราณภรณ์ มะลิรัตน์. (2554). ผลของการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบกลุ่ม ที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์.
- วีไรรัตน์ ไชยบุญเรือง. (2555). การพัฒนาทักษะทางสังคมโดยใช้กิจกรรมการเล่นที่บ้านสำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิวลี ฉิมดี. (2556). การใช้กลวิธีสังคมและความรู้สึก เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์. (2551). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถพิเศษ. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 2.
- สมพิศ ไชยเสนา. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การอ่านเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2537). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทรเอม. (2542). จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ.(2547). 19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- อัยยา เม็ดไธสง. (2557). การพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค การเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ (Learning Together Technique) รหัสวิชา ส 16101 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม โรงเรียนวังยางวิทยาคาร จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรวรรณ น้อยวัฒน์. (2558). ผลของโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพต่อพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มผู้สูงอายุ จังหวัดนนทบุรี. วารสารราชพฤกษ์, 13(1), 36-45.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://k2mse.eng.rmutp.ac.th>. [19 ตุลาคม 2559].

ภาษาอังกฤษ

- Basamh, Sheikah Ahmed.(2003). “*Principals’ and Teachers’ Attitudes Toward Implementing Cooperative Learning Methods at Girls’ Private Middle School in Jeddah, Saudi Arabia,*” Dissertation Abstracts International. 64(01) : 30-A ; July.
- Dechow, Rebecca Ross.(1984). “*A Comparison of Teams-Games-Tournament (TGT) and Traditional Classroom Methods in High School Biology,*” Dissertation Abstracts International. 44(11) : 3262-A ; May.
- Jackson, Rudy, Jr.(1998). “*The Effects of Collaborative Cooperative Learning on the Development of Cross-racial Friendship,*” Dissertation Abstracts International. 59(4) : 1068-A ; October.
- Johnson, Mark. 1987. *The body in the mind: The bodily basis of meaning, imagination, and reason.* Chicago: University of Chicago Press. 223 pages.
- Kazdin, A.E. 1982. *Behavior Therapy.* Behavioral Rehearsal, self-instructions, and homework practice in developing assertiveness.
- Spuler, Frances Burton.(1993). “*A Meta-Analysis of the Relative Effectiveness of Two Cooperative Learning Models in Increasing Mathematics Achievement,*” Dissertation Abstracts International. 54(05) : 1715-A ; November.
- Stark, P.A. (1983). *Evaluation of Social Skills Training Program for Middle Elementary Aged boys with Learning Disabilities.* Dissertation Abstracts International, 1983. Stringer, E. Action Research: A Handbook for Practitioner: Thousand Oaks: SAGE.
- Todorovich, J. R, (2001). Managing Success for Motivated Students Learning in Physical Education. *Journal of Physical Education, Recreation and Dance*, 72 (February, 2001): 24-27.
- Verginia. H. (1996). *Effects of Social Skills Training and cross age Tutoring on Academic Achievement and Social Behaviors of Girls with Learning Disabilities.* Dissertation Abstracts International.
- Williams, Paul.(1989). “*Discovery Learning the Individual Were on Mathematic Achievement,*” *The Journal of Educational Research.* 78(6) : 3611-A ; July-August.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ แบบวัดทักษะทางสังคม แบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกต

1. รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง
อาจารย์พิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เต็มเพชร สุขคณาภิบาล
อาจารย์ประจำ ภาควิชามานุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชฐพร สุดดี
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
4. อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ
อาจารย์ประจำ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ จตุพงษ์ ทองสุข
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร.82565-97 ต่อ 6732
 ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/60-0152 วันที่ มกราคม 2560
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ

ด้วย นายฐานรงค์ ทุเรียน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า)
 รองคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร.82565-97 ต่อ 6732
 ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/60- 0155 วันที่ มกราคม 2560
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐพร สุตดี

ด้วย นายฐานรงค์ ทูเรียน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า)
 รองคณบดี

ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/60-0154

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มกราคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดิมเพชร สุขคณาภิบาล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายฐานรงค์ ทูเรียน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6732

ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/60-0151

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มกราคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายฐานรงค์ ทูเรียน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภิตย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6732

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร.82565-97 ต่อ 6732
 ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/60- 0156 วันที่ มกราคม 2560
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ จดพงษ์ ทองสุข

ด้วย นายฐานรงค์ ทูเรียน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า)
 รองคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82565-97 ต่อ 6732
 ที่ ศธ 0512.6(2791.10)/60- วันที่ กุมภาพันธ์ 2560
 เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมและรองคณบดี

ด้วย นายฐานรงค์ ทูเรียน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูล และทดลองใช้เครื่องมือ คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม แบบวัดทักษะทางสังคม และแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยสังเกตพฤติกรรม กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้เก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า)
 รองคณบดี

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**

วิชา พลศึกษา	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาฟุตบอล	เรื่อง การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล	สัปดาห์ที่ 1
จำนวน 1 คาบ	เวลา 50 นาที	สถานที่ สนามหญ้าเทียม

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เพิ่มพูนความสามารถของตนตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬาอย่างละ 1 ชนิด
3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและ นำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น
3. ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
5. ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น

สาระสำคัญ

การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล มีหลากหลายวิธี ซึ่งการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับลูกบอลโดยใช้ข้างเท้าด้านนอก ข้างเท้าด้านใน ฝ่าเท้า หลังเท้า เกือบทุกส่วนของเท้า โดยเน้นไปที่ข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก และฝ่าเท้า ที่มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงความรู้สึกในการสัมผัสลูกบอลและเล่นบอลต่อไป ดังนั้นการเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิด

ประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องเรียนรู้จนเกิดทักษะพื้นฐานหลายด้าน การทำความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลโดยใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอล เป็นทักษะพื้นฐานสำหรับเทคนิคการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

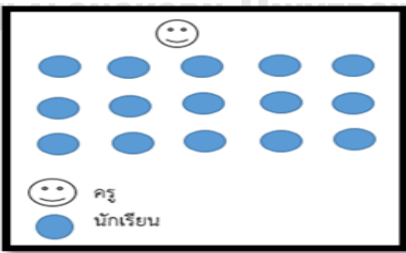
1. ด้านทักษะทางสังคม

- 1.1 ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ
- 1.2 แสดงความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน
- 1.3 ยอมรับในกฎข้อบังคับในชั้นเรียน ถูกคือถูก ผิดต้องยอมรับบทลงโทษ

2. ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

- 2.1 รู้และเข้าใจทำการยืนทรงตัวในการเล่นกีฬาฟุตบอล
- 2.2 สามารถปฏิบัติทักษะการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลได้
- 2.3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการฝึกปฏิบัติทักษะการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>การใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอลอยู่กับที่ เคลื่อนที่ไปด้านหน้า และด้านหลัง</p> <p>- วางเท้าบนลูกฟุตบอล แล้วใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งซ้ายและขวา โดยให้ลูกฟุตบอลอยู่กับที่</p> <p>- วางลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวา โดยให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปด้านหน้าและด้านหลัง</p>	<p>1. <u>ขั้นเตรียม (5 นาที)</u></p> <p>1.1 ให้นักเรียนจัดแถวตอน 5 แถวเท่าๆ กันและให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มละความสามารถ และเพศ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล เรียกว่ากลุ่มโฮม (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> <p>1.2 ครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีใครที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3 ,5)</p> <p>- ครูให้นักเรียน อบอุ่นร่างกาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาทักษะการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล 2. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มเพิ่มขึ้น 3. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น 4. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>(Warm – up) ในท่าต่างๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิ่งรอบสนาม 2 รอบ - หมุนแขนข้างละ 10 ครั้ง - กระโดดตบ 20 ครั้ง - แตะสลับ 20 ครั้ง <p>1.3 ครูเกริ่นนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียน และทำกิจกรรมร่วมกัน และจะมีการให้รางวัลแก่ทีมที่ชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2,3)</p> <p><u>2. ชั้นสอน (10 นาที)</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายและสาธิตทักษะการใช้เท้าควบคุมลูกฟุตบอลให้อยู่กับที่และเคลื่อนที่ไปด้านหน้าด้านหลัง การทรงตัวและการเคลื่อนที่ และขออาสาสมัครนักเรียนออกมาช่วยครูในการสาธิตกลุ่มละ 1 คนหรือ 2 คน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>2.2 ครูให้ลูกฟุตบอลนักเรียนคนละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคนฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการใช้เท้าควบคุมลูกฟุตบอลสลับเท้าอยู่กับที่และเคลื่อนที่ไปด้านหน้าและด้านหลัง ถ้านักเรียนคนใดทำไม่ได้ให้ถามครูได้ทันทีหรือถามเพื่อนที่ออกมาสาธิตกับครูในกลุ่มของตนเอง</p> <p>2.3 ครูขออาสาสมัครนักเรียนที่สามารถปฏิบัติทักษะการใช้เท้าควบคุมลูกฟุตบอลได้คล่องแคล่วเป็นผู้ช่วยครูในการแนะนำเพื่อนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 4,5)</p> <p><u>3.) ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม (10 นาที)</u></p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มไฮมร่วมกันฝึกทักษะการใช้เท้าควบคุมลูกฟุตบอลสลับเท้าอยู่กับที่และเคลื่อนที่ไปด้านหน้าและด้านหลัง</p>	<p>5. การมีทักษะทางสังคม ทำให้ นักเรียนได้ฝึกตนเองในการใช้ชีวิตประจำวันให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข</p>

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>แบบฝึกที่ 1 การทรงตัวและการเคลื่อนที่</p> <p>วิธีปฏิบัติ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนลึก 5 แถว ๆ ละ เทา ๆ กัน โดยให้แต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนลึก ด้านหลังกรวยที่กำหนดให้ ครูผู้สอนให้เสียงสัญญาณนกหวีด 1 ครั้ง ให้นักเรียนคนที่ 1 ปฏิบัติการทรงตัวและการเคลื่อนที่ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนกำหนดออกมากรวยที่กำหนดให้แล้วให้วิ่งไปต่อท้ายแถวของกลุ่มตนเอง จากนั้นให้นักเรียนต่อไปปฏิบัติ เช่นเดียวกันจนครบทุกคน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การถายน้ำหนักตัว 2. วิ่งเหยาะ 3. วิ่งดีดสนเทา 4. วิ่งยกเข่าสูง 5. วิ่งถอยหลัง 6. วิ่งสไลด์ (ด้านซ้าย, ด้านขวา, ด้านหน้า, และถอยหลัง) <p>● = นักเรียน ☺ = ครู ← = ทิศทางการเคลื่อนที่</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>แบบฝึกที่ 2 การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล</p> <p>แบบฝึกที่ 2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกการสร้าง ความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล และขออาสาสมัครนักเรียนคนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลช่วยแนะนำเพื่อน โดยปฏิบัติดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและขวาโดยให้ลูกบอลอยู่กับที่ <ol style="list-style-type: none"> วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและขวาโดยให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเมื่อถึงกรวยให้ใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและขวา โดยให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปข้างหลัง 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>* ครูสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องจะต้องไปแก้ไขและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในระหว่างที่ฝึกทักษะอยู่</p> <p>4.) <u>ขั้นแข่งขันเกม (20 นาที)</u></p> <p>4.1 ครูแบ่งนักเรียนแต่ละแถวให้เท่ากัน โดยคละเพศและความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน</p> <p>4.2 ครูอธิบายเกมการแข่งขันให้นักเรียนฟัง เกมแข่งเคลื่อนที่ และทำความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องแยกย้ายกันไปแข่งในแต่ละฐานของตนเอง เรียกว่ากลุ่มแข่งขัน ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ฐาน</p> <p>1. ฐานทรงตัวเคลื่อนที่ ซึ่งในฐานนี้นักเรียนกลุ่มอ่อนจะต้องเข้าแข่งขันกัน โดยปฏิบัติดังนี้ ให้นักเรียนปฏิบัติการทรงตัวและการเคลื่อนที่ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนกำหนดออกมากรวยที่กำหนด ได้แก่ การวิ่งยกเข่าสูง การวิ่งตีสั้นเท้าและการวิ่งถอยหลัง ตามลำดับ โดยผู้ที่ทำครบทุกท่าก่อนจะเป็นผู้ชนะ และจะได้คะแนน 5 คะแนน ผู้ที่ทำครบเป็นอันดับ 2 จะได้คะแนน 4 คะแนน ผู้ที่ทำครบเป็นอันดับ 3 จะได้คะแนน 3 คะแนน และผู้ที่ทำครบเป็นอันดับ 4 และ 5 จะได้คะแนน 2 คะแนน</p> <p>2. ฐานเตะลูกฟุตบอลสลับไปมาเท้าซ้ายและขวา</p> <p>ซึ่งในฐานนี้นักเรียนกลุ่มปานกลางจะต้องเข้าแข่งขันกัน โดยปฏิบัติดังนี้ วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและขวาโดยให้ลูกบอลอยู่กับที่ โดยใช้เท้าเตะให้รวดเร็วได้จำนวนครั้งมากที่สุด คนที่ได้จำนวนมากเป็นอันดับ 1 จะได้รับ 5 คะแนน</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>คนที่ได้จำนวนมากเป็นอันดับ 2 จะได้รับ 4 คะแนน คนที่ได้จำนวนมากเป็นอันดับ 3 จะได้รับ 3 คะแนน คนที่ได้จำนวนมากเป็นอันดับ 4 และ 5 จะได้รับ คนละ 2 คะแนน</p> <p>3. ฐานเคลื่อนที่ไปข้างหน้าและข้างหลัง ซึ่งในฐานนี้นักเรียนกลุ่มเก่งจะต้องเข้าแข่งขันกัน โดยปฏิบัติดังนี้ วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้า เตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและขวาโดย ให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเมื่อถึงกรวยให้ใช้ ฝ่าเท้าเตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและขวา โดยให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปข้างหลัง โดยคนที่ ปฏิบัติเสร็จเป็นอันดับ 1 จะได้รับ 5 คะแนน คนที่ ปฏิบัติเสร็จเป็นอันดับ 2 จะได้รับ 4 คะแนน คนที่ได้ปฏิบัติเสร็จเป็นอันดับ 3 จะได้รับ 3 คะแนน คนที่ปฏิบัติเสร็จเป็นอันดับ 4 และ 5 จะ ได้คนละ 2 คะแนน</p> <p>● = นักเรียน ☺ = ครู ← = ทิศทางการเคลื่อนที่</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>*ในระหว่างการแข่งขันครูพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัล (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3, 5)</p> <p>4.3 ครูตรวจสอบว่านักเรียนได้แข่งขันครบถ้วนทุกคนหรือไม่</p> <p>4.4 เมื่อนักเรียนแข่งขันเสร็จให้นักเรียนกลับไปเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเองซึ่งศิลปะและศิลปะความสามารถ เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม</p> <p>4.5 ครูสรุปผลการแข่งขันและประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันเกมในแต่ละฐานว่าประโยชน์ของเกมไม่ได้เกิดแค่ความสนุกสนานแต่ยังช่วยให้นักเรียนยังมีพื้นฐานกีฬาฟุตบอลเบื้องต้น</p> <p>5.) <u>ขั้นสรุปบทเรียน (5 นาที)</u></p> <p>5.1 สรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลและร่วมกันอภิปรายว่าปัจจัยที่จะทำให้ทีมชนะต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง (แนวคำตอบ : ความสามัคคี, ความมุ่งมั่น พยายาม, การเอาใจใส่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มีพัฒนาการที่ดี)</p> <p>5.2 เน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้นักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถถามได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3)</p> <p>5.3 เน้นย้ำการมีน้ำใจ การดูแลเอาใจใส่เพื่อนร่วมทีม</p> <p>5.4 เน้นย้ำเรื่องความเสียสละเพื่อส่วนรวม (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 4, 5)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญหลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา</p>	

* ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่อยู่ช่องขวาสุดในแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง
4. นกหวีด
5. สนามฟุตบอล
6. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
K – การตอบคำถาม การปฏิบัติทักษะ	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคมได้อย่างถูกต้อง
A – ความตั้งใจ	นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	นักเรียนสนใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย และติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย
P – การปฏิบัติ	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลได้	- นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - นักเรียนใช้เวลาและแรงงาน ความสามารถของตนในการช่วยเหลือเพื่อน

ใบความรู้ที่ 1

การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

วิธีการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

1. วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและขวาโดยให้ลูกบอลอยู่กับที่

2. วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและขวาโดยให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้าและข้างหลัง

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**

วิชา พลศึกษา	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาฟุตบอล	เรื่อง การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า	สัปดาห์ที่ 2
จำนวน 1 คาบ	เวลา 50 นาที	สถานที่ สนามหญ้าเทียม

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เพิ่มพูนความสามารถของตนตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬาอย่างละ 1 ชนิด
3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและ นำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น
3. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
5. ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น

สาระสำคัญ

การเล่นกีฬาฟุตบอล ผู้เล่นต้องเรียนรู้แลฝึกฝนจนเกิดทักษะพื้นฐานหลายด้าน การเตะลูกฟุตบอล เป็นทักษะพื้นฐานสำหรับเทคนิคการเล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อบังคับควบคุมลูกฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาใน

ทักษะอื่น ๆ ต่อไป และถ้าผู้เรียนได้รับการฝึกจนเกิดความชำนาญจะช่วยให้การเล่นกีฬาฟุตบอลมีประสิทธิภาพและสนุกสนานเพิ่มมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

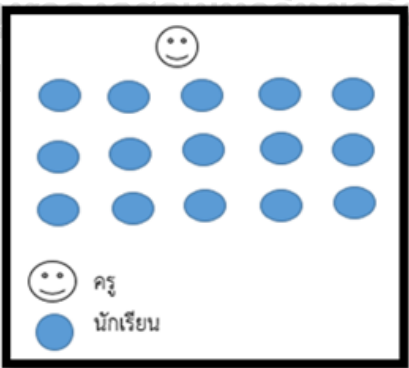
1. ด้านทักษะทางสังคม

- 1.1 สามารถปรับตัวเป็นผู้นำและผู้ตามเพื่อให้คนในกลุ่มทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย
- 1.2 แสดงความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน
- 1.3 ยอมรับในกฎข้อบังคับในชั้นเรียน ถูกคือถูก ผิดต้องยอมรับบทลงโทษ

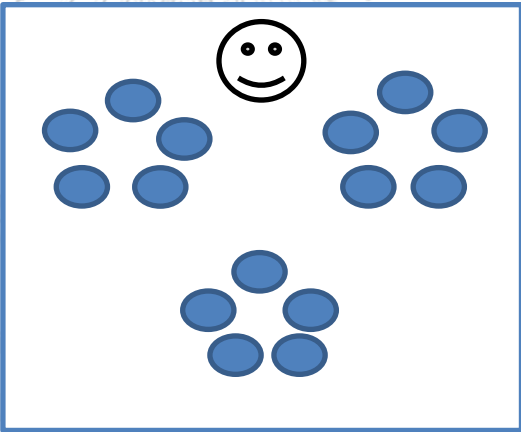
2. ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

- 2.1 รู้และเข้าใจวิธีการปฏิบัติการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า
- 2.2 สามารถปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าได้
- 2.3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการฝึกปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า

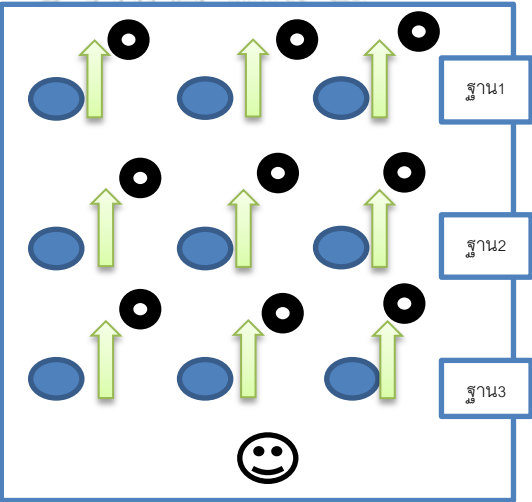

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเท้าเดียวและสองเท้าสลับกัน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ยืนด้วยปลายเท้าและแยกเท้าพอประมาณ 2. โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย 3. ปล่อยลูกบอลให้ตกลงไปสู่เท้าพร้อมกับยกเท้าขึ้นมากระทบลูกบอลและลูกบอลจะอยู่ในช่วงขา 4. ตามองที่ลูกบอลตลอดเวลา 	<p><u>1. ขั้นเตรียม (5 นาที)</u></p> <p>1.1 ให้นักเรียนจัดแถวตอน 5 แถวเท่าๆ กัน และให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มละความสามารถและเพศ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> <p>1.2 ครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีใครที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาทักษะการเตะลูกฟุตบอล 2. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มเพิ่มขึ้น 3. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะการยอมรับผิดชอบเพิ่มขึ้น 4. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะการ

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>5. พยายามควบคุมลูกบอลไม่ให้สูงจนเกินไป ให้ยากแก่การควบคุม</p> <p>6. ใช้หลังเท้าเตะลูกขึ้นมาระดับเข่าแล้วเตะต่อไปจนเกิดความชำนาญ</p>	<p>ศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนที่แต่งกายถูกและเตรียมอุปกรณ์มาจะได้คะแนนเพิ่มส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แต่งกายและเตรียมอุปกรณ์มาจะถูกลดคะแนนการนั่งเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวทำให้ง่ายต่อการตรวจเช็คประหยัดเวลา (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2,3)</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดทำท่าทางการบริหารร่างกายมากลุ่มละ 2 ท่า และทุกคนในกลุ่มต้องออกมาสาธิตให้เพื่อนกลุ่มอื่นปฏิบัติตาม พร้อมทั้งครูเกริ่นนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน และจะมีการให้รางวัลแก่ทีมที่ชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 5)</p> <p><u>2. ชั้นสอน (10 นาที)</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายและสาธิตทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า และขออาสาสมัครนักเรียนออกมาช่วยครูในการสาธิตกลุ่มละ 1 คนหรือ 2 คน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>2.2 ครูให้ลูกบอลนักเรียนคนละ 1 ลูก ให้นักเรียนฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเท้าเดียวและสองเท้าสลับกัน นับจำนวนรวมกันตามกลุ่มให้ได้กลุ่มละ 30 ครั้ง ถ้านักเรียนคนใดทำไม่ได้ให้ถามครูได้ทันที และครูขออาสาสมัครนักเรียนที่สามารถปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นผู้ช่วยครูในการแนะนำเพื่อนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ และครูพูดกระตุ้นผู้เรียนว่าทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำกลุ่มประสบความสำเร็จ เพราะคะแนนของทุกคนคือคะแนนของกลุ่ม เพราะฉะนั้นทุกคนต้องมุ่งมั่นปฏิบัติอย่างเต็มที่</p>	<p>ช่วยเหลือผู้อื่นเพิ่มขึ้น</p> <p>5. ความสามารถในการปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีขึ้น</p> <p>6. การมีทักษะทางสังคมทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองในการใช้ชีวิตประจำวันให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข</p>

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3)</p> <p>3.) <u>ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม (10 นาที)</u></p> <p>3.1 แบบฝึกที่ 1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวเป็นวงกลมฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนได้ปฏิบัติการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเดียวโดยให้นักเรียนเตะ 1 ครั้ง แล้วจับ ทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบ 10 ครั้ง โดยที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกัน โดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู โดยให้เพื่อนที่ออกมาสาธิตช่วยครูสังเกตและคอยอธิบายให้เพื่อนที่ปฏิบัติไม่ได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <div data-bbox="608 1039 1131 1469" style="border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;"> </div> <p>☺ = ครู ● = นักเรียน</p> <p>3.2 แบบฝึกที่ 2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนและฝึกปฏิบัติทักษะเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าสองเท้าสลับกันโดยไม่ตก 5 ครั้ง โดยให้เพื่อนที่ออกมาสาธิตช่วยครูสังเกตและคอยอธิบายให้เพื่อนที่ปฏิบัติไม่ได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2)</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<div data-bbox="756 371 1019 725" data-label="Image"> </div> <p data-bbox="584 748 1150 1070">* ครูสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลจะต้องไปแก้ไขและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจและเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถนำทักษะไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ได้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 4, 6)</p> <p data-bbox="584 1084 866 1122">4.) <u>ชั้นนำไปใช้(20 นาที)</u></p> <p data-bbox="584 1144 1150 1294">4.1 ครูแบ่งนักเรียนแต่ละแถวให้เท่ากัน โดยคละเพศ และคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดจากทักษะกีฬาฟุตบอล</p> <p data-bbox="584 1317 1150 1525">4.2 ครูอธิบายเกมการแข่งขันให้นักเรียนได้ฟัง เกมเตะลูกฟุตบอลโดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องแย่งย้ายกันไปแข่งในแต่ละฐานของตนเอง ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ฐาน ได้แก่</p> <p data-bbox="584 1547 1150 1809">1. ฐานเริ่มต้น จะเป็นนักเรียนกลุ่มอ่อนในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันเตะลูกฟุตบอลให้ตั้งตรงขึ้นมาแล้วใช้มือจับ 1 ครั้ง เท่ากับ 1 คะแนน ปฏิบัติให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ภายในเวลา 3 นาที</p> <p data-bbox="584 1832 1150 1973">2. ฐานเตะด้วยเท้าข้างเดียวที่ถนัด จะเป็นนักเรียนกลุ่มปานกลางในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันเตะลูกฟุตบอลโดยให้นักเรียน</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>เลือกใช้เท้าข้างที่ตัวเองถนัด เตะให้ตั้งตรงขึ้นมา 1 ครั้ง เท่ากับ 1 คะแนน ปฏิบัติให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ภายในเวลา 3 นาที (สามารถตกพื้นได้ แต่ลูกนั้นจะไม่นับคะแนน)</p> <p>3. ฐานสุดท้าย จะเป็นนักเรียนกลุ่มเก่งในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันเตะลูกฟุตบอล โดยให้นักเรียนเลือกใช้เท้าข้างที่ตัวเองถนัด เตะลูกฟุตบอลให้ตั้งตรงขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง สามารถสลับเท้าได้ โดยให้ออกสตกได้ 2 ครั้ง นับต่อได้ เตะ 1 ครั้ง เท่ากับ 1 คะแนน ปฏิบัติให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ภายในเวลา 3 นาที</p> <p> = ครู = วิธีของลูกบอล = นักเรียน = ลูกฟุตบอล </p> <p>* ในระหว่างการแข่งขันครูพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมา รวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัล (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3)</p> <p>4.3 ครูตรวจสอบว่านักเรียนได้แข่งขันครบถ้วนทุกคนหรือไม่</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>4.4 เมื่อนักเรียนแข่งขันเสร็จให้นักเรียนกลับไปเข้าแถวตามกลุ่มเดิมของตนเองซึ่งคละเทศและคละความสามารถ เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม</p> <p>4.5 ครูสรุปผลการแข่งขันและประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันเกมในแต่ละฐานว่าประโยชน์ของเกมไม่ได้เกิดแค่ความสนุกสนานแต่ยังช่วยให้นักเรียนยังมีพื้นฐานกีฬาฟุตบอลเบื้องต้น</p> <p><u>5.) ชั้นสรุปทเรียน (5 นาที)</u></p> <p>5.1 สรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าและร่วมกันอภิปรายว่าปัจจัยที่จะทำให้ทีมชนะต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง (แนวคำตอบ : ความสามัคคี, ความมุ่งมั่น พยายาม , การเอาใจใส่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มีพัฒนาการที่ดี, การเป็นผู้นำ ผู้ตาม, การรู้จักควบคุมอารมณ์, การฝึกฝนทักษะ)</p> <p>5.2 ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนว่า การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า จุดใดของเท้าที่เป็นจุดกระทบลูกฟุตบอลให้ตั้งขึ้นไปตรง (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1) (แนวคำตอบ : บริเวณหลังเท้าที่ผูกเชือกรองเท้า)</p> <p>5.3 เน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้นักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถถามได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3)</p> <p>5.4 เน้นย้ำการมีน้ำใจ การดูแลเอาใจใส่เพื่อนร่วมทีม ความเสียสละเพื่อส่วนรวม</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญ หลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา</p>	

* ผลลัพธ์การเรียนรู้อยู่ช่องขวาสุดในแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง
4. นกหวีด
5. สนามฟุตบอล
6. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
K – การตอบคำถาม การปฏิบัติทักษะ	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคมได้อย่างถูกต้อง
A – ความตั้งใจ	นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	นักเรียนสนใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย
P – การปฏิบัติ	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลได้	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - นักเรียนใช้เวลาและแรงงาน ความสามารถของตนในการช่วยเหลือเพื่อน - นักเรียนปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามได้

ใบความรู้ที่ 2

การเตะลูกฟุตบอล

การเตะลูกฟุตบอลหมายถึง การคงลูกฟุตบอลไว้ในอากาศด้วยการใช้ส่วนต่างๆของร่างกาย บังคับควบคุมลูกฟุตบอลโดยใช้หลังเท้า

วิธีการเตะลูกฟุตบอลโดยใช้หลังเท้า

1. ยืนด้วยปลายเท้าและแยกเท้าห่างกันพอประมาณ
2. โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
3. ปล่ายลูกฟุตบอลให้ตกลงไปสู่เท้าพร้อมกับยกเท้าขึ้นมากระทบลูกฟุตบอลและลูกฟุตบอลจะอยู่ในช่วงขา
4. ตามองที่ลูกฟุตบอลตลอดเวลา
5. พยายามควบคุมลูกฟุตบอลไม่ให้สูงเกินไปเพราะสูงมากจะทำให้ยากแก่การควบคุม
6. ใช้หลังเท้าเตะลูกขึ้นมาระดับหัวเข่าแล้วเตะต่อไปจนเกิดความชำนาญ

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**

วิชา พลศึกษา	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาฟุตบอล	เรื่อง การรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน สัปดาห์ที่ 3	
จำนวน 1 คาบ	เวลา 50 นาที	สถานที่ สนามหญ้าเทียม

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เพิ่มพูนความสามารถของตนตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬาอย่างละ 1 ชนิด
3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและ นำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น
3. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
5. ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น

สาระสำคัญ

การรับและส่งบอลเป็นสิ่งสำคัญในการเล่นเป็นทีม เป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เล่นทุกคนต้องเรียนรู้ รวมทั้งผู้รักษาประตูด้วย มีเหตุผลหลายประการที่จะใช้การส่งบอลไม่ว่าจะเป็น การทำให้บอลอยู่ในกรอบครองของทีม, การเคลียร์บอลออกจากพื้นที่อันตราย, การส่งเพื่อเปิดโอกาสในการทำประตูคู่แข่ง แต่สิ่งที่สำคัญที่เราต้องคิดไว้คือ “จงส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีม เมื่อเขาอยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่า” การส่งบอลของผู้

เล่นมีเพื่อพัฒนาการโจมตีคู่แข่ง หรือ การทำให้บอลเคลื่อนที่โดยไม่ถูกการสกัดจากฝ่ายตรงข้าม การผ่านบอลมีทั้งการส่งลูกเร็วหรือส่งลูกโค้ง การส่งบอลสั้นหรือส่งบอลยาว การส่งบอลสั้นเป็นสิ่งที่ยากที่สุด ส่วนการส่งบอลยาวด้วยลูกโค้งเป็นสิ่งที่ยากที่สุด การส่งบอลในแต่ละรูปแบบล้วนมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป วิธีการส่งบอลสั้นที่ถูกต้องจะประกอบด้วยสองสิ่งคือ 1.บริเวณข้างเท้าด้านในที่ปะทะกับลูกบอล 2.แรงในการส่งบอลที่เหมาะสมเพื่อไปถึงเป้าหมายโดยไม่ถูกสกัดในระยะทางสั้นๆ ที่บอลเดินทางไป ดังนั้นในผู้เรียนจึงจำเป็นที่จะได้เรียนรู้และฝึกฝนการรับและส่งบอลให้เกิดความชำนาญ เพื่อส่งเสริมให้สามารถเล่นกีฬาฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความสนุกสนาน

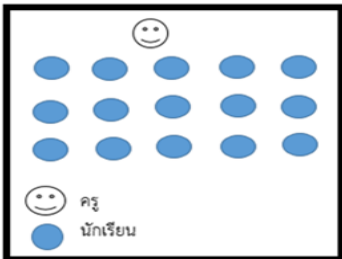
จุดประสงค์การเรียนรู้

1.ด้านทักษะทางสังคม

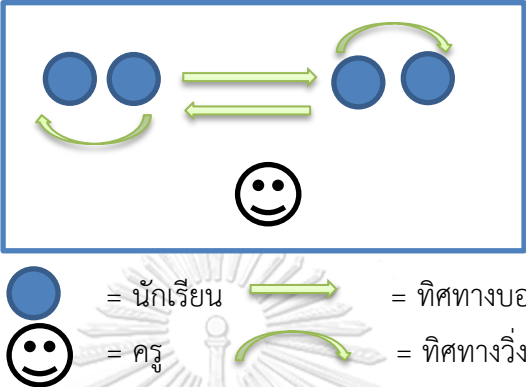
- 1.1 สามารถปรับตัวเป็นเป็นผู้นำและผู้ตามเพื่อให้คนในกลุ่มทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย
- 1.2 สามารถรวมอภิปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 1.3 ยอมรับในกฎข้อบังคับในชั้นเรียน ถูกคือถูก ผิดต้องยอมรับบทลงโทษ

2.ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

- 2.1 รู้และเข้าใจวิธีการปฏิบัติกรรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
- 2.2 สามารถปฏิบัติทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในได้
- 2.3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการฝึกปฏิบัติทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ขั้นตอนการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในหรือลูกแป</p> <p>1. ตา จ้อง ดู ลูก บอล พร้อมกับเป้าหมายที่จะส่ง</p> <p>2. ปลายเท้าหลักชี้ไปหาเป้าหมายที่เราจะส่ง</p> <p>3. หันปลายเท้าที่จะใช้ส่งออกด้านนอกใน</p>	<p>1. ชั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1.1 ให้นักเรียนจัดแถวตอน 5 แถวเท่าๆ กัน และให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มละความสามารถและเพศ</p> <p>เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มโฮม</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> 	<p>1. พัฒนาทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน</p> <p>2. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม</p> <p>ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มเพิ่มขึ้น</p> <p>3. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับ</p>

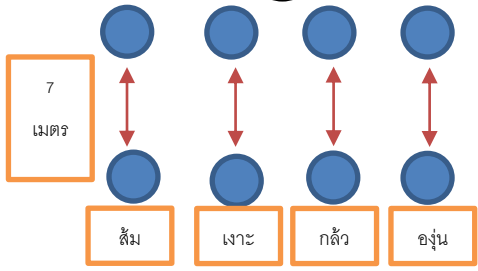
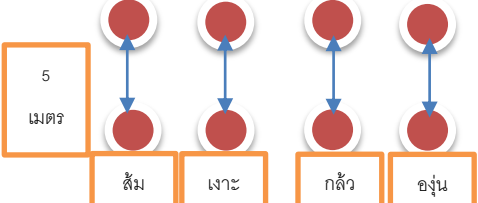
สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ลักษณะตั้งได้ฉากกับขาหลักอีกข้างหนึ่ง</p> <p>4. ใช้ข้างเท้าด้านในข้างที่จะส่งลูกสัมผัสตรงบริเวณกลางลูกบอลในขณะที่เดียวกันนั้นให้เหยียดเท้าจากด้านหลังมากระแทกลูกบอลแล้วส่งลูกออกไป</p> <p>5. อย่าส่งลูกบอลแรงหรือเบาเกินไป ต้องฝึกจนสามารถกำหนดความแรงของลูกบอลเองได้ เพราะลูกแปเป็นวิธีการส่งที่แม่นยำที่สุด</p>	<p>1.2 ครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีใครที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนที่แต่งกายถูกและเตรียมอุปกรณ์มาจะได้คะแนนเพิ่ม ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แต่งกายและเตรียมอุปกรณ์มาจะถูกลดคะแนนการนั่งเป็นกลุ่มหรือเป็นแถว ทำให้ง่ายต่อการตรวจเช็คประหยัดเวลา (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2,3)</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดท่าทางการบริหารร่างกายมากลุ่มละ 2 ท่า และทุกคนในกลุ่มต้องออกมาสาธิตให้เพื่อนกลุ่มอื่นปฏิบัติตาม พร้อมทั้งครูเกริ่นนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน โดยครูจะกระตุ้นให้นักเรียน ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม ช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุดและจะมีการให้รางวัลแก่ทีมที่ชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 5)</p> <p><u>2. ชั้นสอน (10 นาที)</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายและสาธิตทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน และครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาช่วยครูในการสาธิตกลุ่มละ 1 คนหรือ 2 คน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <div data-bbox="657 1648 1056 1935" data-label="Image"> </div>	<p>ฝึกชอบเพิ่มขึ้น</p> <p>4. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นเพิ่มขึ้น</p> <p>5. ความสามารถในการปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามดีขึ้น</p> <p>6. การมีทักษะทางสังคม ทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองในการใช้ชีวิตประจำวันให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข</p>

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>2.2 ครูให้นักเรียนฝึกรับ-ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวของตนเอง จนครบ 30 ลูก โดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <p>2.3 ครูขออาสาสมัครนักเรียนกลุ่มละ 1 คู่มาสาธิตให้เพื่อนดู คือหัวหน้าและรองหัวหน้ากลุ่ม และครูพูดกระตุ้นผู้เรียนว่าทุกคนต้องให้ความสนใจมากในทักษะที่กำลังเรียนเพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ถ้าหากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจนักเรียนสามารถซักถามครูหรือเพื่อนที่อาสาสมัครมาแสดงเป็นตัวอย่าง</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 5)</p> <p><u>3.) ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม (10 นาที)</u></p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มของตนเองโดยคละเพศและคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 6 คน จากนั้นให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่มของตนเอง แล้วจับคู่ภายในกลุ่ม โดยมีกติกาว่า คนเก่งต้องคู่กับคนอ่อน ปานกลางคู่กับปานกลาง โดยครูจะกระตุ้นให้นักเรียน ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีมช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด</p>	

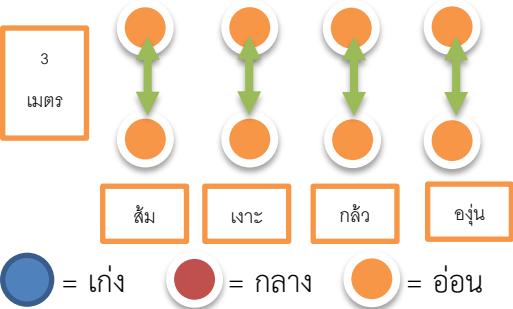
สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>3.2 แบบฝึกที่ 1 ครูให้นักเรียนฝึกจับ- ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ไป – กลับ คู่ละ 20 ครั้ง โดยไป – กลับ นับ 1 ครั้ง ในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <div data-bbox="564 533 1091 1115" style="border: 1px solid blue; padding: 10px; text-align: center;"> <p>เก่ง อ่อน</p> <p>กลาง กลาง</p> <p>เก่ง อ่อน</p> <p>กลุ่มกล้วย</p> </div> <p>3.3 แบบฝึกที่ 2 ฝึกจับ-ส่งเคลื่อนที่หน้าหลัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนจับคู่และกำหนดภาระหน้าที่ของนักเรียนแต่ละคนว่าใครจะเป็นผู้ส่งบอลเดินทางและใครเป็นผู้ส่งบอลถอยหลังเพื่อฝึกการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน เดินทาง ถอยหลัง โดยมีข้อตกลงว่า คนเก่งต้องคู่กับคนอ่อน ปานกลางคู่กับปานกลาง โดยครูจะกระตุ้นให้นักเรียน ทำได้ดีที่สุดเพื่อทีม ช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด - เมื่อครูให้สัญญาณนกหวีดให้นักเรียนคนที่ยืนตรงกวหมายเลข 1 ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในไปด้านหน้า และนักเรียน ฝั่งตรงข้ามส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในถอยหลัง ปฏิบัติจนถึงเส้นที่ครูกำหนดจึงหยุดได้ 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<div data-bbox="577 383 1150 972" data-label="Diagram"> </div> <p data-bbox="584 1003 1150 1330">* ครูสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลจะต้องไปแก้ไขและช่วยเหลืออธิบายให้เพื่อนเข้าใจ และเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถนำทักษะไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ได้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 4, 6)</p> <p data-bbox="584 1346 911 1384"><u>4.) ชั้นแข่งขันเกม (20 นาที)</u></p> <p data-bbox="584 1400 1150 1554">4.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮมที่ฝึกการรับ-ส่งบอล โดยคละเพศ และคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดจากทักษะกีฬาฟุตบอล</p> <p data-bbox="584 1570 1150 1839">4.2 ครูชี้แจงหน้าที่ของนักเรียนที่มีทักษะเก่ง กลาง อ่อนอธิบายเกมการแข่งขันให้นักเรียนได้ฟังเกมรับ-ส่งบอลโดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องแยกย้ายกันไปแข่งในแต่ละฐานของตนเอง เรียกว่ากลุ่มแข่งขัน ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ฐาน ได้แก่</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>1. ฐาน 3 เมตร แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะอ่อนจำนวน 2 ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันรับ-ส่งบอลโดยใช้ข้างเท้าด้านใน ไป - กลับ ระยะห่าง 3 เมตร โดยสามารถหยุดบอลได้ ปฏิบัติให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ภายในเวลา 2 นาที โดยจะนับไป เท่ากับ 1 กลับ เท่ากับ 1</p> <p>2. ฐาน 5 เมตร แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะปานกลางจำนวน 2 ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันรับ-ส่งบอลโดยใช้ข้างเท้าด้านใน ทั้งด้านซ้ายและขวาไป - กลับ ระยะห่าง 5 เมตร โดยสามารถหยุดบอลได้ ปฏิบัติให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ภายในเวลา 2 นาที โดยจะนับไป เท่ากับ 1 กลับ เท่ากับ 1</p> <p>3. ฐาน 7 เมตร แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะเก่งจำนวน 2 ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันรับ-ส่งบอลโดยใช้ข้างเท้าด้านใน ทั้งด้านซ้ายและขวาไป - กลับ ระยะห่าง 7 เมตร โดยสามารถหยุดบอลได้ ปฏิบัติให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ภายในเวลา 2 นาที โดยจะนับไป -กลับ เท่ากับ 1</p> 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	 <p>● = เก่ง ● = กลาง ● = อ่อน</p> <p>* ในระหว่างการแข่งขันครูพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัล (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3)</p> <p>4.3 ครูตรวจสอบว่านักเรียนได้แข่งขันครบถ้วนทุกคนหรือไม่</p> <p>4.4 เมื่อนักเรียนแข่งขันเสร็จให้นักเรียนกลับไปเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเองซึ่งคละเพศและคละความสามารถ เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม</p> <p>4.5 ครูสรุปผลการแข่งขันและประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันเกมในแต่ละฐานว่าประโยชน์ของเกมไม่ได้เกิดแค่ความสนุกสนานแต่ยังช่วยให้นักเรียนยังมีพื้นฐานกีฬาฟุตบอลเบื้องต้น มอบรางวัลให้กับทีมที่ชนะ และนักเรียนทุกคนปรบมือแสดงความยินดีกับกลุ่มที่ชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.) <u>ขั้นสรุปบทเรียน (5 นาที)</u></p> <p>5.1 สรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกและร่วมกันอภิปรายว่าปัจจัยที่จะทำให้ทีมชนะต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>(แนวคำตอบ : ความสามัคคี, ความมุ่งมั่น พยายาม , การเอาใจใส่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มีพัฒนาการที่ดี, การเป็นผู้นำ ผู้ตาม, การรู้จักควบคุมอารมณ์, การฝึกฝนทักษะ)</p> <p>5.2 ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนว่า การรับ – ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอะไร(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>(แนวคำตอบ : การแป)</p> <p>5.3 เน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้นักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถถามได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3)</p> <p>5.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบของทักษะทางสังคม 4 ด้าน ว่ามีเหตุการณ์ใดที่นักเรียนได้แสดงออกการมีทักษะทางสังคมบ้าง</p> <p>(แนวคำตอบ : การช่วยเหลือเพื่อนที่มีทักษะอ่อนภายในกลุ่มของตนเอง ,การปรบมือแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะ, การมุ่งมั่นตั้งใจฝึกเพื่อกลุ่มของตนเอง, การยอมในผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสีย) (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญหลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา</p>	

* ผลลัพธ์การเรียนรู้อยู่ช่องขวาสุดในแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง
4. นกหวีด
5. สนามฟุตบอล
6. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
K – การตอบคำถาม การปฏิบัติทักษะ	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคมได้อย่างถูกต้อง
A – ความตั้งใจ	นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	นักเรียนสนใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย
P – การปฏิบัติ	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลได้	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะ โดยการปรบมือ - นักเรียนสละเวลาและแรงงาน ความสามารถของตนในการช่วยเหลือเพื่อน - นักเรียนปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามได้

ใบความรู้ที่ 3

การรับ - ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

การส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนร่วมทีมนั้นมีหลายวิธีด้วยกันเช่น การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน นับว่าเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในการเล่นฟุตบอลทั้งนี้เพราะว่าเป็นการส่งลูกที่แน่นอนและแม่นยำที่สุดโดยมีวิธีการเตะดังนี้ ตามองที่ลูก เท้าที่ไม่ได้เตะเป็นเท้าหลักวางไว้ระดับเดียวกับลูกบอลลงอเข่าและน้อยแบะเท้าที่จะเตะออก เกร็งข้อเท้าและหัวเข่า โดยแรงจากสะโพก ลากตัวโน้มไปข้างหน้าน้ำหนักอยู่บนเท้าหลัก ต้องการให้ลูกไปในทิศทางใดให้หันหน้าไปทางทิศทางที่ต้องการเตะด้วยข้างเท้าด้านใน

การรับลูกฟุตบอลนั้นมีหลายวิธีแต่วิธีที่ใช้มากที่สุดคือการรับลูกด้วยข้างเท้าด้านใน มีวิธีการคือ ยกเท้าขึ้นเล็กน้อย เพื่อลูกบอลที่เข้าหาตัวเมื่อลูกบอลสัมผัสกับข้างเท้าด้านใน ให้พ่อน้ำหนักลูกบอลด้วยการดึงเท้ากับเล็กน้อย ก้มตัวและกางแขนออกเพื่อทรงตัว เท้าหลังงอเล็กน้อย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**

วิชา พลศึกษา	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาฟุตบอล	เรื่อง การรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก	สัปดาห์ที่ 4
จำนวน 1 คาบ	เวลา 50 นาที	สถานที่ สนามหญ้าเทียม

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เพิ่มพูนความสามารถของตนตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬาอย่างละ 1 ชนิด
3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและ นำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น
3. ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
5. ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น

สาระสำคัญ

การรับและส่งบอลเป็นสิ่งสำคัญในการเล่นเป็นทีม เป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เล่นทุกคนต้องเรียนรู้ รวมทั้งผู้รักษาประตูด้วย มีเหตุผลหลายประการที่จะใช้การส่งบอลไม่ว่าจะเป็น การทำให้บอลอยู่ในกรอบครองของทีม, การเคลียร์บอลออกจากพื้นที่อันตราย, การส่งเพื่อเปิดโอกาสในการทำประตูคู่แข่ง แต่สิ่งที่สำคัญที่เราต้องคิดไว้คือ “จงส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีม เมื่อเขาอยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่า” การส่งบอลของผู้เล่นมีเพื่อพัฒนาการโจมตีคู่แข่ง หรือ การทำให้บอลเคลื่อนที่โดยไม่ถูกการสกัดจากฝ่ายตรงข้าม การผ่าน

บอลมีทั้งการส่งลูกเร็วหรือส่งลูกโด่ง การส่งบอลสั้นหรือส่งบอลยาว การส่งบอลสั้นเป็นสิ่งที่ง่ายที่สุด ส่วนการส่งบอลยาวด้วยลูกโด่งเป็นสิ่งที่ยากที่สุด การส่งบอลในแต่ละรูปแบบล้วนมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป วิธีการส่งบอลสั้นที่ถูกต้องจะประกอบด้วยสองสิ่งคือ 1.บริเวณข้างเท้าด้านนอกที่ปะทะกับลูกบอล 2. แรงในการส่งบอลที่เหมาะสมเพื่อในไปถึงเป้าหมายโดยไม่ถูกสกัดในระยะทางสั้นๆ ที่บอลเดินทางไประดับนั้นในผู้เรียนจึงจำเป็นที่จะได้เรียนรู้และฝึกฝนการรับและส่งบอลให้เกิดความชำนาญ เพื่อส่งเสริมให้สามารถเล่นกีฬาฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

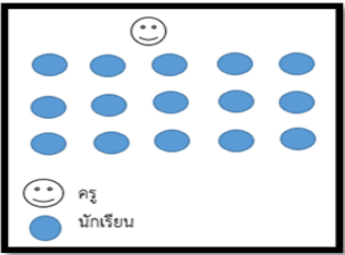
1.ด้านทักษะทางสังคม

- 1.1 สามารถปรับตัวเป็นผู้นำและผู้ตามเพื่อให้คนในกลุ่มทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย
- 1.2 สามารถร่วมมือปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 1.3 แสดงความมีน้ำใจโดยการช่วยเหลือแนะนำเพื่อนภายในกลุ่มของตนเอง

2.ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

- 2.1 รู้และเข้าใจวิธีการปฏิบัติกรรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก
- 2.2 สามารถปฏิบัติทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกได้
- 2.3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการฝึกปฏิบัติทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

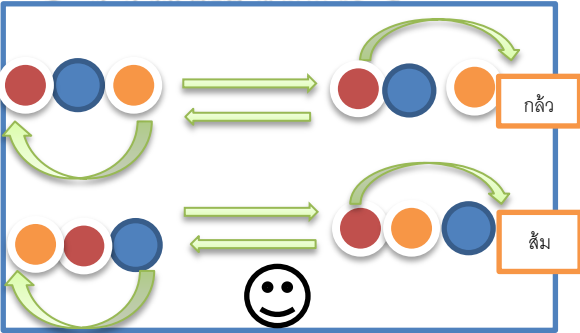
กระบวนการจัดการเรียนรู้

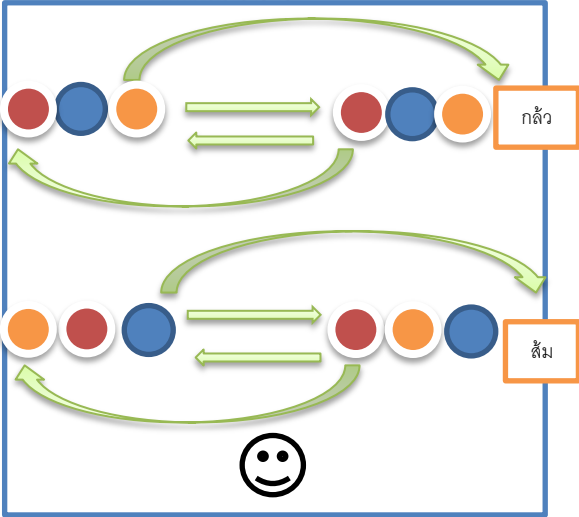
สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
ทักษะการส่งลูกฟุตบอลในลักษณะข้างเท้าด้านนอก การส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก คือ การส่งลูกโดยใช้หลังเท้าข้างนอกตรงด้านนิ้วก้อยหรือพักและรับลูกที่มาทางด้านข้างเช่นทางขวาและจะเล่นต่อไปทางขวา โดยไม่ต้องเสียเวลา	1. ขั้นเตรียม (5 นาที) 1.1 ให้นักเรียนจัดแถวตอน 5 แถวเท่าๆ กันและให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มความสามารถและเพศ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มโฮม พร้อมทั้งให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม(ผลลัพธ์การเรียนรู้ข้อ 2, 3) <div style="text-align: center;"> </div>	1. พัฒนาทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก 2. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มเพิ่มขึ้น 3. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม

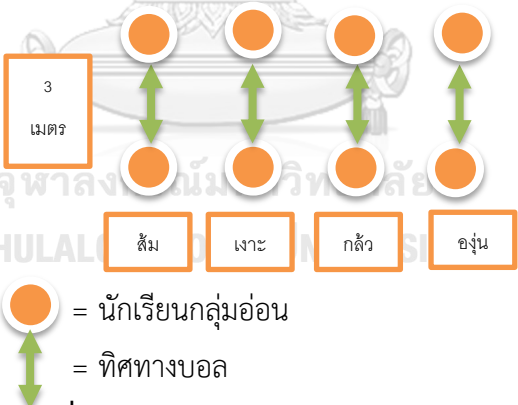
สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>หมุนตัวหาทิศทาง แต่โอกาสที่เล่นพลาตมีได้ง่าเพราะว่าควบคุมลูกในการส่งได้ยาก</p> <p>วิธีการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกมีดังนี้</p> <p>1.หันหน้าเข้าหาลูกบอล สายตามองดูลูกบอลตลอดเวลา ทรงตัวให้ดีโดยการกางแขนออก ย่อตัวลงเล็กน้อย</p> <p>2.ใช้เท้าที่ไม่ถนัดเป็นตัวรับน้ำหนักเคลื่อนที่เข้าหาลูกฟุตบอลทางด้านข้างลูกบอลใช้เท้าที่ถนัดเตะบอลบริเวณด้านผู้ปฏิบัติทักษะ</p>	<p>1.2 ครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีคนใดที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนที่แต่งกายถูกต้องจะได้คะแนนเพิ่มส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แต่งกายด้วยชุดพลศึกษามาจะถูกลดคะแนนการนั่งเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวทำให้ง่ายต่อการตรวจเช็คประหยัดเวลา (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2,3)</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดทำทางในการบริหารร่างกายมากลุ่มละ 2 ท่า และทุกคนในกลุ่มต้องออกมาสาธิตให้เพื่อนกลุ่มอื่นปฏิบัติตาม พร้อมทั้งครูเกริ่นนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน โดยครูจะกระตุ้นให้นักเรียน ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม ช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุดและจะมีการให้รางวัลแก่ทีมที่ชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 5)</p> <p><u>2. ชั้นสอน (10 นาที)</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายและสาธิตทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก และครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาช่วยครูในการสาธิตกลุ่มละ 1 คนหรือ 2 คน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <div data-bbox="694 1592 1054 1955" data-label="Image"> </div>	<p>ด้านทักษะความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น</p> <p>4. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นเพิ่มขึ้น</p> <p>5. ความสามารถในการปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามดีขึ้น</p> <p>6. การมีทักษะทางสังคม ทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองในการใช้ชีวิตประจำวันให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข</p>

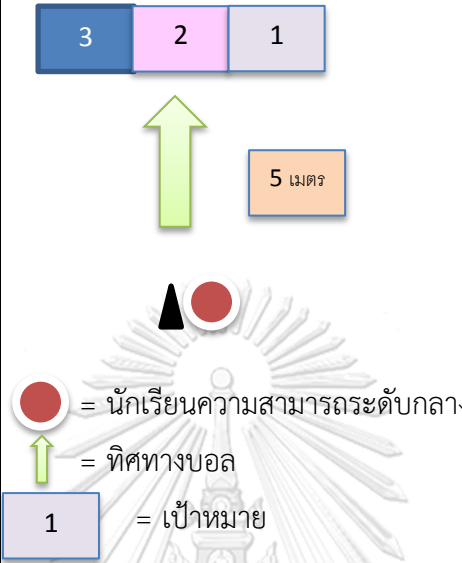

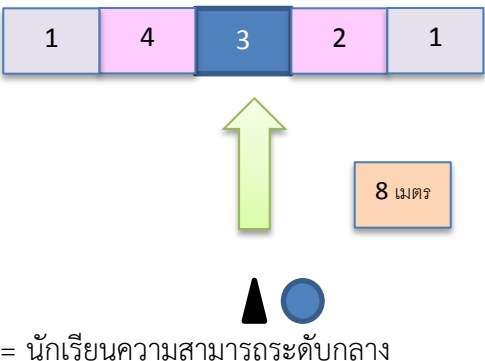

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>2.2 ครูให้นักเรียนกลุ่มโฮมแต่ละกลุ่มจับคู่กันภายในกลุ่มโฮมของตนเอง โดยมีข้อตกลงว่า คนเก่งต้องคู่กับคนอ่อน ปานกลางคู่กับปานกลาง โดยครูจะกระตุ้นให้นักเรียน ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีมช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด</p> <p>2.3 ครูให้นักเรียนทุกคู่มือฝึกจับ-ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก จนครบ 20 ลูก เตะไป - กลับ นับ 1 ครั้ง ให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <div data-bbox="587 817 1117 1310" style="text-align: center;"> </div> <p>2.3 เมื่อทุกคู่มือปฏิบัติครบ ครูขออาสาสมัครนักเรียนกลุ่มละ 1 คู่มาสานิตให้เพื่อนดู คือหัวหน้าและรองหัวหน้ากลุ่ม และครูพูดกระตุ้นผู้เรียนว่าทุกคนต้องให้ความสนใจมากในทักษะที่กำลังเรียนเพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ถ้าหากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจนักเรียนสามารถซักถามครูหรือเพื่อนที่อาสาสมัครมาแสดงเป็นตัวอย่าง (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 5)</p> <p>3.) <u>ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม (10 นาที)</u></p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง โดยศิลปะและศิลปะความสามารถ เก่ง ปานกลาง</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>อ่อน กลุ่มละ 6 คน ของตนเอง แล้วจับคู่ภายในกลุ่ม โดยมีกติกาว่า คนเก่งต้องคู่กับคนอ่อน ปานกลางคู่กับปานกลาง โดยครูจะกระตุ้นให้นักเรียนทำได้ดีที่สุดเพื่อทีม ช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด</p> <p>แบบฝึกที่ 1 รับ-ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกแล้วต่อท้ายแถวตนเอง</p> <p>- ครูให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโฮมของนักเรียนจะยืนเรียงลำดับอย่างไร จากนั้นครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกรับ-ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวของตนเอง จนครบ 30 ลูก โดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <p>● = นักเรียนเก่ง ● = นักเรียนปานกลาง ● = นักเรียนกลุ่มอ่อน → = ทิศทางบอล 😊 = ครู ↪ = ทิศทางวิ่ง</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>แบบฝึกที่ 2 รับ-ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกแล้วต่อท้ายแถวฝั่งตรงข้าม</p> <p>- ครูให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโฮมของนักเรียนจะยืนเรียงลำดับอย่างไร จากนั้นครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกรับ-ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวของตนเอง จนครบ 30 ลูก โดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <p>● = นักเรียนเก่ง ● = นักเรียนปานกลาง ● = นักเรียนกลุ่มอ่อน → = ทิศทางบอล 😊 = ครู ↪ = ทิศทางวิ่ง</p> <p>* ครูสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลจะต้องไปช่วยเหลืออธิบายให้เพื่อนเข้าใจและเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถนำทักษะไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ได้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 4, 6)</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>4.) <u>ขั้นแข่งขันเกม (20 นาที)</u></p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮม</p> <p>4.2 ครูชี้แจงหน้าที่ของนักเรียนในกลุ่มโฮม ที่มีทักษะเก่ง ปานกลาง อ่อนโดยนักเรียนจะต้องแยกกันไปแข่งขัน ซึ่งเรียกว่ากลุ่มแข่งขัน โดยจะมี 3 กลุ่มแข่งขัน คือ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง</p> <p>4.3 ครูอธิบายเกมการแข่งขันให้นักเรียนได้ฟังเกมรับ-ส่งบอล โดยประกอบด้วย 3 ฐาน ได้แก่</p> <p>ฐานที่ 1 กลุ่มอ่อน แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะอ่อนจำนวน 2 ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันรับ-ส่งบอลโดยใช้ข้างเท้าด้านนอก ไป - กลับ ระยะห่าง 3 เมตร โดยสามารถหยุดบอลได้ ปฏิบัติให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ภายในเวลา 2 นาที โดยจะนับไป เท่ากับ 1 กลับ เท่ากับ 1</p> <p>ฐานที่ 2 กลุ่มปานกลาง แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะปานกลางจำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันส่งบอลให้เข้าเป้า โดยใช้ข้างเท้าด้านนอก ทีละ 1 คน ระยะห่างจากจุดเตะกับเป้าห่าง 5 เมตร โดยแต่ละคนจะได้เตะคนละ 2 ครั้ง โดยแต่ละเป้าจะมีจะคะแนนเขียนบอกไว้ มีทั้งหมด</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>3 ช่อง โดยเรียงคะแนน 3 2 1 ใครเตะเข้าช่องใดก็ได้คะแนนตามป้ายของช่องนั้น</p> <p> = นักเรียนความสามารถระดับกลาง = ทิศทางบอล = เป้าหมาย </p> <p>ฐานที่ 3 กลุ่มเก่ง แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะเก่งจำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันส่งบอลให้เข้าเป้าโดยใช้ข้างเท้าด้านนอก ทีละ 1 คน ระยะห่างจากจุดเตะกับเป้าห่าง 8 เมตร โดยแต่ละคนจะได้เตะคนละ 2 ครั้ง โดยแต่ละเป้าจะมีคะแนนเขียนบอกไว้ มีทั้งหมด 3 ช่อง โดยเรียงคะแนน 5 4 3 2 1 ใครเตะเข้าช่องใดก็ได้คะแนนตามป้ายของช่องนั้น</p> <p>คะแนนตามป้ายของช่องนั้น</p> <p> = นักเรียนความสามารถระดับกลาง </p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>↑ = ทิศทางบอล</p> <p>1 = เป้าหมาย</p> <p>* ในระหว่างการแข่งขันครูผู้ตรวจกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัล ขอให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อความสำเร็จของกลุ่มโฮมของนักเรียน(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3)</p> <p>4.3 ครูตรวจสอบว่านักเรียนได้แข่งขันครบถ้วนทุกคนหรือไม่</p> <p>4.4 เมื่อนักเรียนแข่งขันเสร็จให้นักเรียนกลับไปเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม</p> <p>4.5 ครูสรุปผลการแข่งขันและประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันเกมในแต่ละฐานว่าประโยชน์ของเกมไม่ได้เกิดแค่ความสนุกสนานแต่ยังช่วยให้นักเรียนยังมีพื้นฐานกีฬาฟุตบอลเบื้องต้น มอบรางวัลให้กับทีมที่ชนะ และนักเรียนทุกคนปรบมือแสดงความยินดีกับกลุ่มที่ชนะ</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ข้อ 6)</p> <p><u>5.)</u> <u>ขั้นสรุปทบทวน (5 นาที)</u></p> <p>5.1 สรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับการรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกและถามคำถามดังต่อไปนี้</p> <p>- ถ้าหากเพื่อนร่วมทีมของนักเรียนปฏิบัติทักษะการรับ-ส่งลูกฟุตบอลไม่ได้นักเรียนจะปฏิบัติหรือบอกกับเพื่อนร่วมทีมว่าอย่างไร</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>(แนวคำตอบ : เอาใจใส่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มีพัฒนาการที่ดี, ใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ของเพื่อนร่วมทีม, การให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม, พูดกระตุ้นว่าเค้าสามารถทำได้และทำได้ดี, บอกเพื่อนว่าเล่นให้สนุกไม่ต้องกังวล)</p> <p>5.2 ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนว่า การรับ – ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก มีวิธีการส่งบอลสั้นที่ถูกต้องจะประกอบด้วยสองสิ่งคืออะไรบ้าง (แนวคำตอบ : 1.บริเวณข้างเท้าด้านนอกที่ปะทะกับลูกบอล 2.แรงในการส่งบอลที่เหมาะสมเพื่อไปถึงเป้าหมายโดยไม่ถูกสกัดในระยะทางสั้นๆ ที่บอลเดินทางไป) (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>5.3 เน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้นักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถถามได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3)</p> <p>5.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบของทักษะทางสังคม 4 ด้าน ว่ามีเหตุการณ์ใดที่นักเรียนได้แสดงออกการมีทักษะทางสังคมบ้าง (แนวคำตอบ : การช่วยเหลือเพื่อนที่มีทักษะอ่อนภายในกลุ่มของตนเอง ,การปรบมือแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะ, การมุ่งมั่นตั้งใจฝึกเพื่อกลุ่มของตนเอง, การยอมในผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสีย) (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญ หลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา</p>	

* ผลลัพธ์การเรียนรู้อยู่ช่องขวาสุดในแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง
4. นกหวีด
5. สนามฟุตบอล
6. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
K – การตอบคำถาม การปฏิบัติทักษะ	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคมได้อย่างถูกต้อง
A – ความตั้งใจ	นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	นักเรียนสนใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายและติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย
P – การปฏิบัติ	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลได้	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะ โดยการปรบมือ - นักเรียนใช้เวลาและแรงงาน ความสามารถของตนในการช่วยเหลือเพื่อน - นักเรียนปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามได้

ใบความรู้ที่ 4

การรับส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

การรับส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกเป็นการใช้บริเวณหลังเท้าด้านนอกตรงด้านนิ้วก้อย ใช้เมื่อรับลูกที่มาจากด้านข้างและเมื่อต้องการที่ส่งลูกบอลด้านข้าง โดยไม่ต้องเสียเวลาหมุนตัวเปลี่ยนทิศทาง

หลักการรับด้วยข้างเท้าด้านนอกให้หันหน้าเข้าหาทิศทางที่ลูกบอลมา ตาจับจ้องที่ลูก กางแขนช่วยในการทรงตัว ตัวย่อลงเล็กน้อย ใช้เท้าข้างที่ไม่ได้ใช้หยุดลูกเป็นหลักและรับน้ำหนักตัว เมื่อลูกบอลมาได้ในระยะที่จะรับลูก ให้ยกเท้าข้างที่จะใช้หยุดลูกไปรับลูกซึ่งอาจจะกลิ้งมาตามพื้นหรือกระดอนขึ้นจากพื้น ใช้ข้างเท้าด้านนอกแตะประคองลูกลงสู่พื้นเบาๆ ผ่อนเท้าตามความแรงของลูก

หลักการส่งด้วยข้างเท้าด้านนอกให้วางเท้าหลัก อยู่ด้านข้าง ค่อนไป ข้างหลังเล็กน้อย แล้วหักข้อเท้าลง จนส่วน ข้างเท้าด้านนอก ขนานผ่านตัดลูกบอลไป ตามแนวทิศทาง ที่จะส่งลูกออกไป การเตะแบบนี้ในขณะที่กำลังเคลื่อนที่ ให้น้ำหนักตัวเคลื่อนที่ไป อยู่บนเท้าที่ใช้เตะทันทีหลังจากที่ได้เตะลูกไปแล้ว และถ้าหากลูกบอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้าให้ผู้เตะวางเท้าหลักไปข้างหน้า ถ้าลูกบอลไปเล็กน้อย แล้วเหวี่ยงขา ท่อนล่างไปใช้เตะเพื่อเตะลูกออกไปในจังหวะของการก้าวพอดี

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**

วิชา พลศึกษา	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาฟุตบอล	เรื่อง การเลี้ยงลูกฟุตบอล	สัปดาห์ที่ 5
จำนวน 1 คาบ	เวลา 50 นาที	สถานที่ สนามหญ้าเทียม

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เพิ่มพูนความสามารถของตนตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬาอย่างละ 1 ชนิด
3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและ นำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น
3. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
5. ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น

สาระสำคัญ

ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ การเลี้ยงลูกฟุตบอล หมายถึง การพาลูกบอลไปด้วยการใช้เท้าทั้งสองเข้าสลับกัน จะเป็นการเดินหรือวิ่งก็ตาม เราสามารถที่จะไปได้ตามที่ต้องการ ช้า เร็ว หรือหลบหลีกด้วยการใช้เท้าทั้งสองข้างบังคับลูก รวมทั้งการหลอกหลอ ป้องกันหรือเพื่อการพาไปยังประตู ถ้าหากผู้เรียนได้

ฝึกการเลี้ยงลูกฟุตบอลจนเกิดความชำนาญ จะส่งผลให้การเล่นกีฬาฟุตบอลสนุกสนานและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

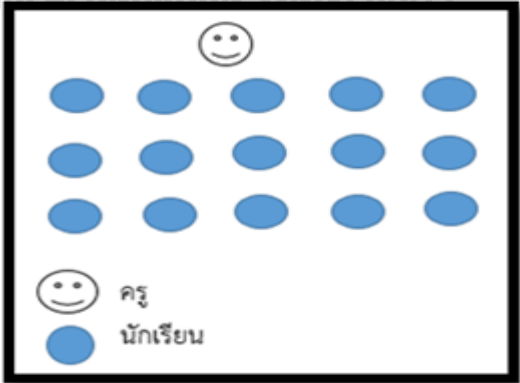
1. ด้านทักษะทางสังคม

- 1.1 สามารถปรับตัวเป็นผู้นำและผู้ตามเพื่อให้คนในกลุ่มทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย
- 1.2 สามารถร่วมมือปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 1.3 แสดงความมีน้ำใจโดยการช่วยเหลือแนะนำเพื่อนภายในกลุ่มของตนเอง

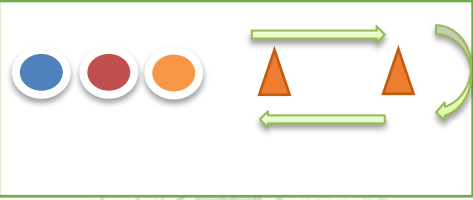
2. ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

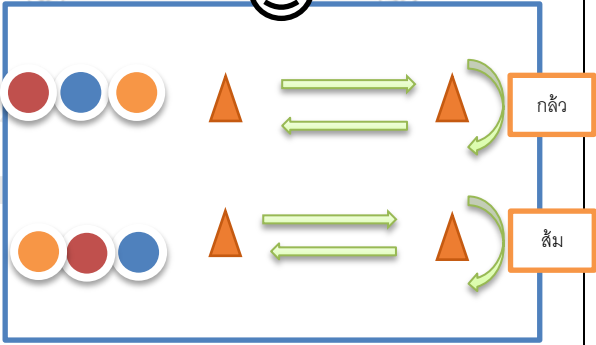
- 2.1 รู้และเข้าใจวิธีการปฏิบัติการเล่นลูกฟุตบอล
- 2.2 สามารถปฏิบัติทักษะการเล่นลูกฟุตบอล ได้
- 2.3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการฝึกปฏิบัติทักษะการเล่นลูกฟุตบอล

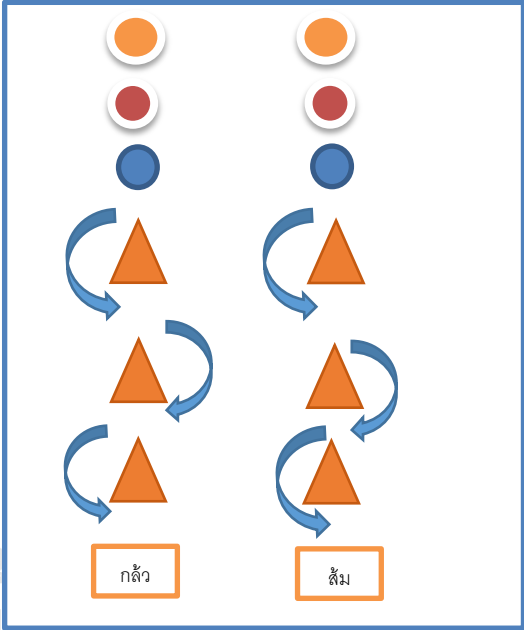
กระบวนการจัดการเรียนรู้

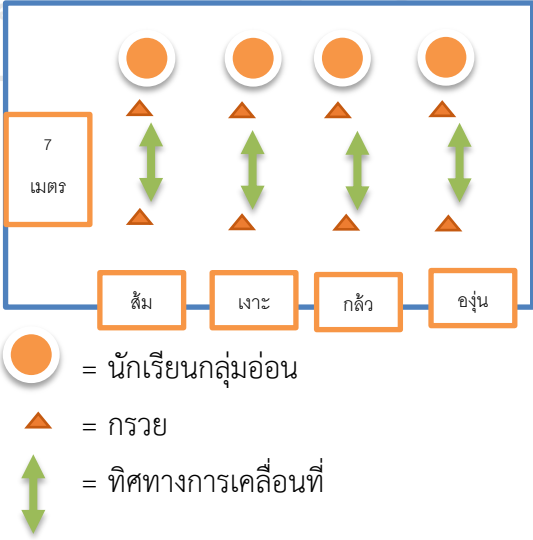
สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>การเล่นลูกฟุตบอล</p> <p>1. การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านในเริ่มด้วยข้างเท้าด้านในข้างที่ถนัด บริเวณนิ้วหัวแม่เท้า สัมผัสกับลูกใต้จุดกึ่งกลางของลูกบอล โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย แต่ลูกให้กลิ้งไปข้างหน้า ทั้งช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ชำเลืองสายตาดูลูกบอล</p>	<p><u>1. ชั้นเตรียม (5 นาที)</u></p> <p>1.1 ให้นักเรียนจัดแถวตอน 5 แถวเท่าๆ กันและให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มความสามารถและเพศ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มโฮม พร้อมทั้งให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> 	<p>1. พัฒนาทักษะการเล่นลูกฟุตบอล</p> <p>2. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มเพิ่มขึ้น</p> <p>3. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น</p>

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>2. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านนอก เริ่มต้นด้วยข้างเท้าด้านนอกที่ถนัด บริเวณนี้วักอ้อมสัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอล โนมั่วตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย แต่ลูกให้กลิ้งไปข้างหน้า ทั้งช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ชำเลืองสายตาดูลูกบอล</p>	<p>1.2 ครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีคนใดที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนที่แต่งกายถูกต้องจะได้คะแนนเพิ่มส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แต่งกายด้วยชุดพลศึกษามาจะถูกลดคะแนนการนั่งเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวทำให้ง่ายต่อการตรวจเช็คประหยัดเวลา (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2,3)</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอบอุ่นร่างกาย (Warm – up) ในท่าต่างๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยืดเหยียดร่างกาย - กระโดดตบ 20 ครั้ง - แตะสลับ 20 ครั้ง - หมุนแขนข้างละ10ครั้ง <p>1.4 ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกวิ่ง 31 โดยในแต่ละกลุ่มโฮมให้ฝึกเป็นคู่ก่อน โดยมีข้อตกลงดังนี้ คนเก่งคู่กับคนอ่อน คนปานกลางคู่กับปานกลาง จากนั้นให้มารวมกันเป็นทีม และทำการแข่งขันวิ่ง 31 ขาเป็นทีมตามกลุ่มโฮม ทีมใดสามารถวิ่งเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นทีมที่ชนะ ครูเน้นย้ำเรื่องการวางแผนในการเดิน การก้าวเท้า และต้องมีผู้นำ 1 คนในทีมเป็นผู้สั่งให้ก้าวเท้า เมื่อเพื่อนล้มก็ช่วยกันพยุงเพื่อนให้ลุกขึ้นมาจนเข้าเส้นชัย</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 4, 5)</p> 	<p>4. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นเพิ่มขึ้น</p> <p>5. ความสามารถในการปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามดีขึ้น</p> <p>6. การมีทักษะทางสังคม ทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองในการใช้ชีวิตประจำวันให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข</p>

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p><u>2. ชั้นสอน (10 นาที)</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายและสาธิตทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก และครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาช่วยครูในการสาธิตกลุ่มละ 1 คนหรือ 2 คน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>2.2 ครูให้นักเรียนกลุ่มโฮมแต่ละกลุ่มฝึกเลี้ยงบอลด้วยข้างเท้าด้านในอ้อมกรวยไป-กลับ แล้วจึงส่งบอลให้เพื่อนในกลุ่ม จนครบคนละ 1 รอบ โดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <p>● = นักเรียน → = ทิศทางการเคลื่อนที่ ▲ = กรวย</p> <p>2.3 เมื่อทุกกลุ่มปฏิบัติครบ ครูขออาสาสมัครนักเรียนกลุ่มละ 1 คู่มาสาธิตให้เพื่อนดู คือหัวหน้าและรองหัวหน้ากลุ่ม และครูพูดกระตุ้นผู้เรียนว่าทุกคนต้องให้ความสนใจมากในทักษะที่กำลังเรียน เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ถ้าหากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจนักเรียนสามารถซักถามครูหรือเพื่อนที่อาสาสมัครมาแสดงเป็นตัวอย่าง (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 5)</p> <p><u>3.) ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม (12 นาที)</u></p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง โดยคละเพศและคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>อ่อน กลุ่มละ 6 คน ของตนเอง เพื่อทำการฝึกเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก เพื่อเตรียมไปแข่งขันกับสมาชิกของกลุ่มอื่น โดยครูกระตุ้นให้นักเรียน ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม ช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด</p> <p>แบบฝึกที่ 1 เลี้ยงลูกฟุตบอลทางตรง</p> <p>- ครูให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโฮมของนักเรียนจะยืนเรียงลำดับอย่างไร จากนั้นครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในไปอ้อมกรวย แล้วเลี้ยงลูกฟุตบอลกลับด้วยข้างเท้าด้านนอกแล้วจึงส่งบอลให้เพื่อนคนละ 3 รอบ แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวของตนเอง ครูเน้นย้ำให้นักเรียนที่มีความถนัดทางกีฬาฟุตบอลต้องคอยแนะนำเพื่อน เพื่อนให้เพื่อนนำความสามารถไปแข่งกับกลุ่มอื่นและทำให้คะแนนของทีมเพิ่มขึ้น (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3) โดยให้นักเรียนทุกคนในทีมปฏิบัติจนครบ</p> <p>● = นักเรียนเก่ง ● = นักเรียนปานกลาง ● = นักเรียนกลุ่มอ่อน → = ทิศทางการเคลื่อนที่ 😊 = ครู</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>แบบฝึกที่ 2 เลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีกสิ่งกีดขวาง</p> <p>- ครูให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโฮมของนักเรียนจะยืนเรียงลำดับอย่างไร จากนั้นครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกเลี้ยงลูกฟุตบอลบอลด้วยข้างเท้าด้านในหรือข้างเท้าด้านนอกโดยเลี้ยงซิกแซกหลบหลีกสิ่งกีดขวางที่กำหนดโดยเลี้ยงไปแล้วจึงเลี้ยงกลับมาส่งให้เพื่อนในกลุ่มจนครบ โดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <p>● = นักเรียนเก่ง ● = นักเรียนปานกลาง ● = นักเรียนกลุ่มอ่อน ↪ = ทิศทางบอล 😊 = ครู</p> <p>* ครูสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลจะต้องไปช่วยเหลืออธิบายให้เพื่อนเข้าใจและ</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>เพื่อให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถนำทักษะไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ได้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 4)</p> <p><u>4.) ชั้นแข่งขันเกม (20 นาที)</u></p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮม</p> <p>4.2 ครูชี้แจงหน้าที่ของนักเรียนในกลุ่มโฮม ที่มีทักษะเก่ง ปานกลาง อ่อนโดยนักเรียนจะต้องแยกกันไปแข่งขัน ซึ่งเรียกว่ากลุ่มแข่งขัน โดยจะมี 3 กลุ่มแข่งขัน คือ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง</p> <p>4.3 ครูอธิบายเกมการแข่งขันให้นักเรียนได้ฟังเกมเลี้ยงลูกฟุตบอล โดยประกอบด้วย 3 ฐาน ได้แก่ ฐานที่ 1 เลี้ยงทางตรง แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะอ่อนในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันเลี้ยงบอลโดยใช้ข้างเท้าด้านในและด้านนอก ไป อ้อมหลักและกลับ ระยะทาง 7 เมตร ปฏิบัติให้ได้จำนวนรอบมากที่สุด ภายในเวลา 2 นาที โดยจะนับไป - กลับ เท่ากับ 1 คะแนน</p> <p>● = นักเรียนกลุ่มอ่อน</p> <p>▲ = กรวย</p> <p>↕ = ทิศทางการเคลื่อนที่</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>ฐานที่ 2 เลี้ยงอ้อมหลัก 4 มุม แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะปานกลางแข่งเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในหรือข้างเท้าด้านนอก รอบกรอบสี่เหลี่ยม โดยเลี้ยงครบ 4 มุม 1 รอบ เท่ากับ 1 คะแนน ภายในเวลา 2 เลี้ยงให้ได้จำนวนรอบมากที่สุด</p> <p>● = นักเรียนกลุ่มกลาง ▲ = กรวย ↑ = ทิศทางการเคลื่อนที่</p> <p>ฐานที่ 3 เลี้ยงหลบหลีก แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะเก่งมาแข่งขันกัน โดย แข่งขันกันเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในหรือข้างเท้าด้านนอกหลบหลีกสิ่งกรีดขวางโดยเลี้ยงไปและกลับ 1 รอบ เท่ากับ 1 คะแนน</p> 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p> = นักเรียนทักษะเก่ง = ทิศทางการเคลื่อนที่ = กรวย </p> <p> * ในระหว่างการแข่งขันครูจะพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัลขอให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อความสำเร็จของกลุ่มโฮมของนักเรียน(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3) </p> <p>4.3 ครูตรวจสอบว่านักเรียนได้แข่งขันครบถ้วนทุกคนหรือไม่</p> <p>4.4 เมื่อนักเรียนแข่งขันเสร็จให้นักเรียนกลับไปเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม</p> <p>4.5 ครูสรุปผลการแข่งขันและประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันเกมในแต่ละฐานว่าประโยชน์ของเกมไม่ได้เกิดแค่ความสนุกสนานแต่ยังช่วยให้นักเรียนยังมีพื้นฐานกีฬาฟุตบอลเบื้องต้นและยังเป็นการฝึกให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีเกิดทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น</p> <p>4.6 ครูมอบรางวัลให้กับทีมที่ชนะ และนักเรียนทุกคนปรบมือแสดงความยินดีกับกลุ่มที่ชนะ</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ข้อ 6)</p> <p><u>5.) ชั้นสรุปทเรียน (5 นาที)</u></p> <p>5.1 สรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับการเลี้ยงลูกฟุตบอลและถามคำถามดังต่อไปนี้</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>- ถ้าหากเพื่อนร่วมทีมของนักเรียนปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลไม่ได้นักเรียนจะปฏิบัติหรือบอกกับเพื่อนร่วมทีมว่าอย่างไร</p> <p>(แนวคำตอบ : เอาใจใส่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มีพัฒนาการที่ดี, ใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ของเพื่อนร่วมทีม, การให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม, พูดกระตุ้นว่าเค้าสามารถทำได้และทำได้ดี, บอกเพื่อนว่าเล่นให้สนุกไม่ต้องกังวล)</p> <p>5.2 ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนว่า การเลี้ยงลูกฟุตบอลมีกี่แบบ (แนวคำตอบ : 2 แบบ คือ 1 เลี้ยงทางตรง 2 เลี้ยงหลบหลีก) (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>5.3 เน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้นักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถถามได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3, 6)</p> <p>5.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบของทักษะทางสังคม 4 ด้าน ว่ามีเหตุการณ์ใดที่นักเรียนได้แสดงออกการมีทักษะทางสังคมบ้าง</p> <p>(แนวคำตอบ : การช่วยเหลือเพื่อนที่มีทักษะอ่อนภายในกลุ่มของตนเอง , การปรบมือแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะ, การมุ่งมั่นตั้งใจฝึกเพื่อกลุ่มของตนเอง, การยอมในผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสีย)</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญหลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา</p>	

* ผลลัพธ์การเรียนรู้อยู่ช่องขวาสุดในแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง
4. นกหวีด
5. สนามฟุตบอล
6. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
K – การตอบคำถาม การปฏิบัติทักษะ	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคมได้อย่างถูกต้อง
A – ความตั้งใจ	นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	นักเรียนสนใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย
P – การปฏิบัติ	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลได้	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะโดยการปรบมือ - นักเรียนสละเวลาและแรงงาน ความสามารถของตนในการช่วยเหลือเพื่อน - นักเรียนปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามได้

ใบความรู้ที่ 5

การเลี้ยงลูกฟุตบอล

หลักการเลี้ยงลูกฟุตบอลโดยทั่วไป

1. โนม้ตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
2. บังคับให้อยู่ระหว่างเท้าทั้งสอง
3. บังคับให้อยู่ระหว่างเท้าทั้งสองข้างและอยู่ในระยะที่จะเล่นได้ทันที
4. ขณะเลี้ยงลูกควรมีการทรงตัวที่ดี
5. สายตาควรจับอยู่ที่ลูกบอลขณะเท้าสัมผัสลูกบอล

การเลี้ยงลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านในด้านที่ถนัดบริเวณนิ้วหัวแม่เท้าสัมผัสกับลูกใต้จุดกึ่งกลางของลูกบอล โนม้ตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยแตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าทั้งช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ข้าเลี้ยงเสาตาดูลูกบอล

การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านนอกข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วก้อยสัมผัสกับลูกใต้จุดกึ่งกลางของลูกบอล โนม้ตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยแตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าทั้งช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ข้าเลี้ยงเสาตาดูลูกบอล

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**

วิชา พลศึกษา	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาฟุตบอล	เรื่อง การโหม่งลูกฟุตบอล	สัปดาห์ที่ 6
จำนวน 1 คาบ	เวลา 50 นาที	สถานที่ สนามหญ้าเทียม

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เพิ่มพูนความสามารถของตนตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬา อย่างละ 1 ชนิด
3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและ นำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 รักษาการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น
3. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
5. ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น

สาระสำคัญ

การโหม่งลูกฟุตบอลเป็นการใช้ศีรษะส่วนหน้าผากในการสัมผัสลูกฟุตบอล ลูกโหม่งเป็นการเล่นลูกฟุตบอลกลางอากาศ ประโยชน์ในการโหม่งลูกฟุตบอลนั้นเป็นคุณสมบัติสำคัญของผู้เล่นตำแหน่งกองหลังที่จะสกัดกั้น และผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้าใช้การโหม่งลูกฟุตบอลในการทำประตูฝ่ายตรงข้าม

จุดประสงค์การเรียนรู้

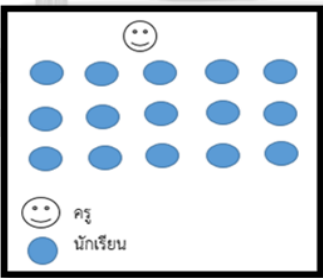
1.ด้านทักษะทางสังคม

- 1.1 นักเรียนทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทักษะ
- 1.2 สามารถร่วมอภิปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 1.3 นักเรียนยอมรับผลการแข่งขันไม่ว่าทีมของตนเองจะแพ้หรือชนะ

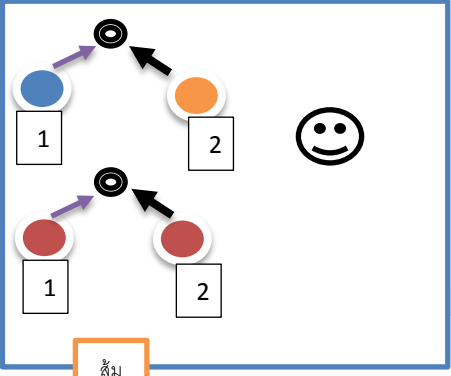
2.ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

- 2.1 รู้และเข้าใจวิธีการปฏิบัติการเล่นลูกฟุตบอล
- 2.2 สามารถปฏิบัติทักษะการเล่นลูกฟุตบอล ได้
- 2.3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการฝึกปฏิบัติทักษะการเล่นลูกฟุตบอล

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>การโหม่งลูกฟุตบอล</p> <p>การโหม่งลูกบอล คือ การใช้บริเวณหน้าผากเป็นส่วนที่สัมผัส ลูกบอล เพราะเป็นจุดที่สามารถรับแรงปะทะได้ดี</p> <p>การโหม่งมี 3 ประเภท</p> <ul style="list-style-type: none"> - การโหม่งให้โด่ง - การโหม่งระดับอก - การโหม่งลงพื้น <p>วิธีการโหม่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตาต้องมองตุลลูกบอลอยู่ตลอดเวลา ห้ามหลับตาโดยเด็ดขาด - ลำคอเกร็ง ใช้หน้าผากสัมผัสลูกบอล 	<p>1. <u>ขั้นเตรียม (5 นาที)</u></p> <p>1.1 ให้นักเรียนจัดแถวตอน 5 แถวเท่าๆ กันและให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มความสามารถและเพศ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มโสม พร้อมทั้งให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> <p>1.2 ครูชี้แจงเรื่อง การแบ่งกลุ่มโสมในแต่ละครั้งจะให้นักเรียนสลับสับเปลี่ยนกันทุกคาบ และมีการกำหนดกฎระเบียบในการเรียนให้นักเรียนปฏิบัติตาม เช่น ทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทักษะมีรางวัลสำหรับนักเรียนที่</p>	<p>1. พัฒนาทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล</p> <p>2. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มเพิ่มขึ้น</p> <p>3. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น</p>

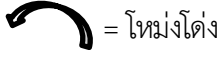
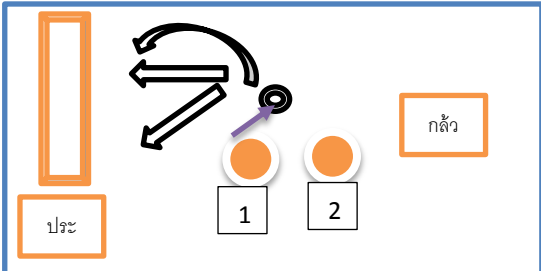
สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>- การโหม่งให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการให้ใช้ลำตัวช่วย โดยบิดตั้งเอว อย่าสัดคอค</p> <p>- ให้ใช้เข่า ลำตัว ช่วยในการโหม่ง โดยการโยกตัว ลักษณะของลูกบอลจะแรงหรือค้อยู่ที่ลักษณะของลูกบอลที่ลอยมาหรือการกระทำต่อลูกบอลนั้น</p> <p>- การโหม่งจะยืนอยู่หรือกระโดดโหม่งก็ตามให้ดูที่จังหวะการเคลื่อนที่มาของลูกบอลสำคัญต้องใช้หน้าผากเท่านั้น</p> <p>1. การโหม่งให้โด่งเป็นการโหม่งเพื่อให้ข้ามศีรษะของ คู่ต่อสู้ที่อยู่ขวางหน้า อาจจะยืนอยู่เฉยๆ หรือกระโดดโหม่งก็ตามเหมาะสำหรับผู้เล่นกองหลังหรือกองกลาง</p> <p>วิธีการปฏิบัติให้เงยหน้า เกร็งคอเอวหลังเล็กน้อย ใช้แรงส่งขึ้นมาตั้งแต่เท้า</p>	<p>ปฏิบัติตามหรือกลุ่มที่เล่นเกมชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ5)</p> <p>1.2 ครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีใครที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนที่แต่งกายถูกต้องจะได้คะแนนเพิ่มส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แต่งกายด้วยชุดพลศึกษามาจะถูกลดคะแนนการนั่งเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวทำให้ง่ายต่อการตรวจเช็ค</p> <p>ประหยัดเวลา (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2,3)</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอบอุ่นร่างกาย (Warm – up) ในท่าต่างๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยืดเหยียดร่างกาย - กระโดดตบ 20 ครั้ง - แตะสลับ 20 ครั้ง - หมุนแขนข้างละ10ครั้ง <p>1.4 ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกวิ่ง 31 ขา โดยในแต่ละกลุ่มโฮมให้ฝึกเป็นคู่ก่อน โดยมีข้อตกลงดังนี้ คนเก่งคู่กับคนอ่อน คนปานกลางคู่กับปานกลาง จากนั้นให้มาวิ่งรวมกันเป็นทีม และทำการแข่งขันวิ่ง 31 ขาเป็นทีมตามกลุ่มโฮม ทีมใดสามารถวิ่งเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นทีมที่ชนะ และครูจะมีรางวัลให้กับทีมที่ชนะ ครูเน้นย้ำเรื่องการวางแผนในการเดิน การก้าวเท้า และต้องมีผู้นำ 1 คนในทีมเป็นผู้สั่งให้ก้าวเท้า เมื่อเพื่อนล้มก็ช่วยกันพยุงเพื่อนให้ลุกขึ้นมาจนเข้าเส้นชัย (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 4, 5)</p> 	<p>4. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นเพิ่มขึ้น</p> <p>5. ความสามารถในการปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามดีขึ้น</p> <p>6. การมีทักษะทางสังคมทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองในการใช้ชีวิตประจำวันให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข</p>

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>และหัวไหล่ ล้อมตา โนม้ม</p> <p>ตัวกระแทกไปข้างหน้า</p> <p>2. การโหม่งระดับอก</p> <p>เป็นการโหม่งเพื่อส่งให้เพื่อน ในการเล่นความแรงหรือน้ำหนัก อยู่ที่ จังหวะและระยะทาง ความใกล้หรือไกล</p> <p>วิธีการปฏิบัติ</p> <p>ให้ ก ต ค าง ลง มา เล็กน้อย โนม้มตัวไป ข้างหน้า ไม่ ต้อง กระแทกมากนัก เมื่อ โหม่งแล้วจึงเปิดคาง เล็กน้อย</p> <p>3. การโหม่งลงพื้น</p> <p>เป็นการโหม่งเพื่อยิง ประตู่ หรือ เปลี่ยน ทิศทาง ลูกโหม่งลงพื้น นี้กองหน้ามักจะใช้ ใน การยิงประตู</p> <p>วิธีการปฏิบัติ</p> <p>หดตัว ถอยหลัง และ ให้คางกดชิดอกของ ตัวเองเหมือนก้มศีรษะ ลง คล้ายค้ำนับ และ เพิ่มแรงกระแทก หรือ พุ่งใส่ตัวก็ได้ เพื่อให้ลูก นั้นพุ่งได้แรงและเร็วขึ้น</p>	<p>2. <u>ขั้นสอน (10 นาที)</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายและสาธิตทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล และครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาช่วยครูในการ สาธิตกลุ่มละ 1 คนหรือ 2 คน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1 , 5)</p> <p>2.2 ครูให้นักเรียนกลุ่มโสมแต่ละกลุ่มจับคู่คนเก่งคู่ กับคนอ่อน และคนปานกลางคู่กับปานกลาง ยืน หันหน้าเข้าหากัน ฝึกโหม่งลูกฟุตบอล โดยผู้เรียน คนที่ 1 ถีบบอลให้สูงระดับหน้าผากของผู้เรียนคน ที่ 2 จากนั้นให้ผู้เรียนคนที่ 2 เดินเข้าไปหาบอล และใช้บริเวณหน้าผากกระทบบอลเบา ๆ เพื่อให้ ฝึกและรู้ว่าต้องใช้บริเวณใดสัมผัสบอลเวลาโหม่ง ปฏิบัติคนละ 5รอบจึงสลับกัน โดยให้นักเรียนทุก คนในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <p>● = นักเรียนเก่ง = ทิศทางการ เคลื่อนที่</p> <p>● = นักเรียนอ่อน</p> <p>● = นักเรียนปานกลาง</p> <p>😊 = ครู → = ทิศทางการยกบอล</p> <p>2.3 เมื่อทุกกลุ่มปฏิบัติครบ ครูขออาสาสมัคร นักเรียนกลุ่มละ 2 คน มาสาธิตให้เพื่อนดู คือ หัวหน้าและรองหัวหน้ากลุ่ม และครูพูดกระตุ้น ผู้เรียนว่าทุกคนต้องให้ความสนใจมากในทักษะที่</p>	

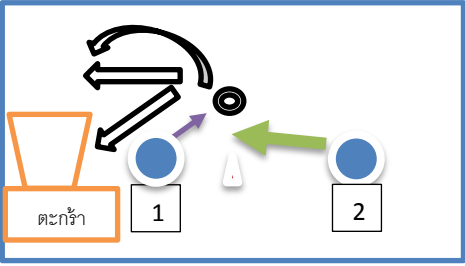

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>กำลังเรียนเพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ถ้าหากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจนักเรียนสามารถซักถามครูหรือเพื่อนที่อาสาสมัครมาแสดงเป็นตัวอย่าง (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 5)</p> <p><u>3.) ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม (10 นาที)</u></p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง โดยศิลปะและศิลปะความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละประมาณ 6 คน เพื่อทำการฝึกโหม่งลูกฟุตบอล โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทักษะเพื่อเตรียมไปแข่งขันกับสมาชิกของกลุ่มอื่น</p> <p>แบบฝึกที่ 1 ฝึกโหม่งลูกฟุตบอลแบบยืนอยู่กับที่</p> <p>- ครูให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโฮมของนักเรียนจะต้องมีหัวหน้าทีม 1 คนเพื่อคอยโยนลูกฟุตบอลให้สมาชิกภายในทีมได้ฝึกยืนโหม่งลูกฟุตบอลอยู่กับที่ 3 ระดับ ได้แก่ 1 โหม่งโด่ง 2 โหม่งระดับอก 3 โหม่งลงพื้น โดยทุกคนต้องฝึกโหม่ง 3 ระดับนี้คนละ 3 รอบ เมื่อสมาชิกทุกคนฝึกจนครบจึงผลัดให้หัวหน้าทีมได้มาฝึกโหม่ง (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p> = นักเรียนเก่ง = โหม่งโต่ง = นักเรียนปานกลาง = โหม่งระดับอก = นักเรียนกลุ่มอ่อน = โหม่งลงพื้น = ทิศทางการโยนบอล = ครู </p> <p>แบบฝึกที่ 2 เคลื่อนที่เข้าไปโหม่งบอล</p> <p>- ครูให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโฮมของนักเรียนจะต้องมีหัวหน้าทีม 1 คนเพื่อคอยโยนลูกฟุตบอลให้สมาชิกภายในทีมเข้าแถวฝึกวิ่งเข้ามาโหม่งลูกฟุตบอลบริเวณที่ครูกำหนดทีละคน โดยฝึก 3 ระดับ ได้แก่ 1 โหม่งโต่ง 2 โหม่งระดับอก 3 โหม่งลงพื้น โดยทุกคนต้องฝึกโหม่ง 3 ระดับนี้คนละ 3 รอบ เมื่อสมาชิกทุกคนฝึกจนครบจึงผลัดให้หัวหน้าทีมได้มาฝึกโหม่ง</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> <div data-bbox="564 1193 1134 1646" style="border: 1px solid blue; padding: 5px;"> </div> <p> = นักเรียนเก่ง = นักเรียนปานกลาง = นักเรียนกลุ่มอ่อน = ครู </p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p> </p> <p>* ครูให้นักเรียนสังเกตเพื่อนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเพื่อนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลจะต้องไปช่วยเหลืออธิบายให้เพื่อนเข้าใจและเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถนำทักษะไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ได้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 4)</p> <p>4.) <u>ขั้นแข่งขันเกม (20 นาที)</u></p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮม</p> <p>4.2 ครูชี้แจงหน้าที่ของนักเรียนในกลุ่มโฮม ที่มีทักษะเก่ง ปานกลาง อ่อนโดยนักเรียนจะต้องแยกกันไปแข่งขัน ซึ่งเรียกว่ากลุ่มแข่งขัน โดยจะมี 3 กลุ่มแข่งขัน คือ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง</p> <p>4.3 ครูอธิบายเกมการแข่งขันให้นักเรียนได้ฟังเกมเลี้ยงลูกฟุตบอล โดยประกอบด้วย 3 ฐาน ได้แก่</p> <p>ฐานที่ 1 ยืนโหม่งกับที่ให้เข้าประตู แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะอ่อน จำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดย ให้นักเรียนจับคู่กัน โดยให้คนที่ 1 เป็นผู้โยน คนที่ 2 เป็นคนโหม่ง จะโหม่งระดับใดถ้าเข้าประตู 1 ลูกเท่ากับ 1 คะแนน ให้โอกาสโหม่งคู่ละ 5 ลูก ถ้าโหม่งไม่เข้าไม่นับคะแนน</p> 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p> = นักเรียนกลุ่มอ่อน = ทิศทางการโยน = โหม่งระดับอก = ลูกบอล = โหม่งลงพื้น = โหม่งโค้ง </p> <p>ฐานที่ 2 ยืนโหม่งให้ลงตะกร้า แต่ละกลุ่มจะต้องส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะปานกลาง จำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดยให้นักเรียนจับคู่กัน โดยให้คนที่ 1 เป็นผู้โยน คนที่ 2 เป็นคนโหม่ง จะโหม่งระดับใดถ้าเข้าตะกร้า 1 ลูกเท่ากับ 1 คะแนน ให้โอกาสโหม่งคู่ละ 5 ลูก ถ้าโหม่งไม่เข้าตะกร้าไม่นับคะแนน</p> <div data-bbox="571 969 1114 1294" style="border: 1px solid blue; padding: 5px;"> </div> <p> = นักเรียนกลุ่มกลาง = ลูกบอล = โหม่งระดับอก = โหม่งลงพื้น = โหม่งโค้ง = ทิศทางการโยน </p> <p>ฐานที่ 3 วิ่งโหม่งให้ลงตะกร้า แต่ละกลุ่มจะต้องส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะเก่ง จำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดยให้นักเรียนจับคู่กัน โดยให้คนที่ 1 เป็นผู้โยน คนที่ 2 เป็นคนโหม่ง จะโหม่งระดับใดถ้าเข้าตะกร้า 1 ลูกเท่ากับ 1 คะแนน ให้โอกาสโหม่งคู่ละ 5 ลูก ถ้าโหม่งไม่เข้าตะกร้าไม่นับคะแนน</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	 <p> ● = นักเรียนทักษะเก่ง ● = ลูกบอล ← = โหม่งระดับอก → = ทิศทางการโยน ↘ = โหม่งลงพื้น → = ทิศทางการวิ่ง ↻ = โหม่งโค้ง </p> <p> * ในระหว่างการแข่งขันครูจะพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัล ขอให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อความสำเร็จของกลุ่มโฮมของนักเรียน(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3) </p> <p> 4.3 ครูตรวจสอบว่านักเรียนได้แข่งขันครบถ้วนทุกคนหรือไม่ </p> <p> 4.4 เมื่อนักเรียนแข่งขันเสร็จให้นักเรียนกลับไปเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม </p> <p> 4.5 ครูสรุปผลการแข่งขันและประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันเกมในแต่ละฐานว่าประโยชน์ของเกมไม่ได้เกิดแค่ความสนุกสนานแต่ยังช่วยให้นักเรียนยังมีพื้นฐานกีฬาฟุตบอลเบื้องต้นและยังเป็นการฝึกให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ ฝึกการทำงาน </p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะช่วยส่งผลให้นักเรียนมีเกิดทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น</p> <p>4.6 ครูมอบรางวัลให้กับทีมที่ชนะ และนักเรียนทุกคนปรบมือแสดงความยินดีกับกลุ่มที่ชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ข้อ 5, 6)</p> <p><u>5.) ชั้นสรุปบทเรียน (5 นาที)</u></p> <p>5.1 สรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับการโหม่งลูกฟุตบอลและถามคำถามดังต่อไปนี้</p> <p>- ถ้าหากเพื่อนร่วมทีมของนักเรียนปฏิบัติทักษะการโหม่งลูกฟุตบอลไม่ได้ นักเรียนจะปฏิบัติหรือบอกกับเพื่อนร่วมทีมว่าอย่างไร (แนวคำตอบ : เอาใจใส่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มีพัฒนาการที่ดี, ใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ของเพื่อนร่วมทีม, การให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม, พูดกระตุ้นว่าเค้าสามารถทำได้และทำได้ดี, บอกเพื่อนว่าเล่นให้สนุกไม่ต้องกังวล)</p> <p>5.2 ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนว่า การโหม่งลูกฟุตบอลให้โด่งจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง (แนวคำตอบ : ให้เหยงหน้า เกร็งคอ เอนหลังเล็กน้อย ใช้แรงส่งขึ้นมาตั้งแต่เท้าและหัวไหล่ ลืมตา โนมัตวกระแทกไปข้างหน้า (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>5.3 เน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้ นักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถถามได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3, 6)</p> <p>5.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบของทักษะทางสังคม 4 ด้าน ว่ามีเหตุการณ์ใดที่นักเรียนได้แสดงออกการมีทักษะทางสังคมบ้าง</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>แนวคำตอบ : การช่วยเหลือเพื่อนที่มีทักษะอ่อนภายในกลุ่มของตนเอง ,การปรับมือแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่ม ที่ชนะ, การมุ่งมั่นตั้งใจฝึกเพื่อกลุ่มของตนเอง, การยอมในผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสีย) (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญหลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา</p>	

* ผลลัพธ์การเรียนรู้อยู่ช่องขวาสุดในแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
4. นกหวีด
6. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
K - การตอบคำถาม การปฏิบัติทักษะ	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคมได้อย่างถูกต้อง
A - ความตั้งใจ	นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	นักเรียนสนใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
P – การปฏิบัติ	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลได้	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนในกลุ่มที่ชนะโดยการปรบมือ - นักเรียนสละเวลาและแรงงาน ความสามารถของตนในการช่วยเหลือเพื่อน - นักเรียนปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามได้

ใบความรู้ที่ 6

การโหม่งลูกฟุตบอล

การโหม่งลูกฟุตบอล คือ การใช้บริเวณหน้าผากเป็นส่วนที่สัมผัส ลูกบอล เพราะเป็นจุดที่สามารถรับแรงปะทะได้ดี

การโหม่งลูกฟุตบอลมี 3 ประเภท

1. การโหม่งให้โด่ง
2. การโหม่งระดับอก
3. การโหม่งลงพื้น

วิธีการโหม่ง

- ตาต้องมองดูลูกบอลอยู่ตลอดเวลา ห้ามหลับตาโดยเด็ดขาด
- ลำคอเกร็ง ใช้หน้าผากสัมผัสลูกบอล
- การโหม่งให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการให้ใช้ลำตัวช่วย โดยบิดตั้งเอาจอ อย่าสลับคอ
- ให้ใช้เข่า ลำตัว ช่วยในการโหม่ง โดยการโยกตัว ลักษณะของลูกบอลจะแรงหรือค้อยอยู่ที่ลักษณะของลูก บอลที่ลอยมาหรือการกระทำต่อลูกบอลนั้น
- การโหม่งจะยืนอยู่หรือกระโดดโหม่งก็ตามให้ดูที่จังหวะการเคลื่อนที่มาของลูกบอล สำคัญต้องใช้หน้าผากเท่านั้น

1. การโหม่งให้โด่ง

เป็นการโหม่งเพื่อให้ข้ามศีรษะของ คู่ต่อสู้ที่อยู่ขวางหน้า อาจยืนอยู่เฉยๆ หรือกระโดดโหม่งก็ตาม เหมาะสำหรับผู้เล่นกองหลังหรือกองกลาง

วิธีการปฏิบัติ

ให้เขยหน้า เกร็งคอ เอนหลังเล็กน้อย ใช้แรงส่งขึ้นมาตั้งแต่เท้าและหัวไหล่ สิมดา โนมัตว์กระแทกไปข้างหน้า

2. การโหม่งระดับอก

เป็นการโหม่งเพื่อส่งให้เพื่อน ในการเล่นความแรงหรือน้ำหนัก อยู่ที่จังหวะและระยะทางความใกล้หรือไกล

วิธีการปฏิบัติ

ให้กตคางลงมาเล็กน้อย โนมัตว์ไปข้างหน้า ไม่ต้องกระแทกมากนัก เมื่อโหม่งแล้วจึงเปิดคางเล็กน้อย

3.การโหม่งลงพื้น

เป็นการโหม่งเพื่อยิงประตูหรือเปลี่ยนทิศทาง ลูกโหม่งลงพื้นนี้กองหน้ามักจะใช้ในการยิงประตู

วิธีการปฏิบัติ

หดตัว ถอยหลัง และให้คางกดชิดอกของตัวเองเหมือนก้มศีรษะลง คล้ายค้ำน้ำหนัก และเพิ่มแรงกระแทกหรือพุ่งใส่ตัวก็ได้ เพื่อให้ลูกนั้นพุ่งได้แรงและเร็วขึ้น

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคม
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**

วิชา พลศึกษา	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาฟุตบอล	เรื่อง การยิงประตู	สัปดาห์ที่ 7
จำนวน 1 คาบ	เวลา 50 นาที	สถานที่ สนามหญ้าเทียม

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เพิ่มพูนความสามารถของตนตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬาอย่างละ 1 ชนิด
3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและ นำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น
3. ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น
4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
5. ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น

สาระสำคัญ

ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญในการที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพมีมากมาย ทักษะที่สำคัญมากในการเล่นกีฬาฟุตบอลคือ ทักษะการยิงประตูในเกมกีฬาฟุตบอล ตัวชี้วัดผลการแข่งขันในแต่ละเกมคือการนับผลต่างจำนวนประตู พื้นฐานสำคัญในการยิงประตูคือการวางขาหลักให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง ถ้าขาหลักยังอยู่ห่างจากลูกบอลมากเท่าใด เวลายิงลูกบอล

จะโต้งมากเท่านั้น ถ้าหากหลักยืนเคียงข้างกับลูกบอลลูกที่เราเตะไปจะพุ่งเสียดหรือไม่ก็จะอยู่ในระดับ
เข้า ทักษะการยิงประตูจึงจำเป็นและเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

จุดประสงค์การเรียนรู้

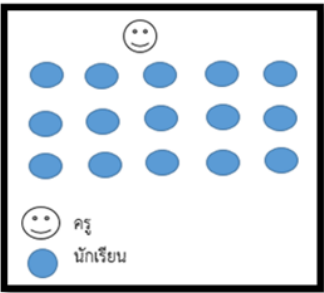
1. ด้านทักษะทางสังคม

- 1.1 นักเรียนทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทักษะ
- 1.2 สามารถร่วมมือปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 1.3 นักเรียนยอมรับผลการแข่งขันไม่ว่าทีมของตนเองจะแพ้หรือชนะ

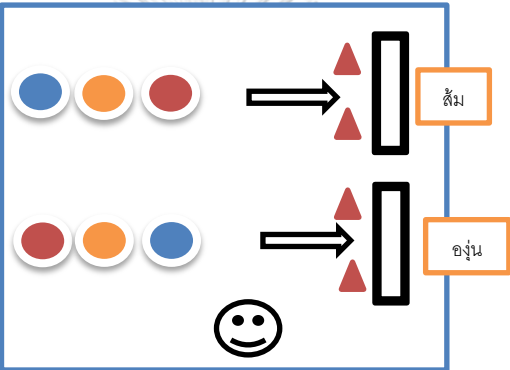

2. ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

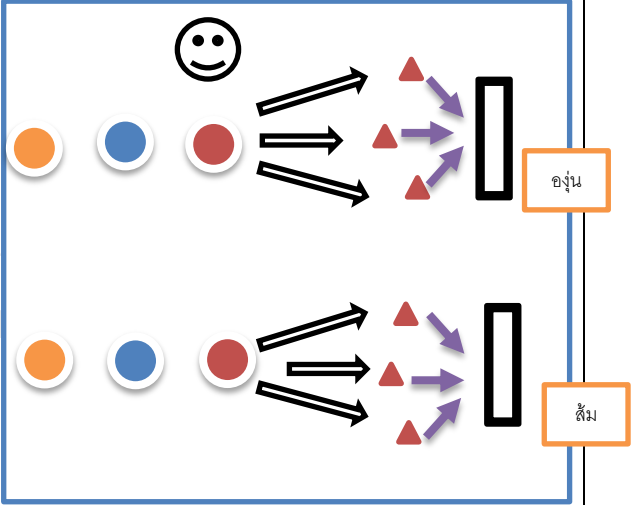
- 2.1 รู้และเข้าใจวิธีการปฏิบัติการยิงประตู
- 2.2 สามารถปฏิบัติทักษะการยิงประตูได้
- 2.3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการฝึกปฏิบัติทักษะการยิงประตู

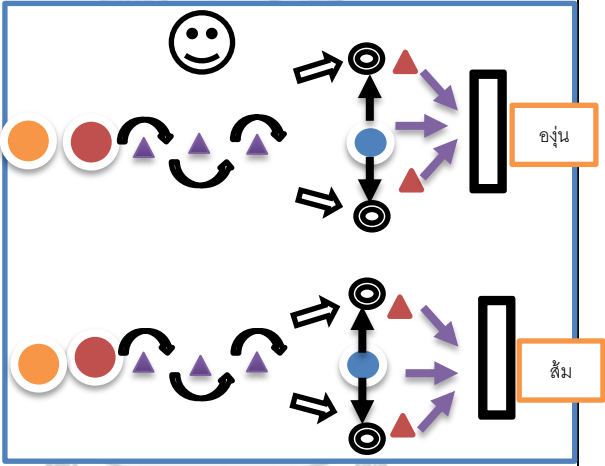
กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>การยิงประตู</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วางขาหลักให้ถูกต้อง ก้าวเท้ายาว ๆ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมายที่ต้องการไปข้างหน้า 2. ให้ศีรษะอยู่เหนือลูกบอลหรือลำไปข้างหน้าเล็กน้อย 3. หัวเข่าของขาที่จะใช้เตะต้องอยู่เหนือลูกบอลในจังหวะที่เท้าลูกบอล 4. เหวี่ยงขาตามไปด้วย 	<p><u>1. ขั้นเตรียม (5 นาที)</u></p> <p>1.1 ให้นักเรียนจัดแถวตอน 5 แถวเท่าๆ กันและให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มความสามารถและเพศ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มโฮม พร้อมทั้งให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> <p>1.2 ครูชี้แจงเรื่อง การแบ่งกลุ่มโฮมในแต่ละครั้งจะให้นักเรียนสลับสับเปลี่ยนกันทุกคาบ และมีการกำหนดกฎระเบียบในการเรียนให้นักเรียนปฏิบัติ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาทักษะการยิงประตู 2. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มเพิ่มขึ้น 3. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>ตาม เช่น ทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทักษะมีรางวัลสำหรับนักเรียนที่ปฏิบัติตามหรือกลุ่มที่เล่นเกมชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 5)</p> <p>1.2 ครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีคนใดที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนที่แต่งกายถูกต้องจะได้คะแนนเพิ่มส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แต่งกายด้วยชุดพลศึกษามาจะถูกลดคะแนนการนั่งเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวทำให้ง่ายต่อการตรวจเช็คประหยัดเวลา (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2,3)</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอบอุ่นร่างกาย (Warm – up) ในท่าต่างๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิ่งรอบสนาม 2 รอบ - กระโดดตบ 20 ครั้ง - แตะสลับ 20 ครั้ง - หมุนเข่าข้างละ 10 ครั้ง <p>1.4 ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกวิ่ง 31 ขา โดยในแต่ละกลุ่มโฮมให้ฝึกเป็นคู่ก่อน โดยมีข้อตกลงดังนี้ คนเก่งคู่กับคนอ่อน คนปานกลางคู่กับปานกลาง จากนั้นให้มาวิ่งรวมกันเป็นทีม และทำการแข่งขันวิ่ง 31 ขาเป็นทีมตามกลุ่มโฮม ทีมใดสามารถวิ่งเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นทีมที่ชนะ และครูจะมีรางวัลให้กับทีมที่ชนะ ครูเน้นย้ำเรื่องการวางแผนในการเดิน การก้าวเท้า และต้องมีผู้นำ 1 คนในทีมเป็นผู้สั่งให้ก้าวเท้า เมื่อเพื่อนล้มก็ช่วยกันพยุงเพื่อนให้ลุกขึ้นมาจนเข้าเส้นชัย (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 4, 5)</p>	<p>4. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นเพิ่มขึ้น</p> <p>5. ความสามารถในการปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามดีขึ้น</p> <p>6. การมีทักษะทางสังคม ทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองในการใช้ชีวิตประจำวันให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข</p>

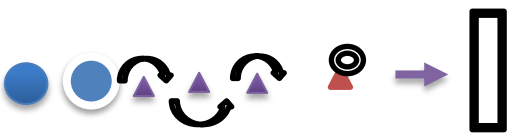

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>2. <u>ขั้นสอน (10 นาที)</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายและสาธิตทักษะการยิงประตู และครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาช่วยครูในการสาธิตกลุ่มละ 1 คนหรือ 2 คน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ข้อ 1 , 5)</p> <p>2.2 ครูให้นักเรียนกลุ่มโฮมแต่ละกลุ่มฝึกการยิงประตูให้ผ่านช่องระหว่างกรวย 2 อันให้เข้าประตู โดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปฏิบัติจนครบ</p> <p> = นักเรียนเก่ง $\Rightarrow$ = ทิศทางการเคลื่อนที่ = นักเรียนอ่อน = ครู = นักเรียนปานกลาง </p> <p>2.3 เมื่อทุกกลุ่มปฏิบัติครบ ครูขออาสาสมัครนักเรียนกลุ่มละ 2 คน มาสาธิตให้เพื่อนดู คือหัวหน้าและรองหัวหน้ากลุ่ม และครูพูดกระตุ้นผู้เรียนว่าทุกคนต้องให้ความสนใจมากในทักษะที่กำลังเรียนเพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ถ้าหากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจนักเรียน สามารถซักถามครูหรือเพื่อนที่อาสาสมัครมาแสดงเป็นตัวอย่าง (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 5)</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>3.) <u>ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม (10 นาที)</u></p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง เพื่อทำการยิงประตู โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทักษะเพื่อเตรียมไปแข่งขันกับสมาชิกของกลุ่มอื่น</p> <p>แบบฝึกที่ 1 ฝึกยิงประตูสามมุม</p> <p>- ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกการเคลื่อนที่เข้าไปยิงประตู 3 มุม โดยเริ่มจากทางด้านซ้าย ตรงกลาง และทางขวา เมื่อนักเรียนยิงประตูครบ 3 มุม โดยให้ปฏิบัติคนละ 2 รอบ เมื่อสมาชิกทุกคนฝึกจนครบจึงผลัดให้หัวหน้าทีมได้มาฝึกยิงประตูบ้าง</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> <p>● = นักเรียนเก่ง ← = ทิศทางการวิ่ง ● = นักเรียนปานกลาง ▲ = จุดยิงประตู ● = นักเรียนกลุ่มอ่อน ☺ = ครู ↗ = ทิศทางบอล</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>แบบฝึกที่ 2 เพื่อนส่งบอลชายขวา</p> <p>- ครูให้นักเรียนวางแผนว่ากลุ่มโฮมของนักเรียนจะต้องมีหัวหน้าทีม 1 คนเพื่อส่งบอลทางด้านซ้ายหรือขวา</p> <p>- ให้นักเรียนวิ่งซิกแซกหลบหลีกสิ่งกีดขวางเข้ามาถึงประตู จากการส่งบอลของหัวหน้าทีมเมื่อสมาชิกทุกคนฝึกจนครบจึงผลัดให้หัวหน้าทีมได้มาฝึกถึงประตู (ผลลัพธ์การเรียนรู้ การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> <p> ● = ลูกฟุตบอล ● = นักเรียนเก่ง ←, ↷ = ทิศทางการวิ่ง ● = นักเรียนปานกลาง ▲ = จุดยิงประตู ● = นักเรียนกลุ่มอ่อน ☺ = ครู ↗ = ทิศทาง ▲ = สิ่งกีดขวาง </p> <p>* ครูสังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนคนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อนที่มีทักษะทางกีฬาฟุตบอลจะต้องไปช่วยเหลืออธิบายให้เพื่อนเข้าใจและเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถนำทักษะไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ ได้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 4)</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>4.) <u>ขั้นแข่งขันเกม (20 นาที)</u></p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มโฮม</p> <p>4.2 ครูชี้แจงหน้าที่ของนักเรียนในกลุ่มโฮม ที่มีทักษะเก่ง ปานกลาง อ่อนโดยนักเรียนจะต้องแยกกันไปแข่งขัน ซึ่งเรียกว่ากลุ่มแข่งขัน โดยจะมี 3 กลุ่มแข่งขัน คือ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง</p> <p>4.3 ครูอธิบายเกมการแข่งขันเกมยิงประตู โดยประกอบด้วย 3 ฐาน ได้แก่</p> <p>ฐานที่ 1 ยิงให้ผ่านช่องและเข้าประตู แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะอ่อน จำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดยยิงทีละ 1 คน ให้โอกาสยิงคนละ 5 ลูก ถ้ายิงเข้า 1 ลูก เท่ากับ 1 คะแนน</p> <p>○ = นักเรียนกลุ่มอ่อน ● = ลูกฟุตบอล ▲ = จุดยิงประตู</p> <p>ฐานที่ 2 ยิงสามมุม แต่ละกลุ่มจะต้องส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะปานกลาง จำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดยให้นักเรียนทุกคนเคลื่อนที่เข้าไปยิงประตู 3 มุม โดยเริ่มจากทางด้านซ้าย ตรงกลาง และทางขวา โดยมีกติกาว่าต้องยิงให้ครบทั้ง 3 มุม และเข้าประตูทุกมุม จะได้ 1 คะแนน ให้โอกาสคนละ 2 รอบ</p> 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p> = นักเรียนปานกลาง = ทิศทางการวิ่ง = จุดยิงประตู = ทิศทางบอล </p> <p>ฐานที่ 3 เลี้ยงชกแซกยิงประตู แต่ละกลุ่มจะต้องส่งตัวแทนนักเรียนที่มีทักษะเก่ง จำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน โดยให้นักเรียนเลี้ยงชกแซกและยิงให้เข้าประตู โดยจับเวลาคนละ 1 นาที เลี้ยงไปยังเข้า 1 ลูก เท่ากับ 1 คะแนน</p> <div data-bbox="574 869 1157 1093" style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> </div> <p> = ลูกฟุตบอล = ทิศทางการยิง = นักเรียนเก่ง = ทิศทางการวิ่ง = จุดยิงประตู = สิ่งกีดขวาง </p> <p>* ในระหว่างการแข่งขันครูจะพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัลขอให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อความสำเร็จของกลุ่มโฮมของนักเรียน(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3)</p> <p>4.3 ครูตรวจสอบว่านักเรียนได้แข่งขันครบถ้วนทุกคนหรือไม่</p> <p>4.4 เมื่อนักเรียนแข่งขันเสร็จให้นักเรียนกลับไปเข้าแถวตามกลุ่มโฮมของตนเอง เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>4.5 ครูสรุปผลการแข่งขันและประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันเกมในแต่ละฐานว่าประโยชน์ของเกมไม่ได้เกิดแค่ความสนุกสนานแต่ยังช่วยให้นักเรียนยังมีพื้นฐานกีฬาฟุตบอลเบื้องต้นและยังเป็นการฝึกให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีเกิดทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น</p> <p>4.6 ครูมอบรางวัลให้กับทีมที่ชนะ และนักเรียนทุกคนปรบมือแสดงความยินดีกับกลุ่มที่ชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ข้อ 5, 6)</p> <p>5.) <u>ขั้นสรุปบทเรียน (5 นาที)</u></p> <p>5.1 สรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับการยิงประตูและถามคำถามดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าหากเพื่อนร่วมทีมของนักเรียนปฏิบัติทักษะการยิงประตูไม่ได้นักเรียนจะปฏิบัติหรือบอกกับเพื่อนร่วมทีมว่าอย่างไร <p>(แนวคำตอบ : เอาใจใส่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มีพัฒนาการที่ดี, ใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ของเพื่อนร่วมทีม, การให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม, พูดกระตุ้นว่าเค้าสามารถทำได้และทำได้ดี, บอกเพื่อนว่าเล่นให้สนุกไม่ต้องกังวล)</p> <p>5.2 ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนว่า ถ้าขาหลักยังอยู่ห่างจากลูกบอลมากเท่าใด เวลาถึงลูกบอลจะมีวิถีอย่างไร (แนวคำตอบ : วิถีของลูกจะโค้ง)</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>5.3 เน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้นักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถถามได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3, 6)</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	<p>5.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบของทักษะทางสังคม 4 ด้าน ว่ามีเหตุการณ์ใดที่นักเรียนได้แสดงออกการมีทักษะทางสังคมบ้าง</p> <p>(แนวคำตอบ : การช่วยเหลือเพื่อนที่มีทักษะอ่อนภายในกลุ่มของตนเอง ,การปรบมือแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะ, การมุ่งมั่นตั้งใจฝึกเพื่อกลุ่มของตนเอง, การยอมในผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสีย) (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญหลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ชนะ, การมุ่งมั่นตั้งใจฝึกเพื่อกลุ่มของตนเอง, การยอมในผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสีย) (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญหลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา</p>	

* ผลลัพธ์การเรียนรู้อยู่ช่องขวาสุดในแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. กรวย
3. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง
4. นกหวีด
5. สนามฟุตบอล
6. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
K – การตอบคำถาม การปฏิบัติทักษะ	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคมได้อย่างถูกต้อง
A – ความตั้งใจ	นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	นักเรียนสนใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย และติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย
P – การปฏิบัติ	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลได้	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนในกลุ่มที่ชนะ โดยการปรบมือ - นักเรียนสละเวลาและแรงงาน ความสามารถของตนในการช่วยเหลือเพื่อน - นักเรียนปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามได้

ใบความรู้ที่ 7

การยิงประตู

พื้นฐานสำคัญในการยิงประตูคือ การวางขาหลักให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง ถ้าขาหลักยังอยู่ห่างจากลูกบอลมากเท่าใด เวลายิงลูกบอลจะโด่งมากเท่านั้น ถ้าขาหลักยื่นเคียงข้างกับลูกบอลลูกที่เราเตะไปจะพุ่งเสียดหรือไม่ก็จะอยู่ในระดับเท่า

วิธีการในการยิงประตู

1. วางขาหลักให้ ถูกต้อง ก้าวเท้าซ้ายไปยังเป้าหมายที่ต้องการไปข้างหน้า
2. ให้ศีรษะอยู่เหนือลูกบอลหรือล้ำไปด้านหน้าเล็กน้อย
3. หัวเข่าของขาที่จะใช้เตะต้องอยู่เหนือลูกบอลในจังหวะที่เท้าลูกบอล
4. เหวี่ยงขาตามไปด้วย

ตำแหน่งในกีฬาฟุตบอล ดังนั้นนักเรียนจึงควรได้รับการเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดความเข้าใจในวิธีการในการเล่นเป็นทีมร่วมกันเพื่อให้การเล่นกีฬาฟุตบอลมีประสิทธิภาพและสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

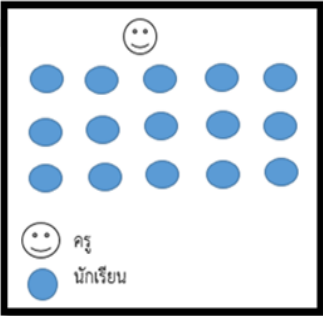
1.ด้านทักษะทางสังคม

- 1.1 นักเรียนทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทักษะ
- 1.2 สามารถร่วมอภิปรายและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 1.3 นักเรียนยอมรับผลการแข่งขันไม่ว่าทีมของตนเองจะแพ้หรือชนะ

2.ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

- 2.1 รู้และเข้าใจวิธีการยืนตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นกีฬาฟุตบอล
- 2.2 สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้เล่นกีฬาฟุตบอล
- 2.3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการฝึกปฏิบัติตามตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นกีฬาฟุตบอล

กระบวนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ตำแหน่ง แรก GK</p> <p>ผู้รักษาประตู</p> <p>ตำแหน่งนี้ก็ตรงตามชื่ออยู่แล้ว คือ ผู้รักษาประตู หน้าที่คือ ป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามสามารถทำประตูได้ ตำแหน่งของผู้รักษา นั่นคือ อยู่หลังสุดของทีม คอยเฝ้าบริเวณปากประตู โกล์ของทีมนั่นเอง เพื่อที่จะสามารถป้องกันบอลได้อย่างสะดวกที่สุด โดยตำแหน่งนี้ถือเป็น</p>	<p><u>1. ชั้นเตรียม (5 นาที)</u></p> <p>1.1 ให้นักเรียนจัดแถวตอน 4 แถวเท่าๆ กันและให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มความสามารถและเพศ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยยึดความสามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอล และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มโฮม</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3)</p> <p>1.2 ครูชี้แจงเรื่อง การแบ่งกลุ่มโฮมในแต่ละครั้งจะให้นักเรียนสลับสับเปลี่ยนกันทุกคาบ และมีการกำหนดกฎระเบียบในการเรียนให้นักเรียนปฏิบัติตาม เช่น ทุกคนร่วมกันหรือช่วยเหลือซึ่งกันและ</p>	<p>1. พัฒนาทักษะการเล่นทีม</p> <p>2. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มเพิ่มขึ้น</p> <p>3. นักเรียนเกิดทักษะทางสังคม ด้านทักษะความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น</p>

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ตำแหน่งเดียวที่สามารถใช้มือจับลูกฟุตบอลได้ นอกนั้นห้ามใช้มือในการสัมผัสฟุตบอลโดยเด็ดขาด</p> <p>ตำแหน่งต่อมาคือ DF (defender) กองหลัง</p> <p>ตำแหน่งนี้ก็มีลักษณะคล้ายๆกับผู้รักษาประตูคือมีหน้าที่หลักในการป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามสามารถเลี้ยงบอลเข้ามายิงประตูได้โดยง่าย โดยส่วนมากแล้วตำแหน่งกองหลังสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็น 2 ส่วนย่อยๆคือ CB (center back) หรือกองตัวกลาง ที่จะยืนอยู่บริเวณตรงกลางของแผงกองหลังตำแหน่งสุดท้ายของทีมก่อนจะถึงผู้รักษาประตู และ SB (side back) กองหลังริมเส้นนั่นเอง ที่จะอยู่บริเวณริมเส้นทั้ง 2 ฝั่งมีหน้าที่คอยป้องกันจากด้านข้าง และอีกทั้งยัง</p>	<p>กันใน การปฏิบัติทักษะมีรางวัลสำหรับนักเรียนที่ปฏิบัติตามหรือกลุ่มที่เล่นเกมชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 5)</p> <p>1.2 ครูสำรวจเครื่องแต่งกายและรองเท้าพลศึกษาของนักเรียน ว่ามีใครคนใดที่ไม่แต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนที่ไม่แต่งกายจะถูกจะได้คะแนนเพิ่มส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แต่งกายด้วยชุดพลศึกษามาจะถูกลดคะแนนการนั่งเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวทำให้ง่ายต่อการตรวจเช็คประหยัดเวลา (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2,3)</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอบอุ่นร่างกาย (Warm – up) ในท่าต่างๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิ่งรอบสนาม 2 รอบ - กระโดดตบ 20 ครั้ง - แตะสลับ 20 ครั้ง - หมุนเข่าข้างละ 10 ครั้ง <p>1.4 ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มฝึกวิ่ง 31 ขา โดยในแต่ละกลุ่มโหมให้ฝึกเป็นคู่ก่อน โดยมีข้อตกลงดังนี้ คนเก่งคู่กับคนอ่อน คนปานกลางคู่กับปานกลาง จากนั้นให้มารวมกันเป็นทีม และทำการแข่งขันวิ่ง 31 ขาเป็นทีมตามกลุ่มโหม ทีมใดสามารถวิ่งเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นทีมที่ชนะ และครูจะมีรางวัลให้กับทีมที่ชนะ ครูเน้นย้ำเรื่องการวางแผนในการเดิน การก้าวเท้า และต้องมีผู้นำ 1 คนในทีมเป็นผู้สั่งให้ก้าวเท้า เมื่อเพื่อนล้มก็ช่วยกันพยุงเพื่อนให้ลุกขึ้นมาจนเข้าเส้นชัย (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 2, 3, 4, 5)</p> <p><u>2. ชั้นสอน (10 นาที)</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมเรื่องตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นกีฬาฟุตบอล ดังนี้</p>	<p>4.นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่นเพิ่มขึ้น</p> <p>5. ความสามารถในการปรับตัวทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามดีขึ้น</p> <p>6. การมีทักษะทางสังคมทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองในการใช้ชีวิตประจำวันให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข</p>

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>สามารถเปลี่ยนตัวเองจากรับ เป็นเพิ่มเกมส์บุกให้กับทีมได้อีกด้วย อีกหนึ่งตำแหน่งที่มีผลต่อทีมอย่างมาก นั่นคือตำแหน่ง MF (Midfielder) กองกลาง</p> <p>ตำแหน่งนี้มีบทบาททั้ง 2 ด้านให้กับทีมที่ต้องดูแลทั้งเกมส์รุกและเกมส์รับ เพราะตำแหน่งนี้จะอยู่กึ่งกลางของทีมในสนาม ทำให้ตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งที่สำคัญเป็นอย่างมากเพราะเปรียบเสมือนเป็นจุดเชื่อมระหว่างกองหลังและกองหน้า ที่จะเชื่อมให้ทีมนั้นมีประสิทธิภาพ ถึงได้มีตำแหน่งที่ชื่อว่า Playmaker หรือนักเตะที่จะสร้างสรรค์ทีมให้ดีหรือร้ายก็ขึ้นอยู่กับนักเตะคนนี้ แต่อันที่จริงแล้ว ตำแหน่ง</p>	<p>2.2 ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม ถ้ากลุ่มขนาด 6 คน ให้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ส่วน</p> <p>2.3 จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถคละกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 5 หรือ 6 คนก็ได้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีหมายเลขประจำตัว คือหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5, 6 เรียกว่า กลุ่มโฮม (Home Groups) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่มและตั้งชื่อกลุ่มของตนเองตามความพอใจ</p> <p>2.4 นักเรียนกลุ่มโฮมต่างก็แยกย้ายกันไปรวมกลุ่มใหม่ เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) ในกรณีห้องที่มีนักเรียนจำนวนมาก กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละหมายเลขจะมีจำนวนมากตามไปด้วย ดังนั้นครูผู้สอนอาจแบ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละหมายเลขออกเป็น 2 กลุ่ม เช่น หมายเลข 1 มี 2 กลุ่ม เรียกว่า กลุ่ม 1 ก และกลุ่ม 1 ข หมายเลข 2 มี 2 กลุ่ม เรียกว่า กลุ่ม 2 ก และกลุ่ม 2 ข เป็นต้น</p> <p>2.5 จากนั้นแจกเอกสารหรืออุปกรณ์การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วน ๆ ตามหัวข้อย่อยดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> * นักเรียนหมายเลข 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1 คือ ตำแหน่งผู้รักษาประตู * นักเรียนหมายเลข 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2 คือตำแหน่งกองหลัง 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>กองกลางสามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วนย่อยๆ คือ CMF (Center midfielder) กองกลางเซนเตอร์ ที่จะช่วยประคองทีมทั้งเกม สู้รุก และ เกม สู้รับ DMF (Defensive midfielder) กองกลางตัวรับหน้า ที่หลัก ของตำแหน่งนี้คือกองกลางที่จะเน้นในการป้องกัน ตัดบอล ช่วยกองหลังในการป้องกันบอลในตำแหน่ง แรก AMF (Attack midfielder) กองกลางตัวรุก ซึ่งเป็นหน้าที่หลักที่จะช่วยจ่ายบอลให้แกกองหน้าเพื่อทำประตู หรือว่าทำประตูด้วยตัวเอง จากตำแหน่งนี้ก็ได้เช่นกัน และตำแหน่งสุดท้ายคือ SMF or winger หรือภาษาไทยง่ายๆก็คือปีกทั้ง 2 ข้างที่หน้าที่หลักคือเปิดบอลจากด้านข้างเข้าไปกลางสนามให้เพื่อนทำ</p>	<p>* นักเรียนหมายเลข 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3 คือตำแหน่งกองกลาง</p> <p>* นักเรียนหมายเลข 4 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 4 คือตำแหน่งกองหน้า</p> <p>* นักเรียนหมายเลข 5 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 5 คือเรื่องแผนการเล่น 4: 4: 2</p> <p>นักเรียนหมายเลข 6 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 6 เรื่องแผนการเล่น 3: 5: 2</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3,)</p> <p>3.) <u>ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม (10 นาที)</u></p> <p>3.1 เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) ครูให้นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มโฮมไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 5 หรือ 6 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนดในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอน การนำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง</p> <p>3.2 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา ทบทวนให้เข้าใจชัดเจน</p> <p>3.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านผลัดกันซักถามความรู้ในใบงานที่ตนได้ไปศึกษามา จนมีความเข้าใจกันทุกคน</p> <p>3.4 ครูสุ่มเรียกสมาชิกบางคนในแต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอความรู้จากใบงาน คนละ 1 ใบงาน หรือตามความเหมาะสม</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>ประตู โดยตำแหน่งนี้จำเป็นต้องอาศัยนักเตะที่มีความเร็วและความคล่องตัวในการไปกับฟุตบอลได้เป็นอย่างดี</p> <p>ตำแหน่งที่ 4 ตำแหน่งสุดท้ายคือ กองหน้า</p> <p>เป็นตำแหน่งของผู้เล่นฟุตบอลที่เล่นอยู่บริเวณหน้าประตูอีกฝ่าย หน้าที่หลักของกองหน้าก็คือทำประตูหรือสร้างโอกาสให้ผู้เล่นอื่นทำประตูหน้าที่ในจังหวะตั้งรับก็มี นั่นก็คือคอยไล่บอลจากกองหลังและผู้รักษาประตูอีกฝ่าย แบ่งออกเป็น 2 ตำแหน่งคือ</p> <p>กองหน้าตัวเป้า หรือ กองหน้าตัวกลาง (centre forward) หรือ กองหน้าตัวหลัก (main striker) หน้าที่หลักของพวกเขาคือการทำประตู และเป็นหัวใจหลักในการบุกของทีม</p>	<p>4.) ชั้นแข่งขันเกม (20 นาที)</p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนในกลุ่มโฮมวางแผนแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนและมีผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง กองกลางและกองหน้าทำการแข่งขันการเล่นเป็นทีมโดยมีข้อแม้ว่าผู้เล่นภายในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการแข่งขันตามตำแหน่งและหน้าที่ของตนเอง โดยแข่งขันเกมละ 5 นาที ทีมใดเป็นทีมที่ยิงประตูได้มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ</p> <p>* ในระหว่างการแข่งขันครูจะพูดกระตุ้นให้นักเรียนทราบว่าคะแนนของนักเรียนทุกคนจะต้องนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใดทำประตูได้มากที่สุดจะเป็นทีมที่ได้รับรางวัล ขอให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อความสำเร็จของกลุ่มโฮมของนักเรียน (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1, 2, 3)</p> <p>4.2 ครูตรวจสอบว่านักเรียนได้แข่งขันครบถ้วนทุกคนหรือไม่</p> <p>4.5 ครูสรุปผลการแข่งขันและประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันเกมการแข่งขันว่าประโยชน์ของเกมไม่ได้เกิดจากความสนุกสนานแต่ยังช่วยให้นักเรียนยังมีพื้นฐานกีฬาฟุตบอลเบื้องต้นและยังเป็นการฝึกให้นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจ ฝึกการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีเกิดทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น</p> <p>4.6 ครูมอบรางวัลให้กับทีมที่ชนะ และนักเรียน ทุกคนปรบมือแสดงความยินดีกับกลุ่มที่ชนะ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ข้อ 5, 6)</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
<p>เมื่อก่อนกองหน้าต้องตัวสูง และแข็งแรงทางร่างกายเพื่อแย่งลูกในจังหวะที่มีคนโยนบอลเข้ามาเพื่อทำประตู ทำให้พวกเขาต้องพยายามทำประตู ทั้งการเล่นกับเท้า การโหม่ง อีกทั้งส่งให้เพื่อนทำประตู ในปัจจุบันที่เน้นจังหวะบอลเร็วมากขึ้นการเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่วจึงเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อบอลยุคนี้</p> <p>กองหน้าตัวต่ำ (second striker, support striker)</p> <p>การเป็นกองหน้าตัวต่ำนั้นไม่จำเป็นต้องมีตัวสูง หรือ มีความแข็งแรงทางร่างกายเท่ากองหน้าตัวกลาง พวกเขาต้องการทักษะเพื่อช่วยสร้างโอกาสทำประตูให้กองหน้าตัวกลาง การป้อนกองหลังฝ่ายตรงข้าม และถ้ามีโอกาสก็ยิงประตู</p>	<p>5.) <u>ขั้นสรุปบทเรียน (5 นาที)</u></p> <p>5.1 สรุปการเรียนรู้ในคาบนี้เกี่ยวกับตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นกีฬาฟุตบอล และถามคำถามดังต่อไปนี้</p> <p>- ถ้าหากเพื่อนร่วมทีมของนักเรียนปฏิบัติทักษะเล่นทีมไม่ได้นักเรียนจะปฏิบัติหรือบอกกับเพื่อนร่วมทีมว่าอย่างไร</p> <p>(แนวคำตอบ : เอาใจใส่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มีพัฒนาการที่ดี, ใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ของเพื่อนร่วมทีม, การให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม, พูดกระตุ้นว่าเค้าสามารถทำได้และทำได้ดี, บอกเพื่อนว่าเล่นให้สนุกไม่ต้องกังวล)</p> <p>5.2 ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนว่าการปฏิบัติตนของผู้เล่นตัวกลางขณะที่ถูกฝ่ายตรงข้ามประกบควรปฏิบัติอย่างไร (แนวคำตอบ : เคลื่อนที่หาที่ว่างเพื่อครอบครองลูก) (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 1)</p> <p>5.3 เน้นย้ำการฝึกทักษะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแต่ในคาบเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกเวลาหรือเวลาว่างก็สามารถฝึกทักษะได้นักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยสามารถถามได้ (ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 3, 6)</p> <p>5.4 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบของทักษะทางสังคม 4 ด้าน ว่ามีเหตุการณ์ใดที่นักเรียนได้แสดงออกการมีทักษะทางสังคมบ้าง</p> <p>(แนวคำตอบ : การช่วยเหลือเพื่อนที่มีทักษะอ่อนภายในกลุ่มของตนเอง , การปรบมือแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะ, การมุ่งมั่นตั้งใจฝึกเพื่อกลุ่มของตนเอง, การยอมในผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสีย)</p>	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
ด้วยตัวเอง	<p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญ หลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ชนะ, การมุ่งมั่นตั้งใจฝึกเพื่อกลุ่มของตนเอง, การยอมในผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสีย)</p> <p>(ผลลัพธ์การเรียนรู้ ข้อ 6)</p> <p>5.5 เน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัยเป็นสิ่งสำคัญ หลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา</p>	

* ผลลัพธ์การเรียนรู้อยู่ช่องขวาสุดในแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล
2. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง
3. นกหวีด
5. ใบความรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	ทักษะกีฬาฟุตบอล	ทักษะทางสังคม
K – การตอบคำถาม การปฏิบัติทักษะ	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคมได้อย่างถูกต้อง
A – ความตั้งใจ	นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	นักเรียนสนใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย และติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไป และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย
P – การปฏิบัติ	นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลได้	- นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนกลุ่มที่ชนะ โดยการปรบมือ

ใบงานที่ 8.1

ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่น

1. ตำแหน่งผู้รักษาประตู GK Goalkeepers

กีฬาฟุตบอลนั้น เป็นกีฬาที่ผู้เล่นทุกคนจะใช้เท้า, ส่วนของขา และหัว ในการเล่นบอล โดยที่ผู้เล่นจะไม่อนุญาตให้ใช้มือหรือแขนในการหยิบ เคาะ ปิด หรือสัมผัสบอลเป็นอันตราย แต่ผู้รักษาประตูสามารถทำได้ (ในกรอบที่จำกัดเท่านั้น ซึ่งในสนามฟุตบอลจะมีการตีกรอบให้เห็น เรียกว่า กรอบเขตโทษ ถ้าอยู่นอกเขตโทษผู้รักษาประตูก็จะไม่สามารถใช้มือได้เหมือนผู้เล่นคนอื่นๆ) การแต่งกายของผู้รักษาประตูนั้นสามารถแต่งกายอย่างไรก็ได้ตามอิสระ (กติกาบอกเพียงแต่ว่า ผู้รักษาประตูให้ใส่เสื้อสีอะไรก็ได้ที่ไม่เหมือนกับสีของผู้เล่นทั้ง 2 ฝ่าย) สามารถที่จะใส่กางเกงขาวาว หรือหมวกได้ แต่อย่างไรก็ตามเครื่องแต่งกายที่ผู้รักษาประตูนิยมใส่กันคือถุงมือ (จริงๆ แล้วไม่มีกติกาบังคับว่าผู้รักษาประตูต้องใส่ถุงมือ แต่ถุงมือเป็นอุปกรณ์ที่ดีในการช่วยลดการบาดเจ็บของมือและนิ้วในขณะรับลูก) ตาม กฎกติกาของฟุตบอลนั้นกำหนดไว้ว่า ทีมๆ หนึ่งสามารถส่งผู้เล่นลงสนามได้ไม่เกิน 11 คน และต้องไม่ต่ำกว่า 7 คน ซึ่งหนึ่งในนั้นบังคับว่าต้องเป็นผู้รักษาประตู และในทีมๆ หนึ่งห้ามส่งผู้เล่นทำหน้าที่เป็นผู้รักษาประตูในสนามเกิน 1 คน และเวลาที่ผู้เล่นบาดเจ็บหนัก ถ้าเป็นผู้เล่นโดยทั่วๆ ไปบาดเจ็บจะถูกแพทย์สนามหามออกนอกสนามแล้วหลังจากที่ผู้เล่นนั้นถูกหามออก นอกสนามเป็นที่เรียบริ้อยแล้ว เกมจะดำเนินต่อไป แต่ในกรณีของผู้รักษาประตูเจ็บหนักนั้นกรรมการจะเป่าหยุดเกมแล้วจึงปฐมพยาบาล ถ้าผู้รักษาประตูที่บาดเจ็บเล่นไหวเกมจึงจะดำเนินต่อ ถ้าไม่ไหวจึงจะมีการเปลี่ยนตัว จากที่บอกไว้ว่า แต่ละทีมต้องมีผู้รักษาประตูลงสนามเสมอ ในกรณีที่ผู้รักษาประตูเจ็บหนักไม่สามารถลงเล่นต่อได้ต้องเปลี่ยนตัวให้ผู้รักษาประตูสำรองลงสนามแทน (ในรายชื่อตัวสำรองตามปกติผู้จัดการทีมจะใส่ชื่อผู้รักษาประตูเอาไว้ด้วย เสมอ) ถ้าเกิดกรณีฉุกเฉินจริงๆ เช่น ในทีมใช้โควต้าเปลี่ยนตัวผู้เล่นจนครบโควต้าแล้วเกิดเหตุการณ์ที่ผู้รักษา ประตูในทีมเจ็บหนักหรือถูกใบแดงไล่ออกจากสนาม ในทีมก็จะมีกรรมการแต่งตั้งผู้เล่นคนหนึ่งในสนามเป็นผู้รักษาประตูแทน (ในภาษาฟุตบอลเรียกว่า ผู้รักษาประตูจำเป็น)

ใบงานที่ 8.2

ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นในกีฬาฟุตบอล

2. ตำแหน่งกองหลัง DF (Defender)

กองหลังตัวกลาง (Centre-Back) หรือที่ในอดีตเรียกว่าเซ็นเตอร์ฮาล์ฟ หน้าที่ของพวกเขา คือการหยุดผู้เล่นอีกฝ่าย (โดยเฉพาะศูนย์) จากการทำประตู และนำลูกบอลออกจากเขตโทษ ตำแหน่งนี้เล่นอยู่ตรงกลางของแผงหลังตามชื่อ ทีมส่วนใหญ่มักจะใช้ 2 คน การยืนตำแหน่งจะยืนหน้าผู้รักษาประตู ทั้งสองเป็นหัวใจหลักในแนวรับ ทั้งการคุมพื้นที่และการประกบตัวต่อตัว กองหลังตัวกลางมักจะสูง แข็งแกร่ง และต้องมีความสามารถการกระโดดสูง การโหม่งดี และการแย่งลูกได้ดี กองหลังตัวกลางที่ประสบความสำเร็จต้องมีสมาธิ อ่านเกมได้อย่างยอดเยี่ยม และมีความกล้าหาญและเด็ดขาดในการแย่งลูกจากอีกฝ่ายที่จะผ่านไปทำประตู

ฟูลแบ็ค (Full-Back) **แบ็คซ้าย (Left-Back)** และ **แบ็คขวา (Right-Back)** หรือที่ปกติจะเรียก จะประจำตำแหน่งที่ด้านข้างของกองหลังตัวกลาง เพื่อป้องกันการบุกจากริมเส้น และบ่อยครั้งที่ต้องไปหยุดการบุกของตำแหน่งปีกฝ่ายตรงข้ามที่พยายามผ่าน หรือโยนบอลเข้าเขตโทษ ตามปกติลูกเตะมุมหรือลูกฟรีคิก ฟูลแบ็คจะไม่ขึ้นไปช่วยแนวหน้า แต่อาจอยู่ประมาณเส้นครึ่งสนาม ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับแผนของแนวรับนั้นๆ ด้วย ในเกมสมัยใหม่มีแนวโน้มที่จะให้ฟูลแบ็ค (วิงแบ็ค) มีบทบาทในการบุกด้วย แต่พวกนั้นจะไม่ถูกเรียกว่าแบ็คขวาหรือแบ็คซ้าย

ตำแหน่ง สี่ฟ้าคือตำแหน่งในการยืนของกองกลางหลัง

ใบงานที่ 8.3

ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นในกีฬาฟุตบอล

3. ตำแหน่งกองกลาง MF (Midfielder)

ตำแหน่งนี้มีบทบาททั้ง 2 ด้านให้กับทีมที่ต้องดูแลทั้งเกมรุกและเกมรับ เพราะตำแหน่งนี้จะอยู่กึ่งกลางของทีมในสนาม ทำให้ตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งที่สำคัญเป็นอย่างมากเพราะเปรียบเสมือนเป็นจุดเชื่อมระหว่างกองหลังและกองหน้า ที่จะเชื่อมให้ทีมนั้นมีประสิทธิภาพ ถึงได้มีตำแหน่งที่ชื่อว่า Playmaker หรือ นักเตะที่จะสร้างสรรค์ทีมให้ดีหรือร้ายก็ขึ้นอยู่กับนักเตะคนนี้ แต่อันที่จริงแล้วตำแหน่งกองกลางสามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วนย่อยๆคือ

1. CMF (Center midfielder) กองกลางตัวกลาง มีหน้าที่เชื่อมเกมระหว่างกองหลังและกองหน้า กองกลางตัวกลางนั้นมีหน้าที่มากมาย ตั้งแต่ช่วยทีมบุกในจังหวะการบุก และเมื่อเสียบอลให้อีกฝ่าย พวกเขาต้องพยายามแย่งมันมาก่อนจะถึงแนวหลัง เมื่อแนวหลังหรือพวกเขาได้ลูกบอลอีกครั้ง ตำแหน่งนี้จะเป็นคนที่เริ่มบุกก่อน บางครั้งตำแหน่งนี้จะได้รับชื่อว่า "ตัวทำเกม" (playmaker) บางครั้งตำแหน่งนี้ต้องไปอยู่แนวป้องกันเมื่อถูกบุกมาก ๆ กองกลางตัวกลางบางครั้งก็ต้องอยู่อยู่กับจังหวะเกมอยู่ตลอดเวลาจนเรียกได้ว่าเป็น "ห้องเครื่องของทีม"

2. DMF (Defensive midfielder) กองกลางตัวรับ มีบทบาทในการป้องกัน เมื่อไม่มีการบุก กองกลางตัวรับจะรีบถอยมาตั้งรับ และแย่งลูกบอลจากทีมฝ่ายตรงข้าม กองกลางตัวรับต้องการการยืนตำแหน่งที่ดี การขยับไล่บอล มีความสามารถในการสกัดบอล และต้องคาดการณ์ผู้เล่นและลูกบอลได้ดี นอกจากนี้ยังต้องการทักษะการส่งบอล และการครองบอลภายใต้ความกดดันได้ดี แต่ที่สำคัญที่สุดคือความอึด เพราะตำแหน่งนี้ต้องวิ่งไปทั่วสนามตลอด กองกลางอาจวิ่งเกือบ 12 กิโลเมตรตลอดเกม

3. AMF (Attack midfielder) กองกลางตัวรุก คือกองกลางที่อยู่สูงกว่าปกติ แต่จะไม่เกินศูนย์หน้า เป็นผู้เล่นช่วยทีมในจังหวะบุก หน้าที่ของตำแหน่งนี้คือการสร้างโอกาสทำประตู คนที่จะเล่นกองกลางตัวรุกต้องมีความชำนาญในการส่งบอล และที่สำคัญกว่านั้นก็คือการอ่านการเคลื่อนไหวของกองหลังเพื่อส่งบอลไปให้ศูนย์หน้าทำประตูกองกลางตัวรุกที่สร้างสรรค์การบุกที่หลากหลายในการทำประตู พวกเขา มักจะเป็นผู้เล่นที่โดดเด่นประจำทีม ดังนั้นทีมมักจะให้เขาเป็นตัวฟรี เพื่อคอยสร้างสรรค์สถานการณ์ในจังหวะบุก

4. SMF or winger หรือปีกทั้ง 2 ข้าง หน้าที่หลังคือเปิดบอลจากด้านข้างเข้าไปกลางสนามให้เพื่อนทำประตู โดยตำแหน่งนี้จำเป็นต้องอาศัยนักเตะที่มีความเร็วและความคล่องตัวในการ ไปกับฟุตบอลได้เป็นอย่างดี

ใบงานที่ 8.4

ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นในกีฬาฟุตบอล

4. ตำแหน่งกองหน้า (Forward, Striker)

เป็นตำแหน่งของผู้เล่นฟุตบอลที่เล่นอยู่บริเวณหน้าประตูอีกฝ่าย หน้าที่หลักของกองหน้าก็คือทำประตู หรือสร้างโอกาสให้ผู้เล่นอื่นทำประตู หน้าที่ในจังหวะตั้งรับก็มี นั่นก็คือคอยไล่บอลจากกองหลังและผู้รักษาประตูอีกฝ่าย แบ่งออกเป็น 2 ตำแหน่งคือ

กองหน้าตัวเป้า หรือ กองหน้าตัวกลาง (Centre Forward) หรือ กองหน้าตัวหลัก (Main Striker) หน้าที่หลักของพวกเขาคือการทำประตู และเป็นหัวใจหลักในการบุกของทีม เมื่อก่อนกองหน้าต้องตัวสูง และแข็งแกร่งทางร่างกายเพื่อแย่งลูกในจังหวะที่มีคนโอบอลเข้ามาเพื่อทำประตู ทำให้พวกเขาต้องพยายามทำประตูทั้งการเล่นกับเท้า การโหม่ง อีกทั้งส่งให้เพื่อนทำประตู ในปัจจุบันที่เน้นจังหวะบอลเร็วมากขึ้น การเคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่วจึงเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อฟุตบอลยุคนี้

กองหน้าตัวต่ำ (Second Striker, Support Striker)

การเป็นกองหน้าตัวต่ำนั้นไม่จำเป็นต้องมีตัวสูง หรือมีความแข็งแกร่งทางร่างกายเท่ากองหน้าตัวกลาง พวกเขาต้องการทักษะเพื่อช่วยสร้างโอกาสทำประตูให้กองหน้าตัวกลาง การปั่นกองหลังฝ่ายตรงข้าม และถ้ามีโอกาสก็ยิงประตูด้วยตัวเอง

ใบงานที่ 8.5

เรื่องแผนการเล่น 4:4:2

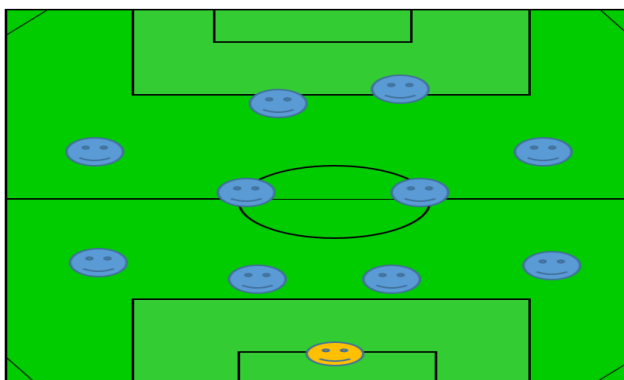
ระบบการเล่นที่ฮอตฮิตที่สุด 4-4-2 นั้นเอง โดยแผนนี้ถูกใช้โดยหลายทีมทั่วโลก และเป็นระบบพื้นฐานที่ผู้จัดการทีมและคนเล่นฟุตบอลทุกคนเคยเล่นมาก่อน

จุดเด่น

การมีกองหน้าสองคนยืนคู่กันนั้น ทำให้กองกลางและกองหลังไม่จำเป็นต้องรีบเติมเกมขึ้นไปช่วยเกมรุกทันที ดังนั้น คุณต้องการกองหน้าที่ไปกับบอลได้เอง และไม่จำเป็นต้องรอเพื่อนขึ้นมาช่วย เพราะฉะนั้นหากเรามีกองหน้าที่เก่งอยู่ในทีมแล้วละก็ แผนนี้ก็อาจจะเหมาะกับทีม นอกจากนี้ยังต้องการปีกสองข้างที่สามารถเลี้ยง กระชาก และเปิดบอลได้อย่างยอดเยี่ยม รวมทั้งฟูลแบ็คที่สามารถเติมเกมขึ้นมาได้ดี พร้อมกับรีบลงไปเล่นเกมรับได้ทันที ซึ่งหากเกมทั้งสองข้างของคุณทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับการมีคู่หูในแดนหน้าที่พร้อมเป็นทั้งคนรอลิง และเป็นคนพาบอลไปยังเองได้ ระบบ 4-4-2 ก็จะสร้างประโยชน์ให้กับทีมของคุณได้อย่างเต็มที่

จุดอ่อน

แน่นอนว่า ทุกอย่างย่อมมีจุดอ่อน แผน 4-4-2 ก็เช่นกัน โดยรูปแบบการเล่นแบบนี้ อาจทำให้กองกลางรับภาระหนักจนเกินไป เนื่องจากเขาทั้งสองคนต้องรับหน้าที่คุมทั้งเกมรุกและเกมรุก ซึ่งในทีมต้องมีกองกลางที่เก่งสามารถคุมเกมได้ อีกทั้งหากคุณต้องพบกับทีมที่ใช้กองกลางถึง 3 ตัวในการเล่น คุณก็จะเสียเปรียบคู่แข่งอย่างแน่นอน ซึ่งคุณจะไม่สามารถเก็บบอลและตั้งเกมได้ แต่โค้ชหลายคนก็มักแก้เกมโดยให้ศูนย์หน้าคนหนึ่งยืนต่ำกว่าอีกคน และทำหน้าที่กองกลางของทีม เพื่อลดความเสียเปรียบในแดนกลาง ซึ่งบางครั้งมันก็ได้ผล แต่บางครั้งก็ไม่ นอกจากนี้ ทีมของคุณยังต้องมีวินัยมากๆ อีกด้วย ทีมของคุณต้องรู้ว่าเมื่อไรควรเล่นเกมรุก เมื่อไรควรลงมารับ เพราะหากพวกเขาเติมเกมรุกกันเพลินเมื่อไร ก็อาจถูกโต้กลับทำให้เสียประตู

ใบงานที่ 8.6

เรื่องแผนการเล่น 3:5:2

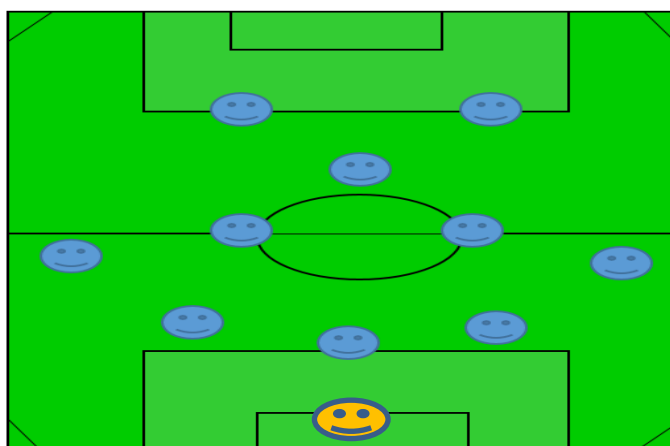
3-5-2 คือ ทีมต้องมีวิ้งแบ็คชั้นเทพที่สามารถวิ่งขึ้นลงได้ไม่มีหมด พร้อมทั้งเข้าใจแท็คติกของคุณเป็นอย่างดีด้วย ซึ่งถ้าหากเตะแบบนั้นได้ แผนนี้ก็อาจจะเวิร์คสำหรับทีม

จุดเด่น

แผนนี้ถูกคิดค้นมาเพื่อหยุดเกมโต้กลับของคู่แข่ง กองหลังสามตัวของคุณต่างล้วนเป็นเซนเตอร์ฮาร์ฟทั้งสิ้น ซึ่งนั่นจะทำให้พวกเขาสามารถคุมกองหน้าหรือตัวปั้นเกมของอีกฝ่ายได้อย่างดี นอกจากนี้ วิ้งแบ็คสองข้างยังสามารถถอยลงมาปิดเกมรุกด้านข้างของคู่แข่งด้วย อีกตำแหน่งที่สำคัญคือ มิดฟิลด์ตัวรับ ที่ต้องถอยลงมาปิดเกมหน้าประตู รวมทั้งมีหน้าที่คอยซ้อนตำแหน่งวิ้งแบ็คเมื่อพวกเขาเติมเกมขึ้นไป และลงมาไม่ทันอย่างไรก็ตาม แม้ว่า 3-5-2 จะดูเป็นแผนที่เหมาะสมกับการเล่นเกมรับแต่จริงๆ แล้ว แผนนี้สามารถเปลี่ยนเกมรุกได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย เพราะการที่เรามีกองหน้าถึงสองคนในสนาม นั้นหมายความว่าเราไม่ได้ต้องการอุดประตู ซึ่งหากมีโอกาสทั้งแผงกองกลางและวิ้งแบ็ค ก็พร้อมที่จะขึ้นไปเติมเกมทันที

จุดอ่อน

จุดเด่นของแผนนี้ อาจจะกลายเป็นจุดอ่อนได้ หากนักเตะของคุณไม่มีความเข้าใจในเกมมากเพียงพอ โดยเฉพาะ แผงหลังสามตัวของคุณ หากว่าแต่ละคนไม่รู้หน้าที่ว่า คนไหนเป็นคนประกบตัว คนไหนทำหน้าที่ซ้อน คนไหนมีหน้าที่ชน ฯลฯ หรือระหว่างเกม เกิดมีใครหลุดตำแหน่ง และไม่มีคนที่ทำหน้าที่แทน ก็อาจทำให้ทีมเสียประตูได้ง่าย

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบวัดทักษะทางสังคม

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านคำถามทุกข้อให้เข้าใจและตอบคำถามทุกข้อลงในแบบสอบถามฉบับนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียว โดยมีเกณฑ์ประกอบการพิจารณา ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	หมายถึง	ปฏิบัติ 5-7 วันต่อสัปดาห์
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	หมายถึง	ปฏิบัติ 1-4 วันต่อสัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่ได้ปฏิบัติเลย

ข้อ	คำถาม	เป็นประจำ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม				
1.	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะทำกิจกรรมกลุ่ม			
2.	นักเรียนแสดงความคิดเห็นและช่วยแก้ไขปัญหาขณะทำกิจกรรม			
3.	นักเรียนแยกตัวออกมาทำงานคนเดียวเพื่อความสำเร็จของงาน			
4.	นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี			
5.	นักเรียนร่วมทำงานกับเพื่อนจนกระทั่งสำเร็จ			
6.	นักเรียนโกรธหรือต่อว่าเพื่อนเมื่อเพื่อนทำงานไม่ดี			
7.	นักเรียนมีการวางแผน และงานให้ทุกคนทำตามความถนัด			
8.	นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยเหตุผล			
9.	นักเรียนทะเลาะหรือขัดแย้งกับผู้อื่นเมื่อทำงานหลายคน			
10.	นักเรียนยินดีปรับเปลี่ยนความคิดหากมีผู้อื่นเสนอความคิดที่ดีกว่า			
ด้านทักษะความรับผิดชอบ				
11.	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นและการฝึกทักษะ			
12.	นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบโดยไม่ต้องเตือน เช่น เข้าแถว นำอุปกรณ์จากที่เก็บมาปฏิบัติ เก็บอุปกรณ์หลังเลิกซ้อม			
13.	นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อเวลาครูอธิบายหรือสาธิตทักษะ			
14.	นักเรียนนำแบบฝึกที่เรียนไปฝึกทบทวนต่อที่บ้าน			
15.	นักเรียนฝึกทักษะตรงตามเวลาที่กำหนด			

ข้อ	คำถาม	เป็นประจำ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
16.	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน			
17.	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จกระบวนการ โดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ			
18.	แม้ทักษะจะยากสักแค่ไหนนักเรียนจะมุ่งมั่นทำให้สำเร็จ			
19.	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะนักเรียนจะทำให้สำเร็จเสมอ			
20.	เมื่อนักเรียนทำผิดกฎ กติกา นักเรียนยอมรับ การปฏิบัติ เงื่อนไขตามข้อตกลงของการกระทำผิด			
ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น				
21.	นักเรียนให้โอกาสและให้กำลังใจเพื่อนที่อ่อนแกว่า			
22.	เมื่อเพื่อนทำผิดนักเรียนให้อภัยเพื่อนด้วยความเต็มใจ			
23.	นักเรียนให้โอกาสเพื่อนพูดแสดงความคิดเห็นโดยไม่แสดงท่าทีรำคาญ			
24.	นักเรียนมักจะให้คำแนะนำกับเพื่อนทักษะอ่อนกว่าตนเอง			
25.	เวลาทำงานกลุ่มนักเรียนมักจะเอาเปรียบเพื่อน			
26.	นักเรียนแสดงความชื่นชมยินดีกับเพื่อนได้อย่างเป็นกันเอง			
27.	นักเรียนคอยให้กำลังใจเพื่อน ๆ อยู่เสมอ			
28.	นักเรียนมักจะเลี้ยงงานหนักและขอเพื่อนทำงานที่เบากว่าเสมอ			
29.	นักเรียนแย่งอุปกรณ์ขณะที่เพื่อนยังใช้อยู่			
30.	เมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนจะช่วยครูเก็บอุปกรณ์ต่างๆ			
ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม				
31.	นักเรียนปฏิบัติกับเพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน			
32.	นักเรียนยินดีรับเปลี่ยนความคิดหากผู้อื่นเสนอความคิดเห็นที่ดีกว่า			
33.	นักเรียนสามารถเป็นผู้นำให้เพื่อน ๆ ทำกิจกรรมได้			
34.	นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมตามกฎกติกาของกลุ่ม			
35.	เมื่อมีการทำกิจกรรมใดๆ นักเรียนจะอาสาเป็นคนแรกเสมอ			
36.	นักเรียนกล้าปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใคร			
37.	นักเรียนกล้าทักท้วงเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด			

ข้อ	คำถาม	ใช่/ปรกติ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
38.	เมื่อนักเรียนปฏิบัติจนชำนาญแล้วนักเรียนกล้าที่จะไปสอนเพื่อน ๆ ต่อ			
39.	เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในทีมนักเรียนจะช่วยเข้าไปไกล่เกลี่ย			
40.	นักเรียนแสดงออกความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย			

แบบบันทึกทักษะทางสังคม

ชื่อนักเรียน(ต.ช./ต.ญ.)..... ระดับชั้น.....

อายุ..... ผู้สังเกต.....

วัน/เดือน/ปีที่บันทึก...../...../..... เวลา.....น. ถึง.....น.

สถานที่ .....

ทักษะทางสังคมได้แก่

ข้อ	คำถาม	ได้	ไม่ได้
ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม			
1	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่ม		
2	นักเรียนแสดงความคิดเห็นและช่วยแก้ไขปัญหาคณะทำกิจกรรม		
3	นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยเหตุผล		
4	นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี		
5	นักเรียนมีการวางแผน และงานให้ทุกคนทำตามความถนัด		
ด้านทักษะความรับผิดชอบ			
1	นักเรียนมีความสนใจ เอาใจใส่ ตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ		
2	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นและการฝึกทักษะ		
3	นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อเวลาครูอธิบายหรือสาธิตทักษะ		
4	เมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะนักเรียนจะทำให้สำเร็จเสมอ		
5	เมื่อนักเรียนทำผิดกฎ กติกา นักเรียนจะยอมรับและปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อตกลงการกระทำผิดกฎ		
ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น			
1	นักเรียนมักแบ่งปันอุปกรณ์ในการเรียนให้กับเพื่อน		
2	นักเรียนให้คำแนะนำกับเพื่อนคนที่ทักษะอ่อนกว่าตนเอง		
3	เมื่อเพื่อนเกิดอาการบาดเจ็บจากการฝึกนักเรียนมักจะอาสาพาเพื่อนไปห้องพยาบาล		
4	ก่อนถึงเวลาเรียนนักเรียนมักจะอาสาช่วยครูเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนคาบนั้นๆ		
5	เมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนจะช่วยครูเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ		

ข้อ	คำถาม	๒๒	๒๒
ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม			
1	นักเรียนปฏิบัติกับเพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน		
2	นักเรียนสามารถเป็นผู้นำให้เพื่อน ๆ ทำกิจกรรมได้		
3	นักเรียนกล้าหักท้วงเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด		
4	นักเรียนยินดีปรับเปลี่ยนความคิดหากผู้อื่นเสนอความคิดเห็นที่ดีกว่า		
5	เมื่อมีการทำกิจกรรมใดๆ นักเรียนจะอาสาเป็นคนแรกเสมอ		

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1 การสร้าง	1. ชื่อกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ความคุ้นเคย	2. วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
กับลูกฟุตบอล	3. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
	รวม							0.88	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2 การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า	1. ชื่อกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
	รวม							0.84	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3 การรับ – ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน	1. ชื่อกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
รวม							0.84	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4 การรับ-ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก	1. ชื่อกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
รวม							0.84	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5 การหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า	1. ชื่อกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
	รวม							0.88	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6 การโหม่งลูกฟุตบอล	1. ชื่อกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
	รวม							0.88	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
7 การยิงประตู	1. ชื่อกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3. ขั้นตอนในการดำเนินการกิจกรรม	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
รวม							0.84	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
8 การเล่นทีม	1. ชื่อกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3. ขั้นตอนในการดำเนินการกิจกรรม	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
	4. สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
รวม							0.84	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะทางสังคม

รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	การ แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้
ด้านทักษะความรับผิดชอบ								
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							0.90	ใช้ได้

รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	การ แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น								
ข้อที่ 21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 22	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 26	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 27	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 28	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
							0.92	ใช้ได้
ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม								
ข้อที่ 31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 40	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
รวม							0.98	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกตพฤติกรรม

รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	การ แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้
ด้านทักษะความรับผิดชอบ								
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้
ด้านทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น								
ข้อที่ 11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้

รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของคะแนน (ΣR)	ค่า IOC	การ แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม								
ข้อที่ 16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้

ขั้นเตรียม

จัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันและอบอุ่นร่างกาย

ขั้นสอน

ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหาทักษะที่จะเรียน และสาธิตทักษะที่จะเรียนและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำร่วมกัน

ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม

ขั้นแข่งขันเกม

ครูชี้แจงหน้าที่ของนักเรียนอธิบายเกมการแข่งขันโดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้อง แยกย้ายกันไปแข่งในแต่ละฐานของตนเองหรือแข่งขันกิจกรรมกลุ่ม

ชั้นแข่งขันเกม (ต่อ)

ขั้นสรุปทเรียน

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปทเรียนและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ ของทักษะทางสังคม 4 ด้าน ว่ามีเหตุการณ์ใดที่นักเรียนได้แสดงออกการมีทักษะทางสังคมบ้าง

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายฐานรงค์ ทูเรียน เกิดเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2558 และเข้าศึกษาต่อในปริญญาโท สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2558

